

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

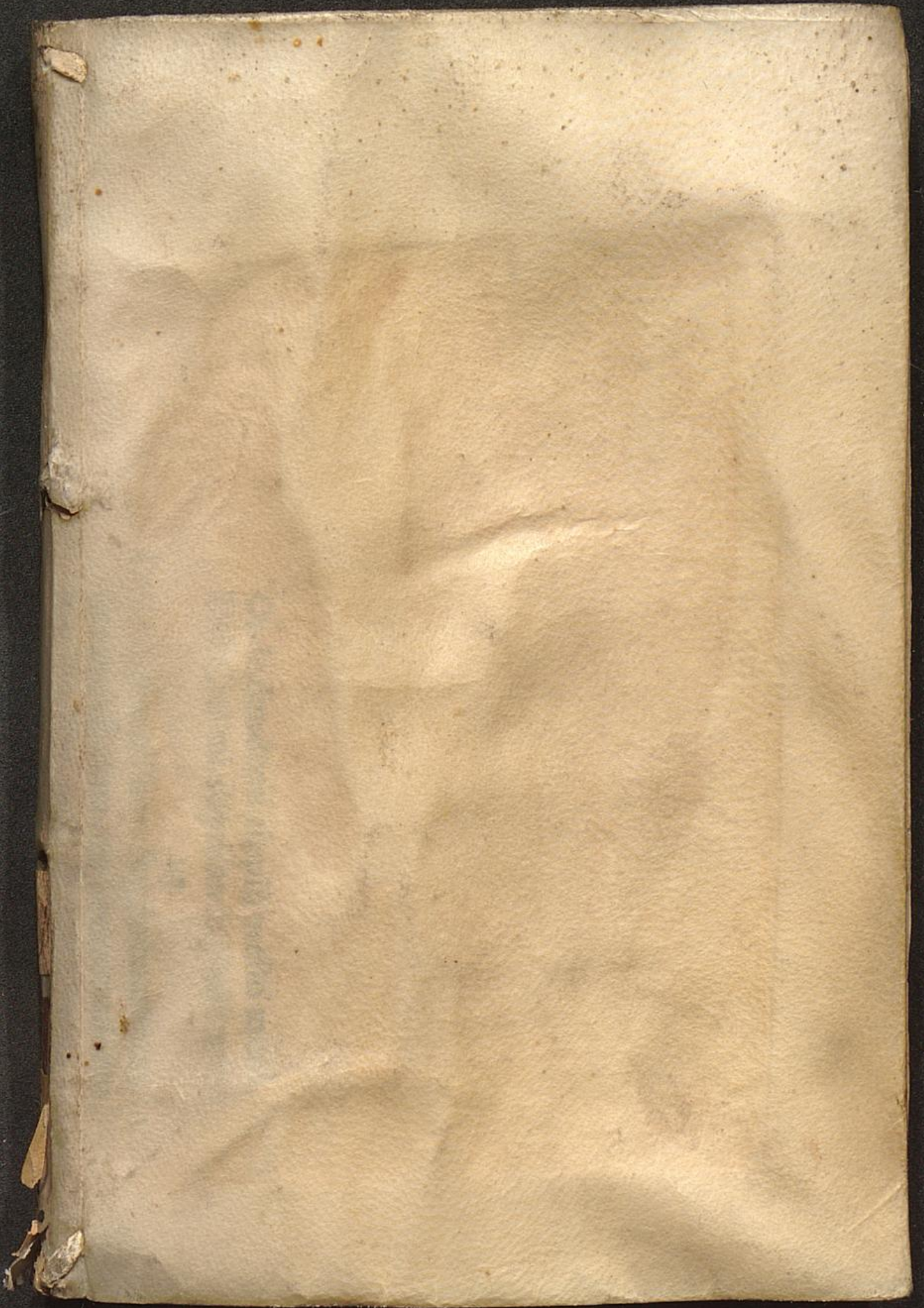
Universitätsbibliothek Paderborn

**Decretvm Vt omnes Regularium Superiores suos subditos,
& Religiosos persaepe commoneant de iniuncta omnibus
obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum,
& Decretorum ad Officium ...**

Urban <VIII., Papst>

[Romae], 1645

urn:nbn:de:hbz:466:1-10826

Th. 4826.

M.

1

98

Legato Celsi Principis Ferdin: Epi: Paderb: et Monaster
1643

DECRETVM

Vt omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos persæpe commoneant de iniuncta omnibus obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, & Decretorum ad Officium Sanctissimæ Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium nuper editum.

A S. D. N. V R B A N O
Diuina prouidentia Papa VIII.

Necnon Constitutionum Apostolicarum hætenus editarum, quarum obseruantia, & executio in eodem Decreto recolitur, in unum Collectio.

Secunda Impressio, cum Additione,
Collegij S. Petri ad u. Paderb.

Romæ, Ex Typographia Reu. Cam. Apost. 1645.

DECRETVM

Ut omnes Regularium Superiores suos sub-
ditos, & Religiosos per se commoneant
de iustitia omnibus operantibus, & ex-
cutione Apostolicarum Constitutionum,
& Decretorum ad Officium Sanctissimae
Iudiciorum aduersus haereticam prauitatem
tam pertinentium nuper editum.

A. S. D. N. V. R. B. A. N. O.
Divina providentia Papa VIII.

Notum Constitutionum Apostolicarum hactenus
editarum, quarum operantibus, & executione
in eodem Decreto recollitur, in omni
Collectio.

Secundum Imperialis, cum Additione.

Ratis Ex Typographia Reu. Cam. Apol.

LECTORI.

3

PROPRIO quandoque
parcimus compendio,
quò de alijs benemeren-
tes efficiamur. Pluri-
mùm mea interesset (be-
nignè Lector) ut cuius-
que Cœnobij superior Apostolicarum Consti-
tutionum libros Cameralibus typis impres-
sos sibi pararet ad eas inibi perlegendas Cõ-
stitutiones ad Officiũ Sanctissimæ Inqui-
sitionis aduersus hereticam prauitatem per-
tinentes, de quarum obseruantia, & exe-
cutione ut omnes Regularium Superiores
suos subditos, & Religiosos commoneant
anno quolibet, S. D. N. D. **VRBANVS**
PAPA VIII. speciali decreto, quod mox
subnectetur, prouidè, & oportunè præcepit:
Verùm quia in eis omnibus Constitutioni-
bus in quatuor Volumina redactis compa-
randis sumptus magnus, pusillum autem

A 2 precij

4
precij in huius libelli emptionem, impende-
tur, & ad eam alacrius omnes accedent;
propterea libellum hunc, qui prælibatum
Sanctissimi D. N. Papæ Decretum, Nec
non Constitutiones ipsas, Summorum Pon-
tificum hætenus editas, in eodemq. Decre-
to euocatas complectitur, & quidem minu-
sculo caractere compositum, ut parvus il-
le sit, minoris valeat, emique facilimè à
quoquam possit ad omnium utilitatem, &
commodum, in hanc formam redigi, meisq.
typis cudi curavi. Itaque (Amice lector) equi,
bonique facito, quod tui commodo futurum
est, & mihi, ut prosim tibi, gratissimum.
Vale.

Andreas Brogiottus.

DE-

DECRETVM.

Vt omnes Regularium Superiores suos subditos, & Religiosos per sæpè commoneant de iniuncta omnibus obseruantia, & executione Apostolicarum Constitutionum, ac Decretorum ad Officium Sanctiss. Inquisitionis aduersus hæreticam prauitatem pertinentium.

Feria v. Die xiv. Aprilis
M. DC. XXXIII.

In Generali Congregatione Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. VRBANO Diuina prouidentia Papa VIII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis Dominis Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus aduersus hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

Sanctissimus Dominus noster sedulo incumbens, vt ea, quæ salubriter Apostolicis Decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ

A 3 ad

6
ad Sanctum Officium Inquisitionis cō-
tra hæreticam prauitatem pertinent,
inuiolabiliter obseruentur, & omnimo-
dam sortiantur executionem, districtè
mandat, & præcipit, Vt omnes Superio-
res cuiusuis Ordinis, Congregationis,
Societatis, etiam de necessitate expri-
mendæ Regularis, aut cuiusuis alterius
Instituti, etiam quantumuis exempti, &
priuilegiati, teneantur sub pœna priua-
tionis officij, ac vocis actiuæ, & passiuæ
ipso facto incurrenda, alijsque arbitrio
Sanctitatis Sux infligendis, in perpetuū
semel saltem in anno, idest, feria sexta,
post Octauam Assumptionis B. MARIE
Virginis in publica mensa, vel in Capi-
tulo ad hoc specialitè conuocato, Et
in super in quocūque Generali, ac Pro-
uinciali Capitulo, Conuentu, Dieta, vel
alio quouis nomine nuncupato Capitu-
lari Congressu, suos subditos, ac Reli-
giosos, commonere de iniuncta omni-
bus obseruantia, & executione earum-
dem Apostolicarum Constitutionum, &
Decretorum, ad Sanctum Officium In-
quisitionis aduersus hæreticam prauita-
tem pertinentium, ac præsertim.

Julij III. Constit. 11. incipit *Licet à
diuersis*. Contra impediētes Inquisito-
res hæreticæ prauitatis in eorum Offi-
cio, aut in causis Inquisitionis se inge-
ren-

rentes, eorumque complices, & fautores: Et contra ipsos Inquisitores admittentes laycos ad criminis hæresis cognitionem. Et Pij V. Constit. 82. incip. *Si de protegendis*. contra occidentes, verberantes, deijcientes, aut perterrefacientes quemuis ex Ministris Sanctissimi Officij Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua Diæcesi, vel Provincia, obeuntium, seu Accusatorem, Denunciatorem, aut Testem, in causa fidei quomodocumque productum, vel euocatum: nec non contra diripientes, expugnantes, inuadentes, incendentes, expilantes, aliòve exportantes alicuius prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, regesta, protocolia, exempla, scripturas, alia uè instrumenta, siue publica, siue priuata, ubicumque posita, eorumq. complices, & fautores: & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel priuatam, extrahentes, vel emittentes Vinculum, prohibentes capiendum, captum uè eripientes, recipientes, occultentes, seu facultatem effugiendi dantes, seu id fieri iubentes, eorumque complices, & fautores, etiam effectu non secuto: nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes in contrarium adducentes: & contra Intercedentes pro præ-

fatis delinquentibus: Inflictis contra quemlibet prædictorū pænis, quæ damnatis ex primo capite legis Iuliæ Maiestatis, eorumque filijs, irrogantur: & oblata reuelantibus impunitate.

Pij IV. Constit. 31. incip. *Cum sicut nuper.* Contra Sacerdotes, qui Pœnitentes Mulieres in actu Sacramentalis Cōfessionis ad inhonestos actus prouocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et Greg. XV. Constitut. 34. incip. *Vniuersi Dominici Gregis,* ampliatiuæ circa huius criminis probationes, & extensiuæ contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonesta, siue inter se, siue cum alijs, quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, siue post immediatè, seu occasione, vel pretextu confessionis, vel extra occasionem confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionem electo, sollicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint. Et contra Cōfessarios non monentes eos, quos sciunt ab alijs Confessarijs sollicitatos esse, vt Inquisitoribus, vel Ordinarijs, sollicitantes denunciant, vel docentes eos ad ita denunciandum non teneri.

Gregorij XIII. Constit. 21. incip. *Offi-*

ej. nostri partes. De Iurisdictione Inqui-
 sitorum hæreticæ prauitatis in eos, qui
 ad ordinem Presbyteratus non promo-
 ti Missas celebrant, & sacramentaliter
 confessiones audiunt. Clementis VIII.
 Constit. 81. incip. *Et si alias*. declarato-
 riæ pœnæ contra eos infligendæ per Iu-
 dices laycos, præuia eorum degradatio-
 ne. Et Sanctitatis Suæ Constitut. 79. in-
 cipient. *Apostolatus officium*: extensiuæ
 ad minores 25. annis, dummodo vigesi-
 mum ætatis annum compleuerint.

Sixti V. Const. 17. incip. *Cæli, & Ter-
 ræ Creator*. Contra exercentes artem
 Astrologiæ Iudiciariæ, & alia quæcûque
 Diuinationum genera, librosvè harum
 artium legentes, vel tenentes. Et Sancti-
 tatis Suæ Constit. 113. incip. *Inscrutabi-
 lia Iudiciorum Dei*. extensiuæ ad alia, &
 cum grauioribus pœnis.

Clementis VIII. Const. 42. incip. *Cum
 sicut*. Contra Italos, ne extra Italiam,
 proficiscantur ad loca, in quibus liber,
 & publicus cultus, siue vsus Catholicæ
 Religionis non existat, minusque eis in
 locis habitent. Et Greg. XV. Constit. 28.
 incip. *Romani Pontificis*. contra hæreti-
 cos, ne in locis Italiæ, & Insularû adia-
 centium quouis prætextu commoren-
 tur, & contra eorum fautores, & rece-
 ptatores.

Pauli

Pauli V. Constit. 26. incip. *Romanus Pontifex*. Reuocatoria facultatum Superioribus quorumcumque Ordinum, & Religiosorum, quoquo modo concessarum, cognoscendi Causas suorum subditorum ad Officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Eiusdem Constit. 97. incip. *Regis pacifici*. Innouatoria Constitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione Beatæ MARIÆ Virginis editarum: Impositionis maiorum pœnarum in trãsgressores, à locorum Ordinarijs, & hæreticæ prauitatis Inquisitoribus puniendos. Et Gregorio XV. Constit. 19. incip. *Sanctissimus Dominus Noster auditis*. ampliatiuæ, & declaratoriæ prohibitionis asserēdi Beatam MARIAM Virginem conceptam, esse in peccato originali.

Gregor. XV. Const. 27. incip. *Romanus Pontifex in specula*. reuocatoria quarumcumque Concessionum viuæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis Suæ Constitut. extensiuæ ad quoscumque quantumuis priuilegiatos, & exemptos. incip. *Alias fel. rec. Greg. Papa XV. sub Dat. Romæ 20. Decembris 1631.*

Eiusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus officium*. Et Sanctitatis Suæ Constit. 114. incip. eo modo. reuocatoria licentiarum quarumcumque legendi, & habendi li-
 bros

bro prohibitos.

Sanctitatis Suae Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus Noster sollicitè animaduertens*. De imaginibus non dum à Sede Apostolica Canonizatorū, vel Beatorum cum Radijs, Splendoribus, aut Laureolis non proponendis: Tabellis, aut luminaribus ad eorum sepulchra non apponendis: eorumvè gestis, miraculis, reuelationibus, Beneficiorum impetrationibus, non publicandis, aut imprimendis.

Pariter Sanctitatis suae Constit. 50. incip. *Sanctissimus Dominus Noster pro debito sui Pastoralis officij*. De libris vbi- cumque compositis, de quacumque materia tractantibus, ab his qui degunt in Statu Ecclesiastico, non transmittendis aliò, vt imprimantur, sine Vicarij, & Magistri Sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij, & Inquisitoris, aut ab eis deputatorum, licentia.

Et eiusdem Sanctitatis Suae Const. sub Dat. Romae die 5. Nouemb. 1631. incip. *Cum si cut accepimus*. Quod Constitutiones Apostolicæ in cõcernentibus Fidem Catholicam, & Sanctæ Inquisitionis Officium hætenus editæ, & in posterum etiam super quacumque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet priuilegiatos comprehendant, nisi in
 edenda

edendis illi specialiter excipiantur.

Et insuper ijdem Superiores teneantur curare, & efficere, vt huius Decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conferuentur ita, vt ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: Deque huiusmodi commonitione publico documento statim certiozem facere Congregationem Sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe. Et ita mandat, & præcipit Sanctitas Sua.

Io: Antonius Thomasius S. Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Anno Millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, Indiçtione prima, Pontificatus Sanctiss. D. N. D. Urbani Diuina prouidentia Papæ Octauij, die verò septima Mensis Iunij supradiçtæ Litteræ, siue Decretum affixum, & publicatum fuit ad Valuas Principis Apostolorum Urbis, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Alexandrum Latinum Prælibati Sanctissimi D. Nostri Papæ Cursorem.

Sequuntur

Sequuntur Constitutiones relatæ in
suprascripto Decreto.

X I.

Contra impediētes Inquisitores hæreticæ prauitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes. Et contra ipsos Inquisitores, admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem.

I V L I V S E P I S C O P V S An. 1551.

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Licet à diuersis Romanis Pôtificibus prædecessoribus nostris, etiam per speciales constitutiones in corpore iuris insertas, fuerit rite & salubriter sancitum atque decretum, vt sæculi potestates, & Domini temporales, ac prouinciarum, ciuitatum, terrarum, & locorū quorumcunque rectores, quibuscumque dignitatibus vel officijs, aut nominibus censeantur, diœcesanis Episcopis, & inquisitoribus hæreticæ prauitatis in ipso inquisitionis negocio faueant & assistāt, nemoq. ex prædictis potestatibus, dominis & rectoribus, eorumq. officialibus de crimine hæresis, cum mere sit ecclesiasticum, quoquo modo cognoscat vel iudicet, neque diœcesano Episcopo, vel

Inquisitores à multis impediēbantur in eorum officijs sub varijs pretextibus.

In-

Inquisitori ipsius inquisitionis negotio incumbenti se opponere, aut ipsum aliquatenus impedire, vel impediens auxiliium, aut fauorem scienter dare audeat, perpetuæ damnationis sententia in eos qui contra prædicta fecerint promulgata, quam si per annum animo sustinuerit pertinaci, ex tunc velut hæretici condemnentur: vsque adeo tamen in omnibus fere, non solum Italiae, verum etiam alijs prouincijs, ciuitatibus, terris, & locis, complurium laicorum, vt accepimus mundanæ gloriæ processit ambitio, vel sacrorum Canonũ inscitia, vel ecclesiasticæ disciplinæ contemptus, vt in animarum suarum perniciem, atque interitum, diocesanos Episcopos & Inquisitores à Sede Apostolica institutos inquisitionis officium exercètes, alij sub iustitiæ prætextu, ne vlli scilicet fiat iniuria, impedire, alij vero sub pietatis colore, vt fontes scilicet seuerius puniantur, se ipsis diocesanis Episcopis & Inquisitoribus adiungere, & vna cum eis de ipso hæresis crimine cognoscere, processus formare, formatosque suo iudicio submittere non erubescant.

Papifex ideo præcipit, vt nemo impediat Inquisitores in negotio Inqui-

S. I. Cui sane morbo iam nimis late progredienti, solitam ac salutarem Ecclesiæ medicinam pro nostra pastorali sollicitudine afferre cupientes, sæculi potestati

testates, dominos temporales, ac prouin-
 ciarum, ciuitatū, terrarum, & locorū re-
 ctōres supradictos, necnon quascunque
 alias seculares personas, tam priuatas
 quam publico quouis munere fungen-
 tes, requirimus & monemus, ac eius IESU
 CHRISTI Redemptoris nostri (cuius
 vices, licet immeriti, gerimus in ter-
 ris) nomine præcipimus, ne diæcesanos
 Episcopos, & Inquisitores ipsos in suo
 inquisitionis negocio, vllō modo impe-
 dian, seu perturbent, neque se in hæresis
 crimine cognoscendo, vel iudicādo, quo-
 uis, etiam assistentiæ & fauoris, colore,
 causa, vel occasione (nisi quatenus ab
 ipsis diæcesanis Episcopis, aut Inquisito-
 ribus, spontanea & libera eorum volun-
 tate fuerint requisiti) se ingerant, ordi-
 nationes, prouisiones & leges quascun-
 que, de ipsius criminis cognitione latis
 sacris canonibus obsistentes, & Eccle-
 siasticam iurisdictionem impediētes si-
 ne mora abrogent & deleant, prout etiā
 nos eas omnes inualidas fuisse & esse,
 decernimus & declaramus, ac ex nunc
 pro abrogatis & deletis haberi volumus
 & mandamus.

¶ 2. Qui monitis his nostris non ob-
 temperauerint, quiue scienter in prædi-
 ctis consilium, auxilium, aut fauorem
 dederint, nouerint se, non solum per sa-
 cras

fictionis, nec
 se ingerat in
 cognoscen.
 crimine hæ-
 resis nisi ab
 Inquisitori-
 bus requisi-
 tus.

Inobedienti-
 busq; & eorū
 fautorib; pœ-
 nas hic ex-
 pressas impo-
 nit.

non aliquid
ni regni
rebus
et
hominum
sunt
sunt

cras dictorum prædecessorum nostrorū constitutiones, verum etiā per hanc nostram sanctionem siue sententiam & declarationem perpetuo duraturam (quam auctoritate Omnipotentis DEI, ac beatorum Apostolorum Petri & Pauli, ac nostra in ipsos non obtemperantes, quacunq; illi præfulgeant dignitate, in his scriptis proferimus) communione fidelium, & omnium ecclesiasticorum sacramentorum perceptione priuatos, ac maledictionis, ac execrationis æternæ vinculo ligatos, anathematisq; & maioris excōmunicationis mucrone percussos, ita vt nemo vnquam in præmissis delinquēs, nisi à nobis & successoribus nostris canonicè intrantibus, etiam prætextu quarumcunq; facultatum, concessionum & gratiarum, etiam confessionaliū nuncupatarum, etiam à nobis & d. Sede hæctenus emanatarum, vel in posterum emanandarum, specificam & expressam, ac alias quam per verba generalia, de præsentibus nostris litteris mentionem non facientium, præterquam in mortis discrimine, absolui possit.

Inquisitorib.
etiam easdē
pœnas infligit
laicos cognoscere
de crimine hæresis.

§. 3. Quibus etiam censuris ipsos diocesanos Episcopos, & Inquisitores subiacere volumus, si laicos secum quomocunq; de ipso crimine cognoscere, aut iudicare permiserint.

§.4. Ut autem præmissa omnia, ad eorum, quorum interest, notitiam deducantur, nullusque de eis ignorantiam iuste prætere possit; volumus & Apostolica auctoritate decernimus, quòd præsentès litteræ per aliquos Cursores nostros, aut Notarios publicos in Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & Ecclesiæ Lateranen. ac Cancellariæ Apostolicæ valuis, ne non acie Campi Floræ, vt moris est, publicentur, earum exemplo in lingulis valuis & acie huiusmodi affixo & dimisso. Nulli ergo &c.

Iussio publicandi hanc bullam.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo quinquagesimo primo, quintodecimo Calend. Aprilis, Pontificatus nostri anno secundo.

D. P. Ann. 2.
18. Martij.

Lecta & publicata fuit die Veneris sancti in Capella Sanctitatis suæ, dum diuina celebrarentur officia.

Publicatio.

Anno Domini 1551. indiotione nona, die vero 24. mensis Martij, Pontificatus S. D. N. Iulij diuina prouidentia Pape III. anno eius secundo. Retroscripte littere affixe & publicate fuerunt in valuis seu portis Principis Apostolorum de Vrbe, & sancti Ioannis Lateranen. & Cancellariæ Apostolicæ, ne-

B

non

non in acie Campi Floræ, dimissis copijs per nos Petrum Gomez Freyle, & Francis. u. Muños, S.D.N. Papæ Curs. Ita est. Petrus Gomez Freyle Cursor, manu propria.

Ita est. Franciscus Muños Cursor, manu propria.

Petrus Leobodie Magister Cursorum.

L X X X I I.

Contra offendentes statum, res, & personas sanctissimi Officij Inquisitionis hereticæ prauitatis, eorumq. filios, nec non complices, & fautores.

Edita Au.D.
1569.

P I V S E P I S C O P V S
Serruus Serruorum Dei. *Ad perpetuam rei memoriam.*

Forma publicandi.

SI de protegendis cæteris omnibus Ecclesiæ ministris, quos in fidem & cliētelam nostram à Domino recepimus, cura nobis quotidiana infidet; quāto maiore studio eam nos sollicitudinem capessere necesse est, vt qui in sacro Inquisitionis hereticæ prauitatis officio versantur, sub tutela inuiolatæ auctoritatis huius Sedis periculorum omnium expertes, quæ-

quæque munera ad exaltationem Fidei
Catholicæ exequantur ?

Causa huius
Constit.

§.1. Cum itaque eius generis impio-
rum vis quotidie magis inualescat, qui
omnibus malis artibus prædictum officiũ
subvertere, ministrosque functionibus di-
sturbare moliuntur, eo iam nos detrusit
necessitas, vt nefariam & scelestam illo-
rum audaciam acerbioris castigationis
verberare reprimamus.

Offendētes,
seu impediē-
tes personas
Inquisitorum
&c.

§.2. Hac igitur generali constitutione
de Fratrum nostrorum cõsilio sancimus,
vt quicumque siue priuatus, siue cuncta
ciuitas, siue populus, siue Dominus, Co-
mes, Marchio, Dux, vel potiore titulo
Illustris, quemuis ex Inquisitoribus, Ad-
uocatis, Procuratoribus, Notarijs, alijs-
ve ministris prædicti officij, vel Episco-
porum id munus in sua diœcesi aut pro-
uincia obeuntium, seu accusatorem, de-
nunciatorem, aut testem in causa Fidei
quomodocunque productum vel euoca-
tum occiderit, verberauerit, deiecerit,
seu perterrefecerit,

§.3. Quiue Ecclesias, ædes, aliasue res,
siue publicas, siue priuatas, officij, aut
ministeriorum, expugnauerit, inuaserit, in-
cenderit, expilauerit, aut libros, litteras,
auctoritates, exemplaria, regesta, proto-
tocolia, exempla, scripturas, aliaue in-
strumenta, siue publica siue priuata, vbi-

Bonaq. diri-
pientes.

cunque posita combusserit, diripuerit, seu interuerterit, seu ex incendio aut direptione, aut alio quocunque modo, illa exportauerit, seu qui in conflagratione, expugnatione, aut direptione, etiam inermis, siue capiendi, siue comburendi, siue suppressendi causa fuerit, siue res, aut personas, seruari defendiue prohibuerit.

Et carceres
frangētes, & c
penas hic de-
scriptas in-
currunt.

§.4. Quiue carcerem, aut aliam custodiam, seu publicam seu priuatam effregerit, vinctum extraxerit, seu emisit, capiendum prohibuerit, captumne eripuerit, receperit, occuluerit, seu facultatem effugiendi dederit, seu iusserit id fieri, qui catum, concursumue fecerit, siue vt aliquid prædictorum fieret omnes accommodauerit, siue alias auxilium, consilium, aut fauorem, publice vel occulte, in quolibet prædictorum scienter præstiterit; licet nemo occisus, nemo verberatus, nemo extractus, emissus vel ereptus, nihil expugnatum, nihil effractum, luccensum, direptumue, nullum denique damnum re ipsa sit secutum: nihilominus is sit anathemate præsentis canonis auctoritate ligatus. Idem quoque læsæ maiestatis reus, dominio, dignitate, honore, feudo, ac quocunque alio beneficio, temporali & perpetuo eo ipso priuatus, secularis iudicis arbitrio relinquatur, qui de eo illas ipsas pœnas exigat, quæ damnatis primo

capite dictæ legis per constitutiones legitimas irrogantur, bonis, rebusq. omnibus fisci iuribus applicatis, vti etiam est de damnatis hæreticis per sanctiones canonicas constitutum: eius filij paternæ infamiæ subiecti, omnis & cuiuscunque hæreditatis, & successionis, donationis, & legati, siue propinquorum siue extraneorum omnino sint expertes; eisdem præterea portæ nunquam pateant dignitatum.

§.5. Nemo autem expurgationem habere, aut causam vllam proponere vel prætereendere possit, qui tantum nefas in contemptum & odium huius Officij admiserit, nisi contrarium per claras probationes docuerit se fecisse. Quod porro de prædictis, eorumq. filijs statuimus, illud idem de omnibus clericis, & presbyteris secularibus, & quorumuis Ordinum etiam exemptorum regularibus, & quacunque etiam Episcopali, & maiori dignitate præditis, ac etiam priuilegio quomodocunque suffultis, decernimus exequendum: ita vt ipsi beneficijs & officijs omnibus ecclesiasticis, præsentium auctoritate priuati, per indicem ecclesiasticum, hæreticorum more degradentur, demum potestati seculari traditi, pœnis prædictis laicorum instar subijciantur.

§.6. Pontificum tamen causis, nobis,

B 3 &

Delinquentes claras tantummodo probationes in contrarium adducere possunt.

Episcoporum
tamen causæ
Rom. Pontif.
reseruantur.

& successoribus nostris reseruatis, vt re-
quæsitæ, & nobis renunciata, contra eos
ad depositionem, & alias pœnas prædi-
ctas procedamus, vti criminis atrocitas
videbitur postulare.

Intercederēs
pro præfatis
delinquentib.
hæresis pœ-
nas incurrūt.

§.7. Quicūque autem pro talibus ve-
niam peterē, aut alias intercedere tenta-
uerint, in easdem illas pœnas, quæ in hæ-
reticorum fautores à sacris constitutio-
nibus inferuntur, ipso facto se nouerint
incidisse.

Reuelantes
huiusmodi
delicta, im-
punitatem
consequuntur.

§.8. Verum si quis etiam huiusmodi
criminum conscius, vel affinis, siue reli-
gionis studio, siue pœnitētia ductus, rem
adhuc incognitam retexerit, supplicio li-
beretur.

Forma seruā-
da in absolu-
tionibus hu-
iusmodi cri-
minū à Pont.
conceden.

§.9. Cæterum, eam omnium & qua-
rumcunque absolutionum rationem à
prædictis criminibus, necnon habitatio-
num & restitutionum, etiam ad famam
& honores, ita deinceps habendam opta-
mus, vt successores nostri nullas nisi sal-
tem semestri post cuiusq; assumptionem
ad huius dignitatis fastigium excursu, ac
precibus apud supremū officium Inquisi-
tionis hic institutum verificatis, conce-
dant. Decernentes, omnes & quascun-
que huiusmodi absolutiones, habitatio-
nes, & restitutiones, quæ precibus sic n-
verificatis de cætero fient, nemini pror-
sus prodesse, sed nec præsentibus, nisi to-
to

to ipsarum tenore ad verbum inferto, & gratia ex certa Romani Pontificis scientia facta, & propria manu subsignata, vlla in parte derogari, nec derogatum cense-ri debere, & si illis ex quacunque cau-
sa aliter derogari contigerit, derogatio-
nes huiusmodi nullius prorsus fore ro-
boris & momenti.

Deputatio ex-
ecutorum

§. 10. Iubemus igitur vniuersos & sin-
gulos Patriarchas, Primates, Archiepi-
scopos, Episcopos, & ceteros Ecclesiarū
Prelatos, per vniuersum Orbem consti-
tutos, vt per se vel alium seu alios, præ-
sentes litteras, aut earum exempla, in
suis quisque prouincijs, ciuitatibus, dice-
cesibus, & locis solemniter publicari, &
quātum in se est, firmiter obseruari pro-
curent: Cōtradictores quoscunque, per
censuras & pœnas ecclesiasticas, appel-
latione postposita compescendo, ipsasq.
censuras & pœnas etiam iteratis vicibus
aggrauando; inuocato etiam ad hoc, si
opus fuerit, auxilio brachij secularis.

Derogatio
contrariorū

§. 11. Non obstantibus constitutio-
nibus & ordinationibus Apostolicis, cæ-
terisq. contrarijs quibuscunque.

Fides tran-
sumptuosa

§. 12. Volumus autem vt presentium
exempla etiam impressa edantur, eaque
Notarij publici manu, & cuiuscunque
Curia ecclesiastica, vel Prelati sigillo ob-
signata, eādē illam prorsus fidem vbi-

que locorum faciant, quam ipsæ præsen-
tes facerent, si essent exhibitæ vel ostēse.

Obtestatio
in Principes.

§. 13. Cæterum, omnes orbis terrarū
Principes, quibus gladij secularis pote-
stas ad malorum vindictam est permessa,
per eam quam se tueri promiserunt Fi-
dem, obtestamur, ita suas quisque partes,
siue in præstando ministris prædictis au-
xilio, siue in criminum post Ecclesiæ sen-
tentiam animaduersione, interponere,
vt eorum quoque præsidij ministri ipsi
tanti officij munus pro Dei æterni glo-
ria, & religionis incremento feliciter
exequantur, amplissimum à Domino
præmium recepturi, quod Fidei prædictæ
assertoribus in æternæ beatitudinis con-
fortio præparauit.

Sanctio pœ-
nalis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum
liceat hanc paginam nostræ sanctionis,
legationis, statuti, decreti, iussionis, ob-
testationis, & voluntatis infringere, vel
ei ausu temerario contraire. Siquis au-
tem hoc attētare præsumplerit, indigna-
tionem omnipotentis Dei, ac beato-
rum &c.

Dat. P. An. 4.
1. Aprilis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum,
Anno Incarnationis Dominicæ, millesi-
mo quingētesimo sexagesimonono, Cal.
Aprilis, Pontific. nostri anno 4.

Ego

Ego Pius V. Catholicæ Ecclesiæ
Episcopus. PP. subscri.

*Vtinam dirigantur via mee ad custo-
diendas iustificationes tuas.*

F. Card. Pifanus Episc. Hostien. Cardinalium
Io. Card. Moronus Episc. Portuen. subscriptio-
nes.
Christophorus Madrucius Episcop. Præ-
nestin.

Otho Card. Truchses Episc. Albanen.
A. Card. Farnesius Vicecanc. Episcopus
Tusculan.

Io. Bapt. Cicada Episc. Sabinen. Cardin.
S. Clem.

Ego Ph. Card. à Burdesia.

Ego Antonius Card. Granuelanus.

Ego Franciscus Card. Pacecus.

Ego Hieron. Card. de Corrigio.

Ego Io. Franciscus Card. de Gambarara.

Ego Nicolaus Card. de Sermoneta.

Ego Ind. de Aualos Card. Aragona.

Ego M. Antonius Card. Columna.

Ego Ptolemæus Card. Comensis.

Ego P. Card. de Sancta Cruce.

Ego Z. Card. Delphinus.

Ego Hu. Card. S. Sixti.

Ego Iulius Cardinalis Urbinas.

Ego Fulvius Card. Perusin.

Ego Io. Riccius Card. Politianus.

Ego

Ego Scipio Card. Pifarum.
 Ego Iacobus Card. Sabellus.
 Ego Aloysius Card. Cornelius.
 Ego Alexander Card. Cribellus.
 Ego Guido Card. Vercellus.
 Ego Guilelmus Card. Sirletus.
 Ego F. Michael B. Card. Alex. Camer.
 Ego Hieron. Card. de Claraualle.
 Ego Ludouicus Card. Madrutius.
 Ego Innocentius Card. de Monte.
 Ego Hieron. Card. Simoncellus.
 Ego Ferd. Card. de Medicis.
 F. Cardinalis Alciatus.
 Io. Paulus Cardinalis ab Ecclesia.
 A. Cardinalis Caraffa.

*Anno à Natiuitate Domini 1569. Indi-
 ctione 12. die vero 2. mensis Maij, Pon-
 tificatus Sanctissimi in Christo Patris,
 & D. N. D. Pij diuina prouidentia Pa-
 pæ V. anno 4. retrospectæ litteræ Apo-
 stolicæ lectæ, affixæ & publicatæ fue-
 runt ad valuas Basilicæ Principis Apo-
 stolorum de Vrbe, Cancellariæ Aposto-
 licæ, & in acie Campi Floræ, vt moris
 est, dimissis in locis præfatis præsentibus
 litteris per aliquantulum temporis spa-
 tium affixis, & deinde amotis per nos
 Iulium Parinum, & Ioannem Berno-
 tū prælibati Sanctiss. D. N. Papæ Curs.
 Antonius Clerici Mag. Cursorum.*

Inquisitorum hæreticæ prauitatis facultas, procedendi contra Sacerdotes, qui mulieres pœnitentes in actu confessionis, ad actus inhonestos prouocare, & allicere tentant.

PIVS PAPA QVARTVS,
*Ven. fratri Archiepiscopo Hispalensi in
 Regnis Hispaniarum hæreticæ prauitatis Inquisitori generali.*

Edita A. D.
 1561.

CVM sicut nuper, non sine animi nostri molestia, accepimus, diuersi Sacerdotes in Regnis Hispaniarum, atque etiam in eorum Ciuitatibus, & Diœcesibus curam animarum habentes, siue eam pro alijs exercentes, aut alias audiendis confessionibus pœnitentium deputati, in tantam proruperint iniquitatem, vt Sacramento Pœnitentiæ in actu audiendi confessiones abutantur, nec illi, & qui id instituit Domino Deo, & Saluatori nostro IESV CHRISTO iniuriam facere vereantur, mulieres videlicet pœnitentes ad actus inhonestos, dum earum audiunt confessiones alliciendo, & prouocando, seu allicere, & prouocare tentando, & procurando, ac loco earum per Sacramentum huiusmodi Creatori

Quidam Sacerdotes abutendo Sacramento Pœnitentiæ, mulieres in actu confessionis ad actus inhonestos prouocant.

tori nostro recōciliationis, grauiori peccatorum mole eas onerando, & in manibus diaboli tradendo, in Diuinæ Maiestatis offensam, animarum perniciem, & Christi fidelium scandalum non modicum.

Contra quos iste Pont. ab Inquisitorib. hæreticę prauitatis inquiri decernit.

Locus restitutus.

§. I. Nos in animum inducere nequeunt, quod qui de Fide Catholica recte sentiunt, Sacramentis in Ecclesia Dei institutis abutantur, aut illis iniuriam faciant, Fraternitati tuæ, de cuius eximia pietate, virtute, atque doctrina plurimum in Domino confidimus, per præsentem committimus, & mandamus, quatenus per te, vel per alium, seu alios à te deputandum, seu deputandos, contra omnes, & singulos Sacerdotes dictorum Regnorum, ac illarum Ciuitatum, & Diœcesum de præmissis quomodolibet diffamatos, tam seculares, quam quorumuis etiam exemptorū, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinū Regulares, cuiuscunque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, & præminentia existant, tam super præmissis, quam super Fide Catholica, & quid de ea sentiant diligenter inquiras, & iuxta facultatum tibi contra hæreticos, aut de hæresi quouis modo suspectos à Sede Apostolica concessarum continentiam, & tenorem procedas, ac culpabiles re-
pertos

pertos iuxta excessuum suorum qualita-
tem, prout iuris fuerit punias, eas etiam,
si & prout iuris fuerit faciendum, debita
præcedente degradatione, secularis Iudi-
cis arbitrio puniendas tradendo.

§. 2. Non obstantibus constitutioni-
bus, & ordinationibus Apostolicis, ac
Ecclesiarum & Monasteriorum, necnon
Ordinum quorumlibet, quorum ipsi Sa-
cerdotes fuerint, etiam iuramento, con-
firmatione Apostolica, vel quavis firmi-
tate alia roboratis, statutis, & consue-
tudinibus, privilegijs quoque, indultis,
& litteris Apostolicis sub quibuscunque
tenoribus & formis, ac cum quibusvis
clausulis, & decretis, etiam Motu pro-
prio, aut alias quomodolibet concessis,
etiam iteratis vicibus approbatis, & in-
nouatis. Quibus omnibus, eorum teno-
res præsentibus pro expresse habentes,
hac vice dumtaxat specialiter, & expres-
sè derogamus, cæterisque contrarijs qui-
buscunque.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die decimasexta Apri-
lis, millesimo quingentesimo sexagesi-
mo primo, Pont. nostri anno secundo.

Contrarijs
derogat.

D. P. An. 2.
die 16. Apr.

Con-

Confirmatio, & ampliatio Constitutionis Pij IV. editæ contra Sacerdotes in confessionibus sacramentalibus Penitentes ad turpia sollicitantes.

Edita An. D.
1621.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Proœmium.

Vniuersi Dominici gregis curam, quamquam immeriti, caelesti dispositione gerentes, sedulo inuigilare tenemur, vt ab omnibus prauis contagijs conseruetur immunis, multo que maiori studio prouidere, vt omnis pestis ab ijs auertatur, quibus alios sanandi officium est commissum; ne quod Euangelica scripta Nos admonent, sale infatuato, non sit in quo saliat, & ad nihilum proficit ultra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus.

Pontt. contra sollicitantes ad turpia penitentes, leges edixerunt.

S. I. Quoniam autem à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris quibusdam in locis prouisum fuit, vt impium, ac nefandum scelus, quod non solum inter Christifideles non esse, sed nec etiam nominari debet, procul ab ijs arceatur, videlicet vt aliquis Sacerdos ad sacras audiendas confessiones deputatus, sacrosancto Penitentia Sacramento, sollicitando

tando penitentes ad turpia, abutatur, ac pro medicina venenum, pro pane aspidem porrigat, & ex caelesti medico infernalis veneficus, ex patre spirituali proditor execrabilis animarum reddatur: idcirco Nos ea, quae his perniciosissimis diaboli insidijs arcendis certis locis salubriter constituta sunt, vt nullibi desiderentur, quantum ex alto conceditur, prouidentem duximus.

§. 2. Alias siquidem à fel. record. Pio Papa IV. praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequenter, videlicet: Pius Papa IV. Venerabili Fratri Archiepiscopo Hispaleñ in Regnis Hispaniarum haereticae prauitatis Inquisitori generali. Cum sicut nuper &c. pag. 27.

Pius IV. suam
desuper edi-
dit cont. quae
est supr. p. 2.

§. 3. Igitur vt litterae praedictae perpetuis futuris temporibus, & vbique locorum inuiolabiliter obseruentur; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostra, ac de consilio Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium contra haeticam prauitatem generalium Inquisitorum, praesertim litteras huiusmodi, ac omnia & singula in eis contenta, Apostolica auctoritate tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisq. omnibus & singulis inuiolabilis Apostolicae firmitatis robur adijcimus, illasq. non solum in praedictis

Hic Pont. il-
lum praecipit
inuiolabiliter
obseruari.

dictis Hispaniarum Regnis, sed in quibusvis Christiani orbis partibus firmiter & inuiolabiliter obseruari præcipimus, & mandamus.

Imò plenius
cōtra huius
modi sollicitantes
in cōfessionibus,
& eorum occasione
disponit.

¶.4. Ac præterea, ne in futurum de pœna his delinquentibus imponenda, & de modo contra eosdem procedendi ab aliquo dubitari possit, statuimus, & decernimus, & declaramus, quòd omnes & singuli Sacerdotes tam seculares, quam quorumuis; etiam quomodolibet exemptorum, ac Sedi Apostolicæ immediatè subiectorum Ordinum, Institutorum, Societatum, & Congregationum regulares cuiuscumque dignitatis, & præeminentiæ, aut quouis priuilegio muniti existant, qui personas, quæcumque illæ sint, ad inhonestas, siue inter se, siue cum alijs quomodolibet perpetranda, in actu Sacramentalis confessionis, siue ante, vel post immediatè, seu occasione, vel prætextu confessionis huiusmodi, etiam ipsa confessione non secuta, siue extra occasionem confessionis in confessionario, aut in loco quocumque, vbi confessiones Sacramentales audiuntur, seu ad confessionem audiendam electo, simulantes ibidem confessiones audire; sollicitare, vel prouocare tentauerint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones, siue tractatus habuerint, in officio sanctæ Inquisitionis

sitionis seueriffimè, vt infra, puniantur. Et præterea omnes hæreticæ prauitatis Inquisitores, & locorum Ordinarios omnium Regnorum, Prouinciarum, Ciuitatum, Dominiorum, & locorum vniuersi orbis Christiani in suis quemque Diæcesibus, & Territorijs per has nostras litteras, etiam priuatiuè quo ad omnes alios specialiter, ac perpetuò Iudices delegamus, vt super his cõtra prædictos simul, vel separatim in omnibus, prout in causis Fidei, iuxta Sacrorum Canonũ formam, necnon Officij Inquisitionis huiusmodi constitutiones, priuilegia, consuetudines, & decreta diligenter inquireant, & procedant: & quos in aliquo ex huiusmodi nefarijs excessibus culpabiles reppererint; in eos pro criminum qualitate, & circumstantijs, suspensum ab executione ordinis, priuationis beneficiorum, dignitatum, & officiorum quorumcunque, ac perpetuæ inhabilitatis ad illa, necnon vocis actiuæ, & passiuæ, si regulares fuerint, exilij, damnationis ad triremes, & carceres etiam in perpetuum absque vlla spe gratiæ, aliasq. pœnas decernant, eos quoque, si pro delicti enormitate grauiores pœnas meruerint, debita præcedente degradatione, Curia sæculari puniendos tradant.

§. 5. Dantes etiam facultatem Venerabili

C

rabi-

Cardinalibus
Inquisitorib.
generalib ar-
bitrium circa
probationes,
& pœnas cõ-
cedit.

Obstantia;
tolluntur.

Confessores
scientes ab
alijs pœnitē-
tes, fuisse sol-
licitatus mo-
neant eos, vt
Inquisitorib.
vel Ordina-
rijs denūciēt.

Transumptis
credendum.

rabilibus Fratribus nostris Sanctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Cardinalibus generali-
bus Inquisitoribus, ne delictū tam enor-
me, & Ecclesiæ Dei tam perniciosum,
remaneat, ob probationum defectum,
impunitum, cum difficilis sit probatio-
nis, testibus etiam singularibus, concur-
rentibus præsumptionibus, indicijs, &
alijs adminiculis, delictum probatum,
esse arbitrio suo iudicandi, & Curia: sæ-
culari, vt præfertur, reum tradendum
esse, pronunciandi.

§. 6. Non obstant omnibus, quæ dictus
prædecessor in suis litteris prædictis vo-
luit non obstare, cæterisque contrarijs
quibuscumque.

§. 7. Mandantes omnibus Cõfessarijs,
vt suos pœnitentes, quos nouerint fuisse
ab alijs vt supra sollicitatos, moneant de
obligatione denunciandi sollicitantes,
seu vt præfertur tractantes, Inquisitori-
bus, seu locorum Ordinarijs prædictis:
quod si hoc officium prætermiserint, vel
pœnitentes docuerint non teneri ad de-
nunciandum Confessarios sollicitantes,
seu tractantes, vt supra; ijdem locorum
Ordinarij, & Inquisitores illos pro mo-
do culpæ punire non negligant.

§. 8. Volumus autem, vt præsentium
transumptis, etiam impressis manuali-
gus Notarij publici subscriptis, & si-
gillo

gillo alicuius personæ in dignitate Ec-
clesiastica constitutæ munitis, eadem
prorsus fides in iudicio, & extra ubique
habeatur, quæ præsentibus haberetur, si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 9. Quodque eadem præsentibus litte-
ræ, seu illarum exempla ad valvas Basili-
carum S. Ioannis Lateranensium, ac Princi-
pis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi
Floræ affixæ, omnes ita arctent, & affi-
ciant, ac si unicuique personaliter inti-
mata fuissent.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam
Maiorem sub Annulo Piscatoris, die xxx.
Augusti MDCXXII. Pontificatus No-
stri Anno secundo.

Publicatio in
Vrbe omnes
afficit.

Dat. P. An. 2.
die 30. Aug.

Anno à Natiuitate D. N. Iesu Christi
millesimo sexcentesimo vigesimo secun-
do, indictione quinta, die vero prima
mensis Septembris, Pontificatus San-
ctissimi in Christo Patris, & D. N. D.
Gregorij diuina prouidentia Pape XV.
Anno eius Secundo: retrospectiua Con-
stitutio siue litteræ Apostolica affixæ
fuerunt ad valvas S. Ioannis Latera-
nensium, & Principis Apostolorum Basili-
carum de Vrbe, & in acie Campi Flo-
ræ, ut moris est, per me Brandimartem
Latinum Apostolicum Cursorem.
Octavius Spada Magister Cursorum.

C 2 Jurif-

Edita A. D.
1574.

Iurisdicctio Inquisitorum hæreticæ prauitatis, in eos qui ad ordinem Presbyteratus minime promoti, Missas celebrant, & Pœnitentiæ Sacramentum ministrant.

GREGORIVS P A P A XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Officij nostri partes sedulo præstare tenemur, vt dubia, quæ varijs doctorum opinionibus hinc inde diuersa sentientibus agitantur, ad iurisdictionem Sanctissimi Officij Inquisitionis hæreticæ prauitatis pertinent, nostræ declarationis oraculo (prout ratio ipsa suadere videtur) dilucidentur, vt nulla cuiquam dubitandi occasio in posterum relinquatur.

Dubium, au-
qui non sunt
in Ordine
presbytera-
tus & missas
celebrât &c.
possint ab In-
quisitoribus
hæreticæ pra-
uitatis puni-
ri.

§. I. Ad aures nostras si quidem nuper peruenit, multos esse qui dubitent, an contra eos, qui in sacro Presbyteratus ordine non constituti, Missas celebrare, confessiones audire, ac absolutionem impartiri, ac si fuerint, per officium Sanctissime Inquisitionis hæreticæ prauitatis in Hispaniarum Regnis institutum, & illius Inquisitores procedendum, vel etiam animaduertendum sit; ac hi, qui talia patrauerint, per Inquisitores prædictos puniri

niri debeant. Nam etsi multorum sententia affirmetur, prædictum delictum ab Inquisitoribus plectendum esse, hisce præsertim temporibus, quibus heretici temere audent proferre, etiam seculares eorum Sacramentorum ministros esse posse, non desunt tamen hi, qui contrariæ adherent opinioni. unde plerunque per eorundem Regnorum Inquisitores, diuersa feruntur in huiusmodi causis suffragia.

§. 2. Nos itaque, ut omnis difficultas dubitatioque tollatur, animaduertentes, eos qui Presbyteratus ordine non sunt insigniti, & se in administrandis dictis Sacramentis ingerunt, factò catholicam veritatem impugnare, quæ solos Presbyteros ministros eorundem Sacramentorum constituendo, illis duntaxat, quibus eadem munera congruere existimauit, committi voluit, eorum qui in Presbyteratus ordine non constituti Missas celebrant, ac confessiones audiunt, ut præfertur, cognitionem & punitionem, etiã ad Inquisitionis officium, & Inquisitores antedictos pertinere, & quod huiusmodi delicti ratione, aduersus eos inquirere, & procedere, ac culpabiles repertos punire, officium, & Inquisitores prædicti valeant, Apostolica auctoritate presentium tenore perpetuo declaramus, & diffinimus.

Declaratio
quod possint.

Et ita, & non
aliter iudi-
cerur.

Quibuscunq.
non obstan.

§. 3. Et ita ab omnibus & singulis Ordinaris, & delegatis iudicibus, sublata eis & eorum cuilibet quavis alia iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari & diffiniri debere, irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non iuribus municipalibus legibus regnorum prædictorum pragmaticisq. sanctionibus, ac statutis & consuetudinibus Ciuitatum & locorum quorumcunq. dictorum regnorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, priuilegijs quoque indultis, & litteris Apostolicis forsitan per nos, ac quoscunq. alios Romanos Pontifices prædecessores nostros, sub quibusuis verborum formis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam Motu proprio, & ex certa sciëntia, seu de Apostolica potestatis plenitudine, vel ad supplicationem Regum, Ducum, & aliorum Principum concessis & confirmatis, quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque con-

tra-

trarijs quibuscunque.

Datum Romæ apud sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vj. Augusti, millesimo quingentesimo septuagesimo quarto. Anno à Natiuitate Domini, Pontificatus autem nostri Anno tertio.

D. P. An. 3.
6. Augusti.

L X X X I.

Quod Inquisitores hæreticæ prauitatis, & locorum Ordinarij, eos qui ad presbyteratus ordinem non promoti, Missas celebrant, vel Sacramentum Pœnitentiæ ministrant, præuia degradatione, Curia seculari debitis ab ea plectendis pœnis tradant.

C L E M E N S P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

Edita An. D.
1601.

ET si alias fel. rec. Paulus Papa Quartus prædecessor noster, ad nefariam & sacrilegam quorundam hominum temeritatem coercendam, qui cum ad sacrum presbyteratus ordinem minime promoti sint, Sacerdotis tamen auctoritatem sibi temere assumptes, Missarum celebrationem vsurpare, & Sacramentum Pœnitentiæ ministrare præsumunt, decreuerit huiusmodi delinquentes à San-

Paulus I V.
cuius Bullam
nō inueni de
creuit ab In-
quisitoribus
tradēdos es-
se Curia se-
culari, aucto-
ritatem Sa-
cerdotis vsur-
pantes.

C 4. Etz

etæ Inquisitionis Iudicibus tradi debere
Curia seculari debita animaduersione
puniendos.

Sixtus V. il-
lud innoua-
uit, (sed neq.
eius Constit.
posui uti be-
ne hic rela-
tam.)

§. 1. Et postea rec. mem. Sixtus Papa
Quintus etiam prædecessor noster, præ-
dictum Pauli IV. decretum innouari, ac
ferio obseruari mandauerit, eò tamen
dictorum hominum prorupit audacia,
vt prætextu ignorationis huiusmodi de-
cretorum ac pœnarum, contra ipsos, vt
præfertur, inflictarum, illis se minime
subiacere, & obnoxios esse putent, ac
propterea se ab eisdem liberari, & absol-
ui posse prætendant.

Hic modo
Pont. eorum
criminis gra-
uitate pensa-
ta.

§. 2. Nos igitur animaduertentes, hu-
iusmodi perditos & nefarios homines ad
sacrum Presbyteratus ordinem nõ pro-
motos, Missarum celebrationem vsurpa-
re præsumentes, non solũ actus idolola-
triæ saltem extrinsece, seu per externa &
visibilia Religionis & pietatis signa exer-
cere, sed etiam quantum in ipsis est, effi-
cere vt Christifideles, qui credunt eos
ordinatos esse, & rite conficere Sacra-
mentum Eucharistiæ, idololatriæ crimen
ignoranter incurrant, purum, videlicet
Panem & Vinum, tãquam verum Chri-
sti Domini Nostri Corpus & Sanguinem,
eisdem adorandum proponentes. Con-
fessiones autem audientes, non solum
Sacramenti Pœnitentiæ dignitatem cõ-
temne-

tem nere, verum etiam Christifideles decipere, dum scilicet inique sibi assumunt gradum Sacerdotalem, & auctoritatem absoluendi à peccatis, magno cum periculo, & scandalo plurimorum.

§. 3. Propterea, vt grauissima hæc scelera committentes, posthac debito supplicio puniantur, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, ac matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, S. Inquisitionis Iudicium conscientia consulere, & ne in futurum de pœna hisce delinquentibus imponenda dubitari possit, prouidere volentes, supradictorum prædecessorum nostrorum vestigijs inhærentes; hac perpetuo valitura constitutione decernimus atque statuimus, vt quicumque non promotus ad sacrum Presbyteratus ordinem, repperitus fuerit Missarum celebratione, vrsurpasse, vel sacramentalem confessionem audiuisse, à Iudicibus Sanctæ Inquisitionis, vel locorum Ordinarijs tanquam Ecclesiæ misericordia indignus, à foro Ecclesiastico abijciatur, & ab ordinibus Ecclesiasticis, si quos habuerit, rite degradatus, statim Curia seculari tradatur, per Iudices seculares debitis pœnis plectendus.

§. 4. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac in
conci

Eosdē ab Inquisitoribus, vel Ordinarijs, degradatos, Curia seculari debitis pœnis plectendos tradi decernit.

aliquibus
ipso an
restitu

Contra
tollit.

concilijs etiam generalibus editis, etiam in corpore iuris clausis. Quibus omnibus & singulis, illarum tenores pro sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, specialiter & expresse derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

Hanc Constitutionem publicari precipit.

§. 5. Ut autem huiusmodi constitutionis ignorantia de cetero allegari, aut pretendi numquam possit, atque presentes litteræ omnibus innotescant, volumus illas ad valuas S. Ioannis Lateranensium & Principis Apostolorum de Urbe Basilicarum, & in acie Campi Florentini more solito publicari & affigi, atque ijs inde amotis earundem exempla etiam impressa ibi affixa relinqui, factaque huiusmodi publicatione, omnes qui in Urbe post mensem, qui vero extra eam & citra Montes, post quatuor menses, quidem ultra Montes fuerint post decem menses à die publicationis presentium computandos afficere, & arctare, ac si eorum cuilibet personaliter intimata fuissent.

Transumptis illius credi mandat.

§. 6. Ac præterea mandamus earundem presentium litterarum exemplis etiam impressis, & manu Notarij publici subscriptis, & sigillo Officij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis,

tis, eandem prorsus fidem haberi, quæ
hisce præsentibus haberetur, si essent ex-
hibita, vel ostensa.

Datum Romæ apud S. Petrum, sub
annulo Piscatoris, die prima Decem-
bris 1601. Pontif. nostri Anno Decimo.

D. P. A. 10.
1. Decemb.

*Anno à Natiuitate Domini 1601. Indi-
ctione 14. die verò 5. mensis Decembr.
Pontif. Sanctiss. in Christo Patris, &
D.N.D. Clementis diuina prouidentia
Pape Octauis, Anno eius X. Supradicta
Constitutio fuit affixa ad valuas San-
cti Ioannis Lateranen. & Principis
Apostolorum de Vrbe Basilicarum, &
in acie Campi Floræ, vt moris est, per
me Hieronymum Lutium Sanctiss. D.
N. Pape Curs.*

L X X I X.

Ampliatio Constitutionis à Clem. Octa-
uo contra non promotos ad sacrum
Presbyteratus ordinem, sacramenta-
les confessiones audientes, aut Missã
celebrantes, Curia seculari præuia
degradatione tradendos edita, ad om-
nes etiam minores viginti quinque
annis, dummodo vigesimum ætatis
annum compleuerint.

VR-

Edita A. D.
1627.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

A Postolatus officium cui meritis licet imparibus, disponente Deo, praesidemus, à Nobis postulat, vt quantum Nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compefcamus, in ijs praesertim, quorum eò sacrilega processit audacia, vt se beneficio minoris ætatis, sprete Apostolicis constitutionib., confoueant in delictis, quorum statutis pœnis se idcirco iactant minimè subiacere.

Clemēs VIII
edidit Const.
Si. sup. p. 45,

§. 1. Aliàs siquidem à felicis recordationis Clemente Papa VIII. prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequenti, videlicet. Clemens Papa VIII. Ad perpetuam rei memoriam. Et si aliàs felicis recordationis Paulus Quartus, vt supra pag. 39.

Nonnulli nō
minore æta-
tem pœnas
in d. Consti-
t. infictas, par-
uipendunt.

§. 2. Cum itaque sicut accepimus, nonnulli priuilegio minoris ætatis nimis temerè confisi, & legum indulgentia freti, pœnas à d. Clementis prædecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutas paruipendere præsumant.

Quare Pont.
declarat æta-
ti 25. annis
non excusa-
ri, dummodo
20. annum
cōpleuerint.

§. 3. Nos detestantes, & quantum in Nobis est, cohibere volentes impiam, & nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere Catholicam veritatem,

tem, quæ solos Presbyteros dictorum Sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio huiusmodi in Congregatione Venerabilium Fratrum nostrorum Sæctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium generalium Inquisitorum coram Nobis habita, maturè discusso, in hærentes constitutioni prædictæ, alijsq. decretis per fel. recordat. Paulum IV. & Sixtum V. Romanos prædecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaq. etiam ad effectum prædictum matura deliberatione, deque Apostolicæ potestatis plenitudine ampliandes, & extendentes; hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus, & decernimus, vt de cætero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum ad sacrum Presbyteratus Ordinem non promotus Missam celebrare, aut sacramentalem confessionem audire præsumpserit, ætate minoris annis viginti quinque nõ excusetur, quominus eidem Clementis constitutioni subijciatur, dummodo vigesimum suæ ætatis annum compleuerit.

¶. 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nulla habita consideratione præfatæ minoris ætatis, siue Laicus, siue Clericus secularis, aut cuiusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ regularis, aut cuiusvis

Sicq. delinquentes Regulares Curia seculari plebendos tradi mādāt.

alterius instituti, etiã quantumuis exem-
pti, & priuilegiati, Nobisq. & Apostoli-
cæ Sedi immediatè subiecti, necnon Mi-
litiarum quarumcumque etiam Sancti
Ioannis Hierosolymitani fuerit, trada-
tur Curiaæ sæculari pœnis debitis ple-
ctendus.

Ita iudicari
decernit.

¶ 5. Sicque & non aliter per quos-
cumque sanctæ Inquisitionis Iudices &
Inquisitores, etiam generales Sãctæ Ro-
manæ Ecclesiæ Cardinales, & locorum
Ordinarios, sublata eis, & eorum cui-
bet quauis aliter iudicandi, & interpre-
tandi facultate, & auctoritate, iudicari,
& diffiniri debere, ac irritum, & inane, si
secus super his à quoquam quauis aucto-
ritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari decernimus. Quo circa omni-
bus, & singulis, ad quos spectat, & pro
tempore quomodolibet spectabit, in vir-
tute sanctæ obedientiæ districtè præcipi-
do mandamus, quatenus statutum, de-
cretum, & constitutionem hanc nostram
inviolabiliter obseruent, & obseruari fa-
ciant.

Contrarijs
detogat.

¶ 6. Non obstantibus constitutioni-
bus, & ordinationibus Apostolicis, ac
in Concilijs, etiam generalibus editis,
in corpore Iuris clausis, necnon Legibus,
Statutis, Decretis, Consuetudinibus, &
Priuilegijs, ad fauorem minorum vigin-
tiquin-

ti quinque annis, quomodolibet, & vbi-
cumque locorum editis, ac alias in ipso-
rum fauorem facientibus, Apostolica
etiam confirmatione, ac iuramento, &
seu quauis firmitate alia roboratis. Qui-
bus omnibus, & singulis, illorum ten-
presentibus pro sufficienter expressis, &
ad verbum insertis habentes, speciali-
ter, & expressè derogamus, cæterisque
contrarijs quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, harum littera-
rum publicationem, & affixionem fieri
iuxta formam in prædicta Clementis cõ-
stitutione præscriptam, easque publica-
tas, & affixas omnes intra Urbem, &
extra tam citrà, quàm ultra montes, &
mare post tempus in ipsa Clementis cõ-
stitutione præfixum arctare, & afficere,
ac si cui libet personaliter intimata fuif-
sent.

Hanc Conf.
iuxta formã
Clem. v. pu-
blicari præ-
cipit.

§. 8. Mandamus pariter, vt earũdem
transumptis etiam impressis, manuque
Notarij publici subscriptis, et sigillo Of-
ficij Sanctæ Romanæ Inquisitionis, vel
alicuius personæ in dignitate Ecclesia-
stica cõstitutæ munitis, eadem, quæ præ-
sentibus hisce adhiberetur fides, adhi-
beatur.

Transumptis
fidem iubet.

Datum Romę apud Sanctum Petrum
sub Annulo Piscatoris, die xxij. Martij
1628. Pontificatus Nostri anno quinto.

D. P. A. 5. die
23 Martij.

Anno

Anno à Natiuit. Domini Noſtri IESV
 Chriſti Milleſimo ſexcentefimo vigefi-
 mo octauo, Indictione undecima, die
 vero decima Septembris, Pontificatus
 in Chriſto Patris, & D.N. D. Urbani
 diuina providentia Papæ VIII. anno
 eius ſexto, retroſcriptæ Litteræ Apoſto-
 licae affixæ, & publicatæ fuerunt ad val-
 uas Baſilicarum Sancti Ioannis Late-
 ranen. et Principis Apoſtolorum de Vr-
 be, & in acie Capi Floræ, dimiſſis præ-
 ſentibus litteris per aliquatulum tem-
 poris ſpatium, ut moris eſt, affixis, ac
 deinde amotis, poſtea earumdem exem-
 pla etiam impreſſa, & affixæ relicta
 fuerunt per nos Franciſcum Pignocca-
 tum, & Camillum Fundatum S. D. N.
 Papæ Curſores.

Brandimartes Latinus S. D. N. Papæ
 Curſor, pro Mag. DD. Curſorum.

 X V I I.

Contra exercentes artem Aſtrologiæ iu-
 diciariæ, & alia quæcumque diuinationo-
 num genera, librosque legentes vel
 tenentes.

SIXTVS EPISCOPVS SERVVS

*Servorum Dei. Ad perpetuam rei
memoriam.*

Edita An. D.
1585.

COeli & Terræ Creator Deus, quem
vnum Omnipotentem corde cre-
dimus ad iustitiam, & ore confitemur ad
salutem, etsi homini, quem ad imagi-
nem & similitudinem suam creavit, mē-
tem dederit, quæ non solum diuino Fi-
dei lumine illustrata, mysteria illa co-
gnosceret, quæ humanam intelligentiam
superant, sed etiam naturæ suæ vi, ma-
gno licet cum labore, præclara multa in-
uestigaret, atque intelligeret; tamen vt
superbum animal homo non altum sape-
ret, sed timeret, & immensam Condi-
toris sui maiestatem humi stratus vene-
raretur, sibi soli eorum quæ euentura
sunt, scientiam & futurarum rerum co-
gnitionem reseruauit. Solus enim ipse,
cuius oculis omnia nuda, & aperta sunt,
& ad intimas hominum cogitationes pe-
netrat, & consequentes eorum actiones
intuetur, solus ipse, qui vocat ea quæ
non sunt, tanquam ea quæ sunt, omnia
præsentia, & ante oculos posita habet,
solus denique omnia & singula quæcum-
que totius temporis decursu, & sæculo-
rum atatibus futura sunt, ab omni æter-

Multa mala
proueniūt ex
arte Astrolo-
giæ iudicia-
riæ Magicæ,
Negroman-
tiæ, & similitū

D ni-

nitate nouit, & admirabili prouidentia
 disposuit, quæ non modo humanæ men-
 tis imbecillitas ignorat, sed nec dæmo-
 nes ipsi præsentire possunt. Quare ido-
 lorum in futuris annunciãdis falsitatem
 & imbecillitatem, & eorum, qui eis cul-
 tum adhibebant, vanitatem irridet Spi-
 ritus Sanctus apud Isaiam illis verbis:
 Annunciate quæ ventura sunt in futurũ,
 & sciemus, quia **Dij** estis vos: & in nouo
 testamento **CHRISTVS** Dominus di-
 scipulorum suorum de futuris euentis
 paulo cupidius inquiringentium, interroga-
 tionem graui illa respõsione retudit, qua
 etiam omnium fidelium suorum curiosi-
 tatem coeruit. Non est vestrum scire,
 tempora vel momenta, quæ Pater posuit
 in sua potestate. Nec vero ad futuros
 euentus & fortuitos casus prænosceudos
 (futuris euentibus ex naturalibus causis
 necessario vel frequenter prouenienti-
 bus, quæ ad diuinationem non pertinent,
 duntaxat exceptis) ullæ sunt veræ artes
 aut disciplinæ, sed fallaces, & vanæ im-
 proborum hominum astutia, & dæmonũ
 fraudibus introductæ, ex quorum opera-
 tione, consilio vel auxilio, omnis diui-
 natio dimanat, siue quod expressè ad fu-
 tura manifestanda innocenter, siue quod
 ipsi prauitate sua, & odio in genus hu-
 manum, occultè, etiam præter hominis

in-

intentionem se ingerant & intrudat vanis inquisitionibus futurorum, vt mentes hominum perniciosis vanitatibus, & fallaci contingentium prænunciatione implicentur, & omni impietatis genere deprauentur. Quæ quidem ipsis cognita sunt, non diuinitate aliqua, nec vera futurarum rerum scientia, sed naturæ subtilioris acumine, & alijs quibusdam modis, quos hominum obtusior intelligentia ignorat. Quamobrem dubitandum non est, in huiusmodi futurorū contingentium, & fortuitorum euentuū inquisitione, & præcognitione, diaboli operationem se, fallaciter immiscere, vt sua fraude ac dolis, miseros homines à via salutis auertat, & laqueo damnationis inuoluat. Quæ cum ita sint, nonnulli hæc fideliter & religiosè, vt debent, non attendentes, sed curiosa sectantes, grauitè Deum offendunt, errantes ipsi & alios in errorem mittentes. Tales imprimis sunt Astrologi olim Mathematici, Genethliaci, & Planetarij vocati, qui vanam falsamque syderum & astrorum scientiam profitentes, diuinæ dispositionis ordinationem, suo tempore reuelandam præuenire audacissimè satagentes, hominum natiuitates seu genituras, ex motu syderum, & astrorum cursu metiuntur, ac iudicant futura, sine etiam

praesentia & praeterita occulta, atque ex
 puerorum ortu & natali die, siue quauis
 alia temporum & momentorum, vanissi-
 ma obseruatione & notatione, de vniuf-
 cuiusque hominis statu, conditione, vi-
 tae cursu, honoribus, diuitijs, sobole, sa-
 lute, morte, itineribus, certaminibus,
 inimicitijs, carceribus, exilijs, varijs
 discriminibus, alijsque prosperis, & ad-
 uersis casibus & euentibus praecogno-
 gnoscere, iudicare, & affirmare temere
 praesumunt, non sine magno periculo er-
 roris & infidelitatis; cum S. Augustinus
 praecipuum Ecclesiae lumen, eum, qui haec
 obseruat, qui attendit, qui credit, qui in
 domum recipit, qui interrogat, Christia-
 nam fidem & baptismum praeuaricasse,
 affirmet, vt illos merito Apostolus ar-
 guat atq; increpet illis verbis: Dies ob-
 seruatis, & menses, & tempora, & annos:
 timeo vos ne forte sine causa laboraue-
 rim in vobis. Hi igitur leuissimi & te-
 merarij homines in miserandam anima-
 rum suarum ruinam, graue fidelium sca-
 dalum, & Christianae Fidei detrimentum,
 futuros rerum euentus, & quaecumque
 prospere vel aduerse obuentura sunt, ac
 actus humanos, ea denique quae ex libe-
 ra hominum voluntate proficiscuntur,
 astris syderibusq; ascribunt, eisq; eam fa-
 eultatem, vim, seu virtutem & efficaciam

tribuunt significandi futura; et ad præcognita ita inclinandi, vt sic omnino nec aliter euentura sint, atque ob eam causam de ijs rebus omnibus iudicia facere, prognostica, prædictiones, et præcognitiones sibi assumere, et palam venditare non dubitant: quibus pauci rudes et imperiti, alijque nimis creduli et imprudentes tantam fidem præstant, vt ex huiusmodi iudiciorum, et prædictionum præscripto, aliquid certo esse credât aut sperent. Quorû sanè et mendacium magistorum temeritas, et infelicium discipulorum credulitas magnopere deploranda est, qui vel diuinis litteris admoniti non intelligût hominis præstantiam, cui Cœli et Stellæ, et clarissima Cœli sydera Sol et Luna, Deo ita disponente, non imperant, sed inserviunt. Sic enim Moyses populum Dei, vt hunc errorem caueret, præmonebat. Ne forte eleuatis oculis ad Cœlum, videas Solem et Lunam, et omnia astra Cœli, et errore deceptus adores ea, et colas, quæ creauit Dominus Deus tuus in ministerium cunctis gentibus, quæ sub Cœlo sunt. Sed quid sydera mirandum est homini seruire? nonne nobilissime Intelligentiæ Angeli ipsi, omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? nam rationa-

les oues ita diligit Deus, vt non solum Episcopos, quemadmodum à S. Ambrosio scriptum est, ad tuendum gregem ordinauerit, sed etiam Angelos destinauerit. Preclarè etiam S. Hieronymus: Magna dignitas animarum, vt vnaqueque habeat ab ortu natiuitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Quod si Angeli homines custodiunt, quid aduersus Angelorum custodiam et tutelam astramoliri, aut efficere poterunt, quæ cum ipsis Angelis nullo modo sint comparanda? Nec sane hoc loco pretereunda est eximij Ecclesie Doctoris, et Beatissimi Pontificis Magni Gregorij sententia, qui Priscillianistas hereticos vnumqueque hominem sub constitutionibus stellarum nasci putantes, magno rerum et verborum pondere confutat. Absit, inquit, à fidelium cordibus, vt aliquid esse Fatum dicant, vitam quippe hominum solus hanc Conditor, qui creauit administrat, neque enim propter stellas homo, sed stelle propter homines facte sunt, et si stella fatum hominis esse dicitur, ipsis suis ministerijs subesse homo perhibetur. Vtinam insani homines hæc saperent, et intelligerent, ac Dei monitis obtemperarent in Leuitico dicentis. Non declinetis ad Magos, nec ab Ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos.

Ne-

Neque enim que Christiana et vera pietas repellit, ac damnat, tanto studio inuestigarent, iisdemq. misere se decipi, atque irretiri paterentur. Sunt etiam inanes quidam homines et curiosi, vel impij et irreligiosi, qui futurarum et occultarum aliarum rerum notitiam adeo anxie habere student, vt ob eadem preno-scenda et inuestiganda, in diuinę legis offensionem multipliciter incurrant. Alij enim Geomantię, Hydromantię, Aeromantię, Pyromantię, Onomantię, Chiromantię, Necromantię, alijsq. sortilegijs et superstitionibus, non sine demonum saltem occulta societate, aut tacita participatione, operam dare, seu illis, ac sortibus, illicitis taxillorum, granorum triticeorum, vel fabarum iactu vti non verentur. Alij vero aliquas pristinę et antiquatę ac per Crucis victoriam prostratę Idololatrię reliquias retinentes, quibusdam augurijs, auspicijs, similibusve signis, et vanis obseruationibus ad futurorum diuinationem intendunt. Alij autem sunt, qui cum morte fœdus ineunt, et pactum faciunt cum Inferno, qui similiter ad occultorum diuinationem, ad inueniendos thesauros, vel ad alia facinora perpetranda, etiam expressa cum diabolo pactione facta, in manifestam suarum perniciem animarum, nefarias magicę artis incan-

tationes, instrumenta et veneficia adhibent, circulos et diabolicos characteres describunt, demones inuocant, aut cōsulant, ab eis responsa petunt, aut accipiūt, eis preces et thuris, aut aliarū rerū suffimēta, seu fumigationes, aliaue sacrificia offerunt, cādelas accendūt, aut rebus sacris, vel Sacramentis, aut Sacramentalibus sacrilege abutuntur, adorationis, genuflexionis, aut quæuis alia impietatis obsequia præstant, cultum venerationemue tribuunt, aut anulum vel speculum, aut paruas phyalas sibi fabricant, aut fabricari curant, ad demones in eis alligandos, seu includendos, vt putant, ad responsa ab ipsis inde petenda, aut habenda. Alij præterea etiam in corporibus obsessis, vel lymphaticis, & phanaticis mulieribus, demones de futuris, vel occultis rebus, aut factis exquirunt; vt merito ab eis, quos Dominus in Evangelio tacere imperauit, vanas, mendacesque referant responsiones. Alij quoque præstigiatores, frequentius vero mulierculæ quædam superstitionibus deditæ, in phyalis, seu vasculis vitreis aqua plenis, vel in speculo accensis candelis, etiam benedictis sub nomine Angeli Sãcti, & Albi, diabolum omnium malorum satorem supplices adorantes, vel in vnguibus, aut palma manus, quandoque
 etiam

etiam oleo perunctis, eundem omnium fallaciarum Architectum orant, vt similiter futura, vel occulta quæuis spectra, & apparentes imagines, seu phantasticas visiones sibi ostendat; aut ab eodem patre mendacij diabolo alijs incantationibus, aut varijs superstitiosis observationibus, futurorum, & occultorū huiusmodi veritatem quærunt, & hominibus prædicere contendunt. Quorum omniū, quos supra enumerauimus, consimilis impietas parem exitum habet: nimirum, quod demonis præstigijs, ac dolis, tum qui diuinant tum qui diuinationem expetunt, illusi ac delusi miserrime reperiuntur. Itaque cum futuros euentus in seipsis considerare antequam fiant, sit Dei proprium, illud necessario consequitur, vt Astrologi, & alij prædicti, qui huiusmodi futura prænunciare, aut prænoscere quocunque modo, nisi Deo reuelante audent, iniuste, atque impudenter, quod Dei est sibi assumant & usurpent. Sic fit, vt dum ab eis, quod solius est Creatoris, perperam creaturis tribuitur, Diuina Maiestas grauiter lædatur, fidei integritas violetur, & animabus pretioso Christi sãguine redemptis, pestis, atque exitium importetur.

S. 2. Et licet iam pridem regulis Indicis librorum prohibitorum ex decreto sacri

Ordinarijs
ideo influm
fuit vt eius-

modi artes,
& libros ex-
tirparēt, sed
extirpatio
experta non
fuit.

facri generalis Trident. Concilij confe-
cti, illud inter cætera constitutum fuerit,
vt Episcopi diligenter prouiderent, ne
huiusmodi Astrologiæ iudiciariæ libri,
tractatus, & indices legerentur, vel ha-
berentur, qui de futuris contingentibus
successibus fortuitisue casibus, aut ijs
actionibus, quæ ab humana voluntate
pendent, certo aliquid euenturum affir-
mare audent, permissis tamen iudicijs,
& naturalibus obseruationibus, quæ na-
uigationis, agriculturæ, siue medicæ ar-
tis iuuandæ gratia conscripta fuissent.
Libros vero omnes, & scripta Geoman-
tiæ, Hydromantiæ, Chiromantiæ, Necro-
mantiæ, siue in quibus continentur for-
tilegia, veneficia, auguria, auspicia, incā-
tationes artis magicæ, prorsus reijci, &
aboleri curarent. Non tamen errorum
corruptelarum, delictorum, & abusu
predictorū extirpationi vsque adeo pro-
uisum est, quin etiam adhuc in nonnullis
locis, & apud plurimos curiosius vigeāt,
cum valde frequenter, detectis diaboli
insidijs, diuinationum, sortilegiorum, &
variarum superstitionum omnia plena
esse in dies detegantur.

Hic itaq. Pō-
tif. Astrolog.
iudiciarios,
Mathemat.
Diuinato-
res, & cæt. ab

§. 3. Nos, igitur, qui pro nostro pasto-
ralis officij munere Fidei integritatem,
inuiolatam conseruare debemus, & ani-
marum saluti prospicere, quantum diui-
na

na gratia adiutrice possumus, ex paternæ
 charitatis visceribus optamus, damnan-
 tes, & reprobantes omne genus diuina-
 tionum, quæ diabolo auctore ad fidelium
 deceptionem à prædictis curiosis, vel
 perditis hominibus fieri solent. Cupien-
 tes præterea sanctam illam Christianæ
 Religionis simplicitatem, præsertim vbi
 agitur de summa Creatoris Dei pote-
 state, sapientia, & prouidentia, ab omni
 erroris labe, integram atque incorruptā,
 vt par est, retineri. Volentes quoque præ-
 dictæ falsæ credulitati, ac huiusmodi illi-
 citarum diuinationum, & superstitionū,
 detestabili studio, & execrandis flagi-
 tijs, atque impuritatibus occurrere, vt de
 Christiano populo merito dici possit,
 quod de antiquo Dei populo scriptum
 est Non est augurium in Iacob, neque
 diuinationo in Israel. Hac perpetuo vali-
 tura constitutione, Apost. auctoritate
 statuimus, & mandamus, vt tam contra
 Astrologos, Mathematicos, & alios quos-
 cumque dictæ iudiciariæ Astrologiæ ar-
 tem, præterquam circa agriculturam, na-
 uigationem, & rem medicam in posterū
 exercentes, aut facientes iudicia, & na-
 tiuitates hominum, quibus de futuris
 contingentibus successibus, fortuitisque
 casibus, aut actionibus ex humana vo-
 luntate pendentibus aliquid euenturum

affir-

Orānarijs,
 & ab Inqui-
 sitoribus se-
 uere coerce-
 ri mandat.

affirmare audent, etiam si id se non certo affirmare asserant, aut protestentur, quã contra alios vtriusque sexus, qui supradictas damnatas, vanas, fallaces, & perniciosas diuinandi artes, siue scientias exercent, profitentur & docent, aut discunt, quiue huiusmodi illicitas diuinationes, sortilegia, superstitiones, veneficia, incantationes, ac præmissa detestanda scelera & delicta, vt præfertur, faciunt, aut in eis se quomodolibet intromittunt, cuiuscumque dignitatis, gradus, & conditionis existant, tam Episcopi & Prælati, Superiores, ac alij Ordinarij locorum, quam Inquisitores hæreticæ prauitatis vbique gentium deputati, etiam si in plerisque ex his casibus antea non procedebant, aut procedere non valebant, diligentius inquirant & procedant, atque in eos seuerius. Canonicis pœnis, & alijs eorum arbitrio animaduertant.

Librosq. harum artium retineri vetat.

§.4. Prohibentes omnes, & singulos libros, opera, & tractatus huiusmodi iudiciariæ Astrologiæ, Geomantiæ, Hydromantiæ, Pyromantiæ, Onomantiæ, Chiromantiæ, Necromantiæ, Artis Magicæ, aut in quibus sortilegia, veneficia, auguria, auspicia, execrabiles incantationes, ac superstitiones continentur, ac vt supra in memorato Indice interdictos sub censuris, & pœnis in eo contentis à qui-

quibuscumque Christifidelibus legi, aut quomodolibet retineri, sed illos Episcopis & Ordinarijs locorum, vel Inquisitoribus prædictis præsentari, & cõsignari debere. Et nihilominus eadem auctoritate statuimus, & mandamus, vt contra scienter legentes, aut retinentes libros & scripta huiusmodi, seu in quibus talia continentur, similiter iisdem Inquisitores liberè, & licitè procedant, ac procedere, & pœnis condignis punire, & coercere possint.

§.5. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Clausule derogatoria.

§.6. Vt autem præsentis nostræ litteræ ad communem omnium notitiam facilius deducantur, iubemus illas in valuis Basilicarum S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ affigi seu appendi, eisquẽ detractis, ipsarum exempla etiam impressa eisdem in locis affixa relinquere.

Iussio pub
in Vrbe.

§.7. Et insuper vniuersis & singulis venerabilibus Fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, locorum Ordinarijs & Prælati, necnon Inquisitoribus hæreticæ prauitatis vbilibet constitutis, per hæc committimus, & in virtute sanctæ obedientiæ districtè præcipiendo mandamus, vt

Et extra.

per

per se vel aliū seu alios easdem præsentes litteras, postquam eas receperint, seu earum notitiam habuerint, in suis & singulis parochialibus Ecclesijs, dum in eis populi multitudo ad diuina conuenit, deinde vero semel in anno, & quoties eis expedire videbitur, vulgari sermone publicent, aut publicari faciant.

Fides exemplorum.

¶ 8. Quia vero difficile foret præsentes litteras ad singula quæque loca, in quibus de eis fides facienda erit, deferri, volumus vt earum transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac paruo sigillo Sanctæ Romanæ & vniuersalis Inquisitionis, aut alicuius Prælati, vel Curie ecclesiasticæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio & extra vbique locorum adhibeatur, quæ eisdem originalibus litteris adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Nulli ergo &c.

D. P. A. r. die
5. Ianuarij.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo octuagesimo quinto, Nonis Ianuarij, Pontificatus nostri anno primo.

Anno à Natiuitate Domini 1586. indictione 14. die vero 9. mensis Ianuarij, Pontificat. S. D. N. D. Sixti diuina providentia Papa V. anno 2. retrospectæ litteræ Apostolicæ officis, lectæ, & publicatæ

blicatæ fuerit in valuis seu portis sancti Ioannis Lateranensis, & sancti Petri Principis Apostolorum de Vrbe, necnon Cancellaria Apostolica, & aciei Campi Floræ, & per aliquod temporis spatium dimissa per nos Ioan. Freyle & Nicolaum Tagliettum S. D. N. Papæ Cursores.

Alex. Parabiacus Mag. Curs.

I V. Alias CXIII.

Contra Astrologos Iudiciarios, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, seu vita Romani Pontificis, aut eius consanguineorum iudicia facere, necnon eos qui illos desuper consulere præsumperint, cum in nouatione similis cōstitutionis Sixti Papæ V.

VRBANVS EPISCOPVS

Seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabilis Iudiciorum Dei altitudo non patitur vt humanus intellectus tenebroso corporis carcere confictus, super astra se extollens, arcana in sinu Diuino recondita, & ipsis beatissimis

Edita Au.D.
1631.

Proemium. mis Spiritibus ignota, nefaria curiositate, non solum explorare, sed etiam tanquam explorata, in Dei contemptum, Reipublicæ perturbationem, & Principum periculum arroganti & pernicioso exemplo venditare præsumat.

**Causa huius
cōstitutionis**

S. I. Hinc est, ut quamvis civilibus canonicisque functionibus, ac nouissimè fel. rec. Sixti Papæ V. prædecessoris nostri Constitutione desuper edita, Astrologorum, Mathematicorum, Vaticinatorum, & aliorum, qui euentura diuinare, seu prædicere audent, quosquè uti homicidas, & maleficos antiquitas æstimauit, illorum potissimum, qui de summa Reipublicæ, vel Principis salute iudicia ferre præsumerent, ars, professio, sine exercitium grauibus pœnis inhibita esse noscantur. Attamen sicut accepimus, nonnulli iniquitatis filij propriæ pusillitatis obliui, ac lenitate forsitan, vel conniuentia audentiores facti, vanamque fatidicorum æstimationem aucupantes, in deplorandam animarum suarum perditionem, graueq. Christifidelium scandalum, etiam de Reipublicæ, & Principum incolumitate, illis sollicitudinem, hominibus vero inquietis rerum nouandarum occasionem ea ratione inferre fatagētes, prognostica & prædictiones verbo, vel etiā scripto edere non erubescūt.

Nos

§.2. Nos itaque perniciosis huiusmodi ausibus, quantum nobis ex alto conceditur, obuiam ire, ac quos Dei respectus in officio non continet, pœnarum grauitate & seuerioris disciplinæ frano coercere volentes: Motu proprio & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deq. Apostolicæ potestatis plenitudine, Constitutionem per præfatum Sixtum prædecessorem desuper, vt præfertur, editam Apostolica auctoritate tenore præsentium perpetuo approbamus, confirmamus, & innouamus.

Innouatio cōstit. Sixti V.

§.3. Et insuper omnibus, & quibuscumque Laicis cuiuscumque sexus, conditionis, status, gradus, qualitatis, & dignitatis, etiam Marchionalis, vel Ducalis existentibus, qui de statu Reipublicæ Christianæ, vel Sedis Apostolicæ, siue de vita aut morte Romani Pontificis pro tempore existentis, eiusque vsque ad tertium gradum inclusiue consanguineorū Mathematicos, Ariolos, Aruspices, Vaticinatoresue nūcupatos, vel alios Astrologiam iudiciariam exercentes, seu aliàs quomodolibet profitentes de cætero cōsuluerint, siue desuper eorum iudicia, prognostica, prædictiones, seu præcognitiones etiam sibi oblatas receperint, illisue quomodolibet vsi fuerint, vel illas penes se scienter retinuerint, aut alicui

Contrauentiones & controuentionum laicorum Pœnæ.

E osten-

ostenderint, necnon ijsdem Mathematicis, Ariolis, Aruspibus, Vaticinatoribus, siue alijs Astrologiam Iudiciariam, seu quamlibet artem diuinariam quomodolibet profiteñ, qui Iudicia, Prognostica, seu præcognitiones, & prædictiones super præmissis, etiamsi id non certo se affirmare protestentur fecerint; siue à se, vel ab alijs iam facta, seu factas imposte- rum penes se similiter retinuerint, vel alicui dederint, seu ostenderint, aut de eis quouis modo etiam improbãdo scripto vel verbis tractauerint; nedum excõ- municationis maioris latę sententię, sed etiã vti læsæ Maiestatis reis, vltimi sup- plicij, ac confiscationis omnium bono- rum suorum, etiam Romanę Curie offi- ciorum, ac deuolutionis quarumcumq; Ciuitatum, Castrorum, & locorum Iu- risdictionalium, & fœudalium.

*Pœna Cleri-
corum quo-
rumcumque
quantumuis
qualificato-
rum.*

S. 4. Clericis quoque & Presbyteris alijsq. personis Ecclesiasticis, tam sæcu- laribus, quàm cuiusuis Ordinis, Congre- gationis, Societatis, seu Instituti, vel Militiarum quarumcumque, etiam Ho- spitalis Sancti Ioannis Hierosolymita- ni, alijsque quomodolibet exemptis, ac Nobis, & Apostolicæ Sedi immediatè subiectis, Regularibus vtriusque sexus, vltra prædictas, etiam priuationis bene- ficiorum, & dignitatum, ac officiorum,
Eccle-

Ecclesiasticorum, etiam Monasteriorum, Prioratum, & Preceptoriarum, ac aliorum quorumcunque & inhabilitatis perpetuæ ad illa impofterum obtinenda; ita quod personæ Ecclesiasticæ præuia illarum degradatione Curiaæ sæculari tradantur puniendæ: in Episcopali vero, Archiepiscopali, Metropolitana, Primatiali, Patriarchali, aut quacumque alia etiam superiori Ecclesiastica, vel mundana quantumuis sublimi, eccellente, & speciali nota digna, etiam suprema constitutis dignitate, easdem excommunicationis, ac priuationis etiam regiminis, & administrationis Ecclesiarum, & aliorum quorumcunque beneficiorum, & dignitatum quantumuis amplissimarum, & Patriarchali maiorum, ac officiorum suorum, & inhabilitatis pœnas ipso facto incurren. Apostolica auctoritate tenore præsentium infligimus, & imponimus.

§.5. Cognitionem autem causarum, huiusmodi quoad personas Ecclesiasticas, tam sæculares, quàm regulares, in Vrbe nostra, & illius districtu ad dilectos filios nostrum in eis Vicariū in spiritualibus generalem, necnon eiusdem Urbis Governatorem, ac causarum Curiaæ Camerae Apostolicæ Auditorem Generalē, & eorum quemlibet in solidum: extra

Iudicium deputatio, tam in Vrbe, quàm extra.

verò Urbem, & districtum prædictum in Prouincijs, Nobis, & Apostolicæ Sedi subiectis ad S. R. E. Cardinales in eisdem Prouincijs de Latere Legatos, & Prolegatos, ac Præsides in dignitate ecclesiastica constitutos pro tempore existentes, in alijs verò omnibus, & singulis Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Oppidis, Castris, & locis, tam sub nostra, & dictæ Sedis, quàm cuiusuis alterius Principis ditione comprehensis, priuatiuè quoad omnes etiam Superiores Religiosorum, ipsisque Superioribus penitus exclusis, ad Ordinarios locorum, vbilibet locorum etiam ad hæreticæ prauitatis Inquisitores spectare volumus.

Demandatio
cognitionis
causarū hu-
iusmodi.

§. 6. Mandantes dilectis filijs nostris, & dictæ Sedis de Latere Legatis, & eorum Vicelegatis, & Præsibus prædictis nunc, & pro tempore existentibus, necnon Venerabilibus Fratibus, Patriarchis, Archiepiscopis, & Episcopis singulis, videlicet, in suis Ciuitate, & Diœcesi, & quoad loca intra fines alicuius Diœcesis, non tamen de Diœcesi existentia ipsarum Diœcesum, intra quarum fines eadem loca extiterint, quò verò ad ea, quæ extra fines alicuius Diœcesis consistunt, vicinioribus eorundem locorum Ordinarijs, ac etiam Inquisitoribus prædictis, quatenus ad instantiam cuiusuis

Fi-

Fisci, vel denunciatoris, ac etiam ex eorum officio causarum huiusmodi cognitiones suscipientes, praua etiam auocatione à quibusuis alijs supra non expressis, nec à Nobis specialiter delegatis, in causis ipsis modo præmissis procedant omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, inuocato etiam auxilio brachij secularis.

§.7. Inhibentes insuper Decanis, & Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, Metropolitanorum, & Patriarchalium, necnon quorumuis Ordinum, & locorū Regularium, Societatum, & Institutorum, ac etiam Hospitalis prædictorum, Superioribus, Conuentibus, & Fratibus quantumuis exemptis, ne sub priuationis beneficiorum, & officiorum quorūcumque per eos respectiuè obtentorū, ac similiter inhabilitatis ad alia in futurum obtinenda, vocisq. actiuæ, & passiuæ, necnon excommunicationis latæ sententiæ eo ipso incurrendis pœnis, Ordinarios locorum, necnon Legatos, seu Vicelegatos, aliosque prædictos in causis huiusmodi procedentes, quoquomodo impedire, molestare, seu perturbare audeant, vel præsumant: ac etiam mandantes, vt quoties ad id fuerint requisiti, Religiosos ipsos, etiam si alicuius loci regularis Superiores actu fuerint, Ordina-

Inhibitiō, & pœnæ contra turbātes, vel non obediētes Iudicibus prædictis.

narijs, Legatis, seu Vicelegatis, ac alijs prædictis, seu quibus ijdem mādauerint, consignent cum scripturis, & actis, si quæ facta fuisse reperiantur.

Decretum irritans.

§. 8. Sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices Ordinarios, Delegatos, & Commissarios, ac etiam, Camera Apostolicæ Clericos, Præsidentes, necnon causarum Palatii Apostolici, & Curia eiusdem Camera generalem Auditores, ac S. R. E. Camerariū, & alios Cardinales etiam de Latere Legatos, necnon Vicecamerarium, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, vbique iudicari, & diffiniri debere: irritū quoque, & inane, si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorū derogatio.

§. 9. Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon nostra in numero septuagesima, & alijs Cancellariæ Apostolicæ Regulis, ac Prouinciarum, Regnorum, Ciuitatum, Terrarum, Oppidorum, Locorum, Ecclesiarum, Monasteriorum, Militiarum, Hospitalium, etiam S. Ioannis prædictorum, aliorumque Religiosorum, & piorū locorum, etiam iuramento, cōfirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia
robo-

roboratis statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis, & litteris Apostolicis eisdem Prouincijs, Regnis, Ciuitatibus, Terris, Oppidis, Locis, Ecclesijs, Monasterijs, Hospitalibus, & Militijs prædictis, & alijs pijs locis, ac illorum Vniuersitatibus, Capitulis, Superioribus, & personis, in contrarium forsitan quomodolibet concessis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quæuis alia expressio, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum omnium tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, præsentibus pro expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè harum serie derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

¶. 10. Volumus autem, quod præsentibus litteræ in valuis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ publicentur, & affigantur: quæ postquam sic affixæ, & publicatæ fuerint, quoscunque tam in Statu nostro temporali, quam extra eum,

Publicationē
in Vrbe omnes
arctare
vult.

vbique locorum perinde arctent, & afficiant, ac si vnicuique nominatim, & personaliter intimata fuissent.

Transumptorum fides.

§. II. Quodque earum exemplis, etiã impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ indiguitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra, vbique adhibeatur, quæ presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pœnalis.

§. 12. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, innouationis, infictionis, impositionis, inhibitionis, decreti, derogationis, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare presumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum.

Dat. P. An. 8.
1. Aprilis.

Datum Romæ apud S. Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, Kal. Aprilis, Pontificatus nostri anno octauo.

In Dei nomine Amen, Anno à Natiuitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo sexcentesimo trigesimoprimo, die verò decima mensis Aprilis, Indiëione decimaquarta. Pontificatus autem

San-

Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri Domini Urbani Divina Providentia Papae Octavi, anno eius octavo, supradictae Litterae Apostolicae praesentatae, & affixae fuerunt, ac dimissis copijs ad Basilicas Ecclesiarum S. Ioannis Lateranensis, et Principis Apostolorum Urbis, & in Cancellaria Apostolica, in acie Campi Florae, ac alijs locis solitis consuetis Urbis, per nos Augustinum de Bolis, & Ioannem Radicam, S. D. N. Papae Cursores. Matthias Spada Magister Cursorum.

X L I I.

Quod Itali extra Italiam non habitent in locis, vbi liber & publicus cultus, siue vsus Catholicae Religionis non existat.

CLEMENS PAPA VIII. Ad perpetuam rei memoriam.

Edita A. D. 1596.

Cum sicut non sine magno animi nostri dolore accepimus, quamplures Christifideles ex diuersis Italiae partibus, eorum patrijs, vbi vera & sancta Catholica & Apostolica Religio viget, & publicè praedicatur, discedentes, abeant in

Causa huius constitut.

in longinqua loca, vbi non solum hæreses impune grassantur, sed quod peius est, Catholicæ Religionis vsus publice interdicitur, & prohibetur. Quo fit, vt personæ ibi permanentes, etiamsi Catholicæ sint, cogantur tamen contra eorum pia desideria, sacrosancto Missæ Sacrificio, alijsque diuinis Officijs, ac Sanctorum Sacramentorum perceptione, in suarum animarum discrimen diutius carere.

Itali non habitent in locis, in quibus Catholicæ fidei cultus liber non permittitur.

§. I. Quare nos, his & alijs malis, & periculis inde prouenientibus, quântum cum Domino possumus, obuiare cupientes, hac nostra in perpetuum valitura, Constitutione statuimus, et ordinamus, vt de cætero nullus Italus, siue Mercator, siue cuiusuis alterius conditionis, vel status existat, quouis quæsito colore, pretextu, vel ingenio audeat habitare, vel domicilium tenere in Ciuitate, Oppido, seu loco, vbi aliqua Ecclesia cum Parocho, vel Pastore, seu Sacerdote Catholico non existat, in qua liberè, & sine omni periculo palam, & publicè celebrari, & audiri possint sacrosanctæ Missæ, & alia diuina Officia, & conciones, ac Sacramenta Ecclesiastica ministrari, mortuorum corpora sepeliri, & cætera fieri iuxta ritum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ.

Vt-

§. 2. Utque iidem Itali abstineant à Matrimonijs cum hæreticis mulieribus, & ab hæreticorum sepulturis: filios suos de sacro fonte leuari per hæreticos non permittant, nec ipsi vicissim hæreticorum filios, nisi per Catholicum Sacerdotem Catholico more baptizentur, leuare præsumant: Medicorum quoque hæreticorum opera, necessitate cessante, & vbi adsit copia Catholici Medici idonei, non vtantur.

§. 3. Cum verò Itali prædicti ex Italia recedunt ad morandum, seu inhabitandum in partibus prædictis, id significant suis Ordinarijs, vel Inquisitoribus locorum, à quibus serio admoneantur, vt in eis perpetuo Catholicam, & Orthodoxam fidem cōstanter retinentes, & profitentes, piam & Catholicam vitam ducant, Dominicos, & Festos dies, abstinentias, & sacra ieiunia ab Ecclesia præcepta religiosè colant, atque omnem hæresim, & errorem, hæreticos, schismaticos, & ab Orthodoxa fide aberrantes fugiant, & euitent, ac vt saltem singulis annis de eorum Sacramentali peccatorum confessione, & Sanctissimæ Eucharistiæ perceptione per eos facta, fidem, seu testimonium ipsis Ordinarijs, vel Inquisitoribus in Italiam transmittant. Ad quod & nos dictos Italos tenore præ-

Euitentq. hie enarrata.

Ad habitadū ibi, nō accedant, nisi id prius significant Ordinarijs, vel Inquisitoribus, qui cum eis hie descripta seruent.

sentium teneri, & obligatos esse decernimus, & mandamus.

Inobediētes,
vt de hæresi
suspecti in-
quiri possūt.

§. 4. Quod si quis propriæ salutis immemor, contra præmissa facere præsumpserit, possit aduersus eum per locorum Ordinarios, et Inquisitores hæreticæ prauitatis, vti de hæresi suspectum procedi.

Quibuscunq.
non obstan-
tibus.

§. 5. Non obstantibus constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Transumpti
fides.

§. 6. Volumus autem, vt earumdem præsentium transumptis, etiam impresis, manualicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, et extra adhibeatur, quæ ipsismet præsentibus haberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

D. P. Ann. 5.
die 26. Iulij.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die vigesima sexta Iulij, millesimo quingentesimo nonagesimo sexto, Pontificatus nostri Anno quinto.

Con-

Contra hereticos in locis Italiae, et Insularum adiacentium quouis pretextu commorantes, eorumque fautores.

GREGORIUS PAPA XV. Edita A. D.

Ad perpetuam rei memoriam.

1622.

ROmani Pontificis Beati Petri Apostolorum Principis successoris munus exigit, ut pro incumbente Dominici gregis cura, & solitudine, Predecessorum suorum Constitutiones, eas prefertim, quae ad Sacrosanctae Fidei Catholicae conseruationem pertinent, quo suum perpetuum sortiantur effectum, & inuiolabiliter obseruentur, innouet, et extendat, prout rerum, et temporum qualitatibus debite compensatis, conspicit in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§. 1. Alias siquidem a fel. record. Clemente Papa VIII. Predecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequenter, videlicet. Cum sicut non sine, &c. ut supra pag. 73.

Clem. VIII. edidit Const. quae est supr. pag. 73.

§. 2. Nos inuiolabili dictarum Clementis litterarum, et in eis contentorum quorumcumque obseruationi, quantum Nobis ex Alto conceditur, prouidere volentes, Motu proprio, et ex certa scien-

Hic Pont. illam omnino praecipit obseruari.

scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, Clementis prædecessoris litteras, cum omnibus & singulis in eis contentis, tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illasq. inuouamus, ac inuiolabiliter obseruari mandamus.

Et plenius modo disponit contra Hæreticos.

§.3. Insuper ne ullus hæreticus in locis Italiae, & Insularum adiacentium, neque etiam sub commercij, mercimoniij, aut alio quouis prætextu domicilium contrahere, seu domum apertam habere propriam, vel conductam, aut gratis concessam, seu habitari, aut morari possit, earundem tenore præsentium prohibemus, ac respectiuè statuimus, et ordinamus.

Contrauenientibus poenas infligit.

§.4. Contra prohibitioni autem, ac statuto, et ordinationi nostris huiusmodi parentes, seu contrauenientes, cuiusuis status, gradus, ordinis, dignitatis tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis existentes, iuxta formam iuris procedatur, et puniantur.

Illorum fauores uti hæreticos puniri iubet.

§.5. Et simili modo eos, qui hæreticos prædictos receptauerint, eisque quoquomodo contra præsentium litterarum tenorem; fauorem, opem, seu auxiliū præbuerint, uti fautores, et receptatores hæreticorum puniri.

§.6. Sicque per quoscumque Iudices ordi-

ordinarios, et delegatos, etiam S. R. E. Et ita & non aliter iudicari mandat.
 Cardinales, et de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, et interpretandi facultate, et auctoritate, ubique iudicari, et diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, auctoritate, et tenore prædictis decernimus, et declaramus.

§.7. Non obstant constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrarijs quibuscumque. Quibuscumq. non obstantibus.

§.8. Volumus autem, quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ: quodque eadem præsentibus post duos menses à die illarum publicationis computandos, omnes, et singulos ad quos spectat, arceant, & afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatæ fuissent. Publicatione in Vrbe omnes ligare decernit.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die secunda Iulij MDCXXII. Pontificatus Nostri Anno secundo. D. P. A. 2. die 2. Iulij.

Anno

Anno à Natiuit. Domini Noſtri IESV
 Chriſti Milleſimo ſexcentefimo vigefi-
 mo ſecundo, Indictione quinta, die ve-
 ro prima menſis Septembris, Pontifi-
 catus Sanctiſſ. in Chriſto Patris, & D.
 N. D. Gregorij diuina providentia,
 Papæ XV. anno eius ſecundo, retroſcripta
 Conſtitutio affixa, & publicata fuit ad
 valuas Basilicarum Sancti Ioannis
 Lateranen. et Principis Apoſtolorum de
 Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt mo-
 ris eſt, per me Brandimartem Lati-
 num Apoſtolicum Curſorem.
 Octavius Spada Magiſter Curſorum.

X X V I.

Renocatio facultatū Superioribus quo-
 rumcumque Ordinum, & Religioſo-
 rum quoquo modo conceſſarum, co-
 gnoſcendi cauſas ſuorum ſubditorum,
 ad officium ſanctæ Inquiſitionis here-
 ticæ prauitatis, quomodolibet perti-
 nentes.

Edita A. D. 1606. PAVLVS EPISCOPVS
 Seruus ſervorum Dei. Ad perpe-
 tuam rei memoriam.

Romanus Pontifex ea interdum, quæ
 à prædeceſſoribus ſuis temporum,
 & re-

& rerum qualitate id tunc exposcente, prouide pro hæresum extirpatione sancita sunt, nouis emergentibus rationibus reuocat & immutat, aliaque desuper disponit, & ordinat, prout in Domino salubriter conspicit expedire.

S. I. Dudū siquidem fel. rec. Pius Papa Quartus prædecessor noster perpetuo ualitura Constitutione, statuit, ordinauit & declarauit, quod ex tunc deinceps in omnibus Christiani Orbis partibus Inquisitores hæreticæ prauitatis tam generales, quam in quibusuis Prouincijs, Ciuitatibus, Oppidis, Terris & Locis pro tempore deputati particulares, contra omnes quorumcunque Ordinum, etiã exemptorum, etiam Mendicantium professores & Religiosos, ac etiam alios quoscunque quouis modo priuilegiatos & exemptos, de hæresis crimine quomodolibet suspectos aut culpabiles, dummodo ab eorundem professorum & Religiosorum Superioribus vel Prælati in causis huiusmodi præuenti non fuissent, iuxta facultates officij Inquisitionis ipsius prauitatis inquirere & procedere, ac culpabiles & delinquentes repertos, secundum canonicas sanctiones castigare atque punire possent & valerent; ac alias

F prout

Pius IV. iussit Inquisitores procedere contra quoscunque regulares, dummodo ab eorum Superioribus nõ esset præuentū ut sup. in eius constit. § I. Pastoris.

prout in literis ipsius Pij prædecessoris
latius continetur.

Hic modo Põ
tif. facultatē
quibuscūque
Ordinū Præ-
latis cogno-
scendi causas
Regularium
ad officium
Inquisitionis
spectantes qua
quomodo cõ-
cessam reuo-
cat.

S. 2. Cum autem rerum vsu comper-
tum sit, occasione præventionum huius-
modi nonnulla interdum impedimenta
orta esse, quo minus causę huiusmodi
qua decet diligentia cognoscantur, Nos
de consilio Venerabilium Fratrum no-
strorum Sanctę Romanę Ecclesię Car-
dinalium, contra hæreticam prauitatem
generalium Inquisitorum illa de medio
tollere volentes, Motu proprio & ex
certa scientia nostra ac matura delibe-
ratione, hac nostra etiam perpetuo va-
litura Constitutione omnia & quacun-
que priuilegia, indulta, facultates & cõ-
cessionis Generalibus, Superioribus, &
Prælati quorumcunque Ordinum, siue
Mendicantium siue Clericorum Regu-
larium, cuiusuis Ordinis & instituti, etiã
indicta constitutione non expressorum,
& quantumuis exemptorum, & quocū-
que nomine nuncupentur, per dictum
Pium, ac quoscunque Romanos Pontifi-
ces prædecessores nostros, & Sedem
Apostolicam concessa, approbata, & in-
nouata, & quantumuis etiam longissimo
tempore obseruata, causas ad dictum of-
ficium quouis modo spectantes, cogno-
scendi, & terminandi, seu in illis quoquo
modo

modo se intromittendi, quorum omnium & singulorum tenores, etiamsi de illis specialis & expressa mentio habenda esset, presentibus pro plene & sufficienter expressis, et insertis habentes, Apostolica auctoritate tenore presentium perpetuo cassamus, reuocamus, et abolemus. ipsique Generalibus, Superioribus, et Prælatibus, ut de cætero quouis quæsito colore, vel prætextu præuentionis, vel consuetudinis, et præscriptionis immemorabilis, seu cognoscendi, an delationes huiusmodi calumniosæ sint, necne in eisdem causis, tam motis, quam mouendis, quoquo modo se intromittere, seu immiscere, denunciations recipere, testes examinare, processus conficere, causas ipsas cognoscere, definire, vel terminare minime audeant, seu præsumant, simili auctoritate districtius inhi-
mus.

§.3. Volentes, & expresse mandantes, ut ipsi Religiosi possint & debeant omnes, etiam Ordinum huiusmodi professores de hæresi suspectos, Inquisitoribus vel Ordinarijs locorum vicinioribus libere denunciare, absque eo quod Superiores prædicti personas denunciandas, & causas perquirere, vel quoquo modo id impedire, vel retardare audeant seu præsumant.

Regular. omnes Ordinarijs & Inquisitoribus libere denunciari mandat.

Et causas co-
ram ipsis Præ-
latis pendē-
tes Inquisito-
ribus, & Or-
dinarijs com-
mittit.

§.4. Insuper omnes, & quascunque causas ad dictum officium quomodolibet spectantes & pertinētes, coram Generalibus, Superioribus, & Prælati huiusmodi in quibuscunque locis existentibus, ac contra quoscunque Religiosos, ut præfertur exemptos, motas & pendentes, ad nos earum serie auocamus, easque omnes in statu & terminis, in quibus de præsentibus reperiuntur, ipsius prauitatis Inquisitoribus, vel Ordinarijs locorum vicinioribus terminādas committimus.

Prælatos ad
transmitten-
dum omnia,
acta, & om-
nes regulares
de hæresi su-
spectos, iisdē
Ordin. & In-
quisitoribus
monet.

§.5. Præterea ipsis Generalibus, Superioribus, & Prælati pari auctoritate, præcipimus atq; mandamus, ut omnes processus & acta causarum huiusmodi Inquisitoribus seu Ordinarijs prædictis respectiue remittant, & consignent; nec non professores, Fratres, & Religiosos supradictos, quos hæresis labe infectos vel suspectos, etiam in visitatione esse nouerint, absque alia consultatione cum proprijs Superioribus facienda, eisdem Inquisitoribus vel Ordinarijs locorum vicinioribus respectiue denuncient.

Contraueniē-
tibus poenas
imponit.

§.6. Quod si Generales, alijq. prædicti præsentibus literis non paruerint, eos omnes priuationis quarumcunque dignitatum, seu Prælaturarum, vel officiorum suorum Ordinum, ac vocis actiue & pas-
sive,

suæ, perpetuæq. inhabilitatis ad easdem, necnon contra fautores hæreticorum, & impeditores officij statutas & inflictas pœnas, aliasq. censuras Ecclesiasticas etiam excommunicationis maioris latæ sententiæ, à qua nonnisi à Nobis, vel à Romano Pontifice pro tempore existente, præterquam in mortis articulo, absolutionis beneficium valeant obtinere, eo ipso incurrisse.

§.7. Necnon præsentis literas, licet generales Superiores, & Prælati prædicti, aut quicumque alij quavis auctoritate, dignitate vel officio, seu honore fulgentes in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel habere prætendentes ad hoc vocati non fuerint, semper & perpetuo validas & efficaces existere, suosq. plenarios & integros effectus sortiri & obtinere, ac de omnibus inuolabiliter obseruari: sicque per quoscunque Iudices & Commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S.R.E. Cardinales, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiri debere: irritum quoque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari, decernimus & declaramus.

§.8. Non obstantibus prædicta, ac quibusvis,

F 3 busuis,

Clausulas huius Bullæ præseruatim apponit.

Edita A. D.
1574.

busuis, alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, necnon Ordinum, & institutorum quorumcunque iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indultis & literis Apostolicis, etiã mare magnum, vel alias quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus eorumque Generalibus, Superioribus, & Prælatibus, ac personis, etiam per quoscunque Romanos Põtifices prædecessores nostros, ac Sedem prædictam, & per Nos quouis modo concessis, confirmatis, & iteratis vicibus, approbatis & innouatis, quibus, ac alijs omnibus, quæ præsentibus quomodolibet obstare possent etiam si de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica & expressa, ac indiuidua & de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quauis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, eorum tenores pro plene & sufficienter præsentibus expressis, & totaliter insertis habentes illis alias, in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, & specialiter & expresse derogamus, cæterisque contarijs quibuscunque.

§.9. Vt autem præsentis literæ ad
om.

omnium notitiam deducantur, neue aliquis ignorantiam earum prætere, aut contra eas se excusare valeat, illas in valuis Sancti Ioannis Lateranensis, & Principis Apostolorum Basilicarum de Vrbe, necnon Cancellariæ Apostolicæ, ac acie Campi Floræ de more, affigi & publicari, earumq. exempla inibi affixa dimitti, ac post publicationem huiusmodi omnes & singulos quos concernūt, & concernent in futurum perinde ardent & afficiant, ac si eorum cuilibet personaliter intimatæ fuissent.

Formam & effectum publicationis præscribit.

§. 10. Quodque earum transumptis etiam impressis, Notarij publici manu subscriptis, et sigillo alicuius Prælati seu personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eandem prorsus fidem in iudicio et extra, vbiq; gentium et locorum adhiberi volumus, et mandamus, quæ eisdem originalibus literis adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ, et nihilominus vt ad maiorem notitiam singulorum, et quorumcunque Religiosorum prædictorum præsentis deueniant, etiam volumus et in virtute sanctæ obedientiæ præcipimus, et mandamus Generalibus, Superioribus, et Prælati prædictis, vt in primis proximis futuris Capitulis, seu Congregationibus, Prouincialibus, vel Generalibus cuiuscunque

Transumptis credi iubet.

Prouinciæ, tam in Italia quàm extra,
præsentes nostras literas legi, et publi-
cari faciant, et procurent.

Sanctio pœ-
nalis.
Dat. P. An. 2°
die 1. Sept.

§. II. Nulli ergo etc.

Dat. Romæ apud Sanctum Marcum
Anno Incarnationis Dominic. 1606. Ca-
lend. Septembris, Pontificatus Nostri,
Anno secundo.

*Anno à Natiuit. D. N. IESV Christi
1606. Indictione 4. Pontificatus autem
Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D.
Pauli diuina prouidentia Papæ V. An-
no secundo, die vero tertia mensis Octo-
br. supradietæ literæ Apostolica, affi-
xæ & publicatæ fuerūt ad valuas Ba-
silicarum sancti Ioannis Lateranensis,
Principis Apostolorum de Vrbe, &
Cancellaria Apostolica, ac in] acie Cæ-
pi Floræ, ut moris est, per me Ioan.
Baptistam Menochium, eiusdem San-
ctiss. D. N. Papæ, & Sanctissimæ In-
quisitionis Cursorem.*

X C V I I

Innouatio Constitutionum à Sixto IV.
et Pio V. de Conceptione B. MARIÆ
Virginis editarum. Impositioq. ma-
iorum

iorum pœnarum in transgressores, à
locorum Ordinarijs, et hæreticæ pra-
uitatis Inquisitoribus puniendos.

P A V L V S P A P A V. Edita An. D.
Ad perpetuam rei memoriam. 1616.

Regis pacifici, quamquam nullo no-
stro merito, diuina dispensatione vi-
ces gerentes in terris, ex muneris nostri
debito, pacis et concordie inter Christi-
fideles, præsertim Ecclesiasticas perso-
nas, quæ alijs in viam pacis dirigendis et
in vnitatis Spiritus cõtinendis sunt præ-
positæ, cõseruationi sedulo inuigilare cu-
pietes, ea quæ à prædecessoribus nostris
Romanis Pontif. ad scandalorum semina
tollenda salubriter constituta sunt, cum
hostis antiqui insidijs, qui ab initio diffi-
dia serere cœpit, minime obseruari, aut
varijs modis eludi dignoscuntur, vt in-
uiolata seruentur, opportunis remedijs,
quantum cum Domino possumus, pro-
uidemus.

S. I. Olim siquidem per felicis recor-
dationis Sixtum Papam Quartum præ-
decessorem nostrum, accepto quod nõ
nulli diuersorũ Ordinum Prædicatores,
in suis sermonibus ad populum publice
per diuersas Ciuitates et Terras affirma-
re non erubuerant, & quotidie prædica-
re

Proœmium

Sixt. IV. con-
stitutionem
edidit cõtra
affirmantes,
hæreticum
esse aut pec-
catum mor-
tale credere,
vel tenere.
B. MARIAM
Virginem in

conceptione
a peccati ori-
ginalis macu-
la præseruatã
fuisse, vel nõ
fuisse, cum
nõdum id ef-
set à Sede
Apost. & Ro-
mana Eccle-
sia decisum.

Hanc conf.
Sixt. IV. vide
in cap. 2. de
Reliq. & Ve-
ner. Sanctorũ
inter Extra-
uag. concio-
nesj.

re nõ cessabant, omnes illos qui tenebãt
aut asserabant Gloriosam, & Immacu-
latam DEI Genitricem absque origina-
lis peccati macula fuisse conceptam,
mortaliter peccare, vel esse hæreticos,
eiusdemque Immaculatæ Conceptionis
officium celebrantes, audientesque ser-
mones illorum qui eam sine huiusmodi
macula conceptam esse affirmabãt, gra-
uiter peccare, sed & prædictis prædica-
tionibus non contenti, confectos super
eisde suis assertionibus libros in publi-
cum ediderãt, ex quorum assertionibus,
& prædicationibus non leuia scandala in
mentibus fidelium exorta erant, & ma-
iora merito exoriri formidabantur in-
dies, idem Sixtus prædecessor huiusmo-
di temerarijs ausibus, & peruersis asser-
tionibus & scandalosis, quæ exinde in
DEI Ecclesia exoriri poterant, obuiare
volens, huiusmodi assertiones prædica-
torum eorundem, & aliorum quorumli-
bet, qui affirmare præsumerant, eos qui
crederent aut teneret eandem DEI Ge-
nitricem ab originalis peccati macula
in sua conceptione præseruatam fuisse,
propterea alicuius hæresis labe pollutos
fore, vel mortaliter peccare, aut huius-
modi officium conceptionis celebra-
ntes, seu huiusmodi sermones audientes
alicuius peccati reatum incurrere, vt-
pote

pote falsas & erroneas, & à veritate penitus alienas, editosque desuper libros prædictos id continentes, quo ad hoc reprobavit & damnavit, ac statuit & ordinavit, quod prædicatores verbi Dei, & quicumque alij cuiuscunque status, gradus, aut ordinis & conditionis essent, qui ausu temerario præsumerent in eorum sermonibus ad populum, seu alias quomodolibet affirmare, huiusmodi sic per eum improbatas & damnatas assertions, veras esse, aut dictos libros pro veris legere, tenere vel habere, excommunicationis sententiam eo ipso incurrerent. à qua ab alio quam à Romano Pontifice, nisi in mortis articulo, nequirent absolutio- nis beneficium obtinere. Similique pœnæ & censuris subiecit eos, qui ausi essent asserere contrariam opinionem, tenentes videlicet, Gloriosam Virginem, **MARIAM** cum originali peccato fuisse conceptam, hæresis crimen, vel peccatum incurrere mortale, cum nondum id esset à Romana Ecclesia & Apostolica Sede decisum.

S.2. Hanc vero Sixti prædecessoris Constituti nem Oecumenica Tridentina Synodus postea innouavit.

S.3. Ac deinde similis recordationis Pius Papa Quintus etiam prædecessor, noster, statuit, ordinavit & mandavit, qua-

Eam innouavit Conc. Trident. sess. 5. de peccat. origi. in fi.

Pius V. prohibuit de hoc articulo in-

popularibus
concionibus
disputari, vul-
gari sermone
scribi vel
dictari, vt in
eius constit.
114. Sup spe-
culam.

quatenus nemo cuiuscunque ordinis vel dignitatis existeret, in popularibus concionibus, vel vbiunque promiscua virorum, & mulierum multitudo conuenire solet, de huius controuersia alterutra parte disputare rationibus vel Doctorum auctoritate, asserendo propriam sententiam & contrariam refellendo vel impugnando, aut de hac ipsa quaestione, cuiusuis pietatis, aut necessitatis praetextu vulgari sermone scribere, vel dictare praesumeret; qui contrafaceret, suspensionis poenam a diuinis absque noua declaratione ipso facto incurreret, si modo esset in sacris constitutus, & quocunque praeterea gradu siue dignitate, vel administratione fungeretur, illis omnibus foret ipso iure priuatus, & ad eadem, vel similia munera obtinenda, vel obeunda perpetuae inhabilitatis censura, ipso etiam facto obnoxius foret, super quibus nisi a Romano Pontifice pro tempore existente dispensari, siue absolui non posset, & nihilominus alijs poenis, si opus foret, a proprio Praelato pro delicti mensura infligendis subiectus esset, prout subiecit.

Sed solūmodo in Academijs, & Cap

§.4. Caeterum, quandiu per Apostolicam Sedem altera pars definita non esset, oppositaq. sententia condemnata,

li-

liceret viris doctis in publicæ Academiae
diputationibus, siue generalium, aut Pro-
uincialium Capitulorum, vel vbi alias
interessent qui rem capere possent, nec
scandali vlla subesset occasio, de illa,
quæstione disserere, & argumentis vtrâ-
libet partem asserere vel impugnare;
dum tamen neutra veluti erronea præ-
dicaretur; seruarenturq. illa omnia, quæ
à dicto Sixto prædecessore statuta sunt,
quorum singula etiam quantum ad alias
pœnas duxit innouanda & innouauit,
prout in Sixti & Pij prædecessorum lit-
teris desuper cōfectis plenius cōtinetur.

¶ 5. Verum licet hæc prouide statuta
sint; nihilominus sicut accepimus, non-
nulli in diuersis Christiani Orbis parti-
bus, interminatis quæstionibus nimis in-
tenti, dissensionum huiusmodi, iam pri-
dem Ecclesiæ disciplinæ vigore recisa,
germina coalescere procurant, indeque
contentiones & rixæ nō sine Dei offensa
& scandalo plurimorum exortæ sunt, &
grauiores in dies ne exoriantur pericu-
lum est, nisi à nobis opportune prouideatur.

¶ 6. Quamobrem Motu proprio, nō
ad alicuius Nobis super hoc oblata pe-
titionis instantiam, sed ex certa scientia,
ac matura deliberatione nostris, consti-
tu-

tulis, vbi nul-
la scādali oc-
casio subesset
permisit.

Quia tamen
super prædi-
ctis sic vt su-
pra statutis
nouæ quæstio-
nes exortæ
sunt.

Six. IV. & Pij
V. cōstitutio-
nes innouat,
& inuolabi-
liter præcipit

tutionum Sixti & Pij prædecessorum, huiusmodi veriores tenores præsentibus pro expressis, & ad verbum insertis habentes, easdem Constitutiones Apostolica auctoritate tenore præsentium approbamus & cõfirmamus, & etiam quoad earum pœnas quascunque etiam absolutionis reservationem innouamus, & inuiolabiliter ab omnibus, etiam regularibus cuiuscunque tam ecclesiasticis, quam secularibus personis, cuiusvis status, gradus, ordinis & conditionis aut dignitatis tam ecclesiasticæ, quam secularis, etiamsi specialis, specifica & indiuidua earum esset necessario faciendæ, mentio, obseruari præcipimus & mandamus donec à Romana Apostolica Sede huiusmodi cõtrouersia fuerit diffinita.

Transgresso-
ribus pœnas
auget.

§.7. Ac præterea si quis quouis modo contrauerit, præter supradictarum cõstitutionum pœnas respectiue ipso facto incurrendas, etiam concionandi, publice legendi seu docendi & interpretandi facultate, ac voce actiua & passiuæ in quibuscunque electionibus eo ipso absque alia declaratione, priuatus existat, necnon ad concionandi & publice legendi, docendi & interpretandi perpetuæ inhabilitatis pœnas similiter ipso facto incurrat, absque alia declaratione, à quibus nõn nisi à nobis ipsis vel suc-
cesso-

cessoribus nostris à Roman. Pōtificibus
pariter absolui, seu super ijs dispensari
possit, & nihilominus alijs pœnis nostro
& eorundem Romanorum Pontificum
successorum nostrorum arbitrio infli-
gendis, subijciatur, prout eum subijci-
mus per præsentes.

§. 8. Et contra huiusmodi transgres-
sores, etiam regulares cuiusvis Ordinis
& instituti, etiam quomodolibet exem-
ptos, & alias quascunque ecclesiasticas
& seculares personas cuiuscūque status,
gradus, ordinis aut dignitatis, tam ec-
clesiasticæ quam secularis, vt præfertur,
tam Episcopi & Prælati, Superiores, alij-
que Ordinarij locorum quam hæreticæ
prauitatis vbique locorum deputati In-
quisitores procedant & inquirent, atque
in eos seuerè animaduertant. Nos enim
ijs & eorum cuilibet, contra eosdem,
transgressores procedendi & inquiren-
di, ac pœnis coercendi & puniendi libe-
ram facultatem & auctoritatem ijsdem,
auctoritate, & tenore tribuimus, & im-
pårtimur, eosque, vt præfertur procede-
re, inquirere & punire præcipimus &
mandamus.

§. 9. Non obstantibus omnibus ijs, Cōtrarijs de-
rogat.
& singulis, quæ tam Sixtus quam Pius
prædecesores prædicti in litteris suis
huiusmodi, voluerunt non obstare. Qui-
bus

bus omnibus & singulis, eorum tenores præsentibus pro plene & sufficiēter expressis, & ad verbum insertis habentes, hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Publicationē
Romæ factā,
vbique liga-
se decernit.

Transumptis
credi iubet.

D. P. An. 12.
die 6. Iulij.

§. 10. Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, volumus, & dicta auctoritate decernimus, quod præsentibus litteræ, seu illarum exempla, ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent et afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent.

§. 11. Quodq. præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorpsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sāctam Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die 6. Iulij, millesimo sexcentesimo decimosexto, Pontificatus nostri anno duodecimo.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi
millesimo sexcentesimo decimosexto,
Indictione decimaquinta, die verò nona

na mensis Iulij, Pontific. Sanctiss. in
Christo Patris, & D.N.D. Pauli diui-
na prouidentia Papa V. anno duodeci-
mo, retrospectæ litteræ Apostolicæ, af-
fixæ & publicatæ fuerūt ad valuas Ba-
silicæ Principis Apostolorum de Vrbe,
& in acie Campi Floræ, per me Augu-
stinum Bracherium Cursorem.

Siluerius Pontirolo Mag. Curs.

X X I X.

Ampliatio, et declaratio prohibitionis
asserendi B. MARIAM Virginem,
cōceptam fuisse in peccato originali.

In generali Congregatione Sanctæ Ro-
manæ, & Vniuersalis Inquisitionis,
habita in Palatio Apostolico in Mon-
te Quirinali coram S.D.N.D. Grego-
rio diuina prouidentia Papa XV. ac
Illustriss. & Reuerendiss. DD. S.R.E.
Cardd. aduersus hæreticā prauitatem
Inquisitoribus generalibus à sancta
Sede Apostolica specialiter deputatis,
feria 3. die 24. Maij, Anno à Natiuita-
te D.N. IESV Christi 1622.

Edita An. D.
1622.

Sanctissimus D.N. auditis votis Illu-
strissimorum, et Reuerendissimorū
G DD.

DD. Cardinalium contra hereticam,
prauitatem Generalium Inquisitorum,
Decretum aliàs editū à fel. rec. Paulo V.
eius prædecesore tenoris sequentis, vi-
delicet.

Paulus V. de-
creto

Prohibuit in
actibus publi-
cis asserere
B. Virg. con-
ceptam fuisse
in peccato ori-
ginali, vt in
const. indic.
Rub.

Sanctissimus Dominus noster post lō-
gam, & maturam discussionem auditis
votis Illustrissimorum, & Reuerendissi-
morum DD. Cardinalium contra here-
ticam prauitatem Generalium Inquisi-
torum, re accuratè, ac diligenter per-
penfa, prouidè considerans, quòd quam-
uis in Constitutione fel. rec. Sixti IV. su-
per CONCEPTIONE Beatissimæ Vir-
ginis MARIÆ pro submouendis inter
Christifideles scandalis, rixis, & conten-
tionibus edita, à S. Tridentina Synodo
innouata, & deinde in alia Constitutio-
ne san. mem. Pij V. super eadem re, quas
similiter Sanctitas sua innouauit cū qui-
busdam prouisionibus, & adiectionibus
pœnarum pro effeaciori earum obser-
uatione, relinquatur vnicuique libera
facultas tenendi, & etiam asserendi utrā-
que partem, quod scilicet fuerit, vel non
fuerit concepta cum peccato originali,
& dum tamen neutra, veluti erronea,
aut hæretica damnetur, nihilominus
ex occasione assertionis affirmatiuæ in
publicis concionibus, lectionibus, con-
clusionibus, & actibus publicis, quòd

ea-

eadem Beatissima Virgo fuerit cum peccato originali concepta, oriuntur in populo Christiano, cum magna Dei offensa, scandala, iurgia, & dissensiones. Propterea volens huiusmodi scandalis ex debito sui muneris providere, decreuit, & præcepit, ac præsentis decreti virtute mandat, & præcipit omnibus, & singulis cuiusvis Ordinis, & Instituti regulis, & alijs quibuscumque, tam Ecclesiasticis, quam sæcularibus personis cuiusvis conditionis, status, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam Ecclesiasticæ, quam sæcularis, etiam si specialis, specifica, & indiuidua earum esset necessario mentio facienda, vt in posterum, donec articulus huiusmodi à sancta Sede Apostolica fuerit diffinitus, vel per Sanctitatem suam, & Sedem Apostolicam fuerit aliter ordinatum, non audeant in publicis concionibus, lectionibus, conclusionibus, & alijs quibuscumque actibus publicis asserere, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit concepta cum peccato originali. Contrafacientes autem eadem Sanctitas sua voluit, & declarauit subiacere debere, & subiecit censuris, & pœnis contentis in suprascriptis constitutionibus suorum prædecessorum, & sua ipso facto incurrendis: Per huiusmodi tamen provisionem Sanctitas sua non intendit

reprobare alteram opinionem, nec ei vllum prorsus præiudicium inferre, eam relinquens in eisdem statu, & terminis, in quibus de præfenti reperitur, præterquam quoad supra disposita. Vterius sub eisdem censuris, & pœnis mandans, quòd negatiuam opinionem, videlicet quod non fuerit concepta cum peccato originali, in prædictis publicis actibus afferentes, aliam opinionem non impugnent, nec de ea aliquo modo agant, seu tractent. Insuper voluit, & expressè mandauit, vt extra hos casus expressos publicorum actuum, in reliquis omnibus supradictæ constitutiones firmæ, & illæ remaneant, & exactè obseruentur perinde, ac si præfens decretum non emanasset. Et ita decreuit, & mandauit vbi que inuiolabiliter obseruari, non obstantibus in hac parte supradictis constitutionibus, & alijs omnibus in contrarium facientibus, &c.

Quod hic Pont. extendit etiam ad actus priuatos

§. 2. Hoc suo præfenti decreto ex eisdem causis euita scādala, dissensiones, atque discordias in Populo Christiano, quæ pari ratione oriri possunt, & vt accepit, in aliquibus Regionibus iam orta sunt ex sermonibus priuatis occasione assertionis affirmatiuæ, extendit, & ampliauit etiam ad priuata colloquia, & scripta: Mandans, & præcipiens omnibus,

bus, & singulis supradictis, ne de cetero
 donec articulus huiusmodi à Sede Apo-
 stolica diffinitus, vel per Sanctitatem
 suam, & Sedem Apostolicam fuerit ali-
 ter ordinatum, neque etiam in sermoni-
 bus, & scriptis priuatis audeant asere-
 re, quòd eadem Beatissima Virgo fuerit
 concepta cum peccato originali, nec de
 hac opinione affirmatiua aliquo modo
 agere, seu tractare, exceptis tamen qui-
 bus à sancta Sede Apostolica fuerit su-
 per hoc specialiter indultum. Per hoc
 tamen Sanctitas sua non intendit repro-
 bare hanc opinionem, nec ei vllum pror-
 sus præiudicium inferre, eam relinqués
 in eisdem statu, & terminis, in quibus
 reperitur, præterquam quoad in supra-
 dicto fel. rec. Pauli V. & hoc suo decreto
 disposita.

§. 3. Eademq. Sanctitas sua voluit, & Et in reliquis
 fetuandas ef-
 se alioru m.
 Pontt. consti-
 tutiones.
 expressè mandauit, vt in reliquis omni-
 bus, vbi huiusmodi decretis non aduer-
 santur, Constitutiones Sixti IV. Alexã-
 dri VI. & Pij V. ac Pauli V. eius præde-
 cessorum super Conceptione Beatissimæ
 Virginis, firmæ & illibatæ remaneant, ac
 exactè obseruentur perinde, ac si huius-
 modi decretum non emanasset.

§. 4. Et insuper eadem Sanctitas sua, Et in diuinis
 Officijs cele-
 bran. nō alio
 quam Cōce-
 cum Sãcta Romana Ecclesia de Beatiss.
 Virginis Conceptione Festum solemniter,

ptionis nomi
ne uti debere

ter, & Officium celebret, omnibus, & singulis personis Ecclesiasticis, tam secularibus, quam cuiusvis Ordinis, et Instituti regularibus mandat, ac præcipit ut in sacrosancto Missæ sacrificio, ac divino officio celebrandis, tam publicè, quam priuatim, non alio, quam Conceptionis nomine uti debeant. Contrauenientes autem Sanctitas sua voluit, et declarauit subiacere debere, et subiecit censuris, et pœnis contentis in supradictis constitutionibus, ac præfato decreto suorum prædecessorum ipso facto incurren. Et ita decreuit, & mandauit vbi que inuiolabiliter obseruari.

Cōtrarijs de-
rogat.

§. 5. Non obstantibus in hac parte constitutionibus suprascriptis, decreto præfato Pauli V. consuetudinibus etiam inmemorabilibus, necnon omnibus, et singulis, quæ prædecessores prædicti voluerunt non obstare, ac alijs quibuscunque in contrarium facientibus.

Executores
deputat con-
tra omnes.

§. 6. Volens, et decernens pro obseruatione, et executione præsentis decreti, et omnium in eo contentorum, quòd contra huiusmodi transgressores etiam regulares, cuiusvis Ordinis, et Instituti, etiam quomodolibet exemptos, et alias quascunque Ecclesiasticas, et seculares personas cuiuscunque status, conditionis, gradus, ordinis, aut dignitatis, tam

Ec-

Ecclesiasticæ, quàm secularis, tam Episcopi, et Prælati Superiores, aliq. Ordinarij locorum, quàm hæreticæ prauitatis vbique locorum deputati Inquisitores procedant, et in eos seuerè animaduertant, tribuens eis, et eorum cuilibet liberam facultatem, et auctoritatem contra eosdem transgressores procedendi, ac pœnis coercendi, et puniendi.

S.7. Voluit demùm, ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, quod præsens decretum, seu illius exempla ad valuas Basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, et in acie Campi Floræ affixa, omnes ita ardent, et afficiant, perinde, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent; quòdque præsentium transumptis etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica cõstitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Andreas de Pettinis S. R. & uniuers. Inquis. Not.

Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi millefimo sexcentesimo vigesimo secundo, Indiēt. 5. die vero secunda mensis Iunij, Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij diuina

G 4 pro-

Publicationē
in Vrbe decreti,
omnes ligare debere.

Publicatio in
Vrbe. P. an. 2.
die 2. Iunij
1622.

prouidentia *Papæ XV. anno eius secūdo, supradictum decretum affixum & publicatū fuit ad valuas basilicæ Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ, vt moris est, per me Brandimartem Latinum S.D.N. Papæ Cursorem.*

Octavius Spada Mag. Curs.

X X V I I.

Reuocatio quarumcunque cōcessionum viuæ vocis oraculo factarum, exceptis oraculis factis S. R. E. Cardinalibus, et eorum manu firmatis.

GREGORIVS PAPA XV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ diuina prouidentia constitutus, gratias, et indulta à se, et prædecessoribus suis concessa, iustis interdum suadentibus causis, iuxta creditum sibi Pastoralis officij debitum moderatur, aut reuocat, prout, rerum, et temporum qualitatibus debite pensatis, cōspicit in Domino salubriter expedire.

Reuocatio de qua in Rub.

S. I. Itaque Motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris,

stris,

tris, deq. Apostolicæ potestatis plenitu-
 dine, omnia, et singula indulta, faculta-
 tes, priuilegia, gratias, et concessiones
 quascūque spirituales, et Ecclesiasticas,
 tam ad forum interius quàm ad exterius
 spectant, ac tam ad supplicationem par-
 tium, quam motu, scientia, & potesta-
 tis plenitudine similibus, à Sede Apo-
 stolica; quæ tamen viua vocis oraculo
 hæctenus quodocunque, & qualitercū-
 que, ex quauis, etiam de necessitate ex-
 primenda causa, quibusuis Collegijs, Ca-
 pitulis, Ordinibus, tam Mendicantium,
 quàm non Mendicantium, Societatibus,
 etiam Societatis IESV, ac Cōgregatio-
 nibus quibuslibet, siue eorum, & earum
 respectiue Præpositis, Decanis, Magi-
 stris, Ministris, Prælatiis, Prioribus, Re-
 ctoribus generalibus, vel Prouincialibus
 quocunque nomine nuncupatis, Supe-
 rioribus, etiam quomodolibet exemptis,
 ac Sedi prædictæ immediatè subiectis, cu-
 iuscunque dignitatis, præminentia, aut
 quouis priuilegio munitis, non tamen
 ad supplicationem Regum concessas, in
 ijs, videlicet, quæ non sunt sortita effe-
 ctum, tenore præsentium reuocamus, cas-
 samus, tollimus, abrogamus, & annulla-
 mus, ac reuocata, cassa, sublata, abro-
 gata, & annullata, viribusque, & effectu
 vacua perpetuo fore, & esse, neque in-
 po-

posterum cuiquam suffragari posse, vel debere, neque aliquem ijs de cætero vti villo modo posse, etiam si expressa, & specifica mentio, etiam de verbo ad verbū de ijs facien̄ esset, decernimus, & declaramus.

Exceptio de quibus in Rubrica similiter dicitur.

§.2. Firmis tamen, & in suo robore, permanen̄ omnibus indultis, & alijs cōcessionibus prædictis, viua vocis oraculo S. R. E. Cardinalibus ad ipsorum, vel aliorum quorumcunque fauorem, propria S. R. E. Cardinalium manu firmatis, pro ipsis, vel alijs factis, & de quibus iisdem S. R. E. Cardinales testimonium in scriptis præbuerunt.

Clausularum præseruatiua-ri adiunctio.

§.3. Decernentes, præsentis litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi non fuerint, de subreptionis, vel obreptionis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio quocunque defectu notari, impugnari, redargui iure, vel controuersiam reuocari, ad terminos iuris reduci, vel aduersus illas, quodcunque iuris, gratiæ, vel facti remedium impetrari nullatenus posse, sed illas semper validas, & efficaces existere, & fore, suosq. plenarios, & integros effectus fortiri, & obtinere.

§.4. Sicque per quoscunque Iudices

or-

ordinarios, & delegatos, etiam causarū
 Palatij Apostolici Auditores, ac S.R.E.
 Cardinales, etiam de Latere Legatos, &
 Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet
 quavis aliter iudicandi, & interpretandi
 facultate, & auctoritate, iudicari, & diffi-
 niri debere, ac irritum, & inane si secus
 super his a quoquam quavis auctoritate
 scienter, vel ignoranter contigerit atten-
 tari.

Clausula su-
 blata.

§. 5. Non obstantē præmissis, ac quibus-
 vis constitutionibus, & ordinationibus
 Apostolicis, Ordinibus, Societatibus, &
 Congregationibus prædictis, eorumque
 Præpositis, Decanis, Magistris, Mini-
 stris, Prælatibus, Prioribus, Rectoribus, &
 alijs Superioribus prædictis, sub quibus-
 cunque tenoribus, & formis, ac cum qui-
 busvis etiam derogatoriarum derogato-
 rijs, alijsque efficacioribus, & insolitis
 clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in
 genere, vel in specie, ac alias in contra-
 rium præmissorum quomodolibet con-
 cessis, confirmatis, & innovatis. Qui-
 bus omnibus, & singulis, etiam si pro il-
 lorum sufficenti derogatione de illis, eo-
 rumque totis tenoribus specialis, specifi-
 ca, expressa, & indiuidua, ac de verbo
 ad verbum, non autem per clausulas ge-
 nerales idem importantes mentio, seu
 quavis alia expressio habenda, aut ali-
 qua

Clausula de-
 rogatoria.

qua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, tenore huiusmodi, præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisq. contrarijs quibuscunque.

Transumptorum fides.

§.6. Volumus autem, vt præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur in iudicio, & extra illud, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Publicatio in Vrbe omnes ligare decernit.

§.7. Quodq. eadem præsentibus litteræ, seu illarum exempla, ad valvas Basilicarum S. Ioannis Lateranen, ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixæ, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuiq; personaliter intimatæ fuissent.

Dat. P. An. 2. die 2. Julij.

Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Julij 1022. Pontificatus nostri anno secundo.

*Anno à Natiuitate D. N. IESV Christi
millesimo sexcētesimo vigesimo secundo,
indiētione quinta, die vero prima
mensis Septembris, Pontificatus Sanctissim
in Christo Patris, & D. N. D. Gregorij.*

Gregorij diuina prouidentia Papa XV. anno eius secundo, retrospectiua Constitutio affixa, & publicata fuit ad valuas Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe, et in acie Campi Flora, vt moris est, per me Brandimartem Latinum Apostolicum Cursorem.

Octavius Spada Mag. Curs.

Extensio Constitutionis rec. mem. Gregorij Papæ XV. reuocatoria cōcessionum viuæ vocis oraculo factarum.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias fel. rec. Gregorius Papa XV. prædecessor noster, vt subnascensibus iugiter varijs difficultatibus, & abusibus ex priuilegijs à Sede Apostolica viuæ vocis oraculo sæpenumero concessis obuiam iret, Constitutionem edidit tenoris subsequen. videlicet. GREGORIVS PP. XV. Ad perpetuam rei memoriam. Romanus Pontifex in specula militantis Ecclesiæ. Reliqua vide sup. fol. 104.

S. I. Cùm autem experientia rerum, magistra compertum sit, concessiones,

&

Edita An. D
1631.

[Causa huius
extensionis.]

& gratias viuæ vocis oraculo, etiam à S.R.E. Cardinalibus obtentas, & ipsorum manu firmatas sæpe ab his, in quorum fauorem emanarunt, minus canonica interpretatione extendi, & perperam in disciplina ecclesiasticæ detrimentum executioni demandari: Idcirco, quatum cum Domino possumus his, & alijs malis occurrere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, & de consilio nonnullorum venerabilium Fratrum nostrorum S.R.E. Cardinalium, quibus negocium huiusmodi maturè discutiendum commisimus.

Hoc negotiū nonnullis S. R. E. Cardin. commissum fuit.

Reuocatio generalis.

C. n. a. m. b. 1701

1701

§. 2. Omnia, & singula priuilegia, facultates, licentias, & gratias quascunq; per Summos Pontifices prædecessores nostros, ac per Nos viuæ vocis oraculo, & S.R.E. prædictæ Cardinalium quorūcunq; manu firmata, quibuscunq; Generalibus, Prouincialibus, cæterisque Superioribus, & personis cuiusuis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, siue regularibus, vel etiam ipsis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam Societati IESV, aut eius Clericis, seu Presbyteris, alijsq; personis prædictis quacunque de causa, etiam de necessitate exprimenda, occasione, prætextu, vel colore, etiam intuitu,

tu, contemplatione, seu ad instantiam Imperatoris, Regum, & Principū quorumcūque, aut alias quomodolibet concessa, illorum tenores præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentiam, reuocamus, cassamus, tollimus, abrogamus, & annullamus, ac de cætero reuocata, cassa, sublata, abrogata, & annullata, viribusque, & effectu vacua esse, & fore, nullique prorsus deinceps suffragari posse, nec debere declaramus.

§. 3. Præterea, vt præsentibus litteræ omnibus, & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, quanto citius innotescant, omnibus, & singulis Generalibus, & alijs quocunque nomine nūcupatis Superioribus quorumcūque Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Institutorum, sub excommunicationis, ac priuationis officiorum, & dignitatum, necnon vocis actiua, & passiuæ pennis ipso facto incurrendis præcipimus, & mandamus, vt infra tres menses proximos à die publicationis præsentium computandos, omnes, & singulos Prouinciales eorundem suorum Ordinum, Congregationum, Societatum, etiam Societatis IESV, & Institutorum, de eisdem præsentibus litteris certiores faciant, earundemque præsentium exemplaria illis transmittant.

Qui

Præsentibus
litteris
certiores
faciant
omnes
Prouinciales
suorum
Ordinum.

Mādat ut stri-
ctè omnibus,
ad quos spe-
ctat, vt de
præsentibus
litteris cer-
tiores faciāt
omnes Pro-
uinciales suo-
rum Ordinū.

Qui quidē Prouinciales sub eisdem pē-
nis teneantur singulis Superioribus Mo-
nasteriorum, Conuentuum, Collegiorū,
Domorum, & locorum regularium p̄-
cipere, vt easdem p̄sentes subditis suis,
vt moris est publicent.

Decernitur,
vt p̄sentes
litteræ sem-
per validæ,
firmæ, & effi-
caces existāt

§.4. Decernentes p̄sentes litteras
etiam ex eo quod quicumque in p̄mis-
sis interesse habentes, vel habere p̄-
tendentes ad hoc vocati, et auditi non
fuerint, de subreptionis, vel obreptio-
nis vitio, aut intentionis nostræ, seu alio
quopiam defectu notari, impugnari, in-
validari, redargui, in ius, vel controuer-
siam vocari, aut ad viam, et terminos
iuris reduci, siue aduersus illas quodcū-
que iuris, gratiæ, vel facti remedium im-
petrari nullatenus posse; sed illas sem-
per validas, firmas, et efficaces existere,
et fore, suosq. plenarios, et integros ef-
fectus sortiri, et obtinere: sicq. per quos-
cunque Iudices ordinarios, et delegatos,
etiam causarum Palatij Apostolici Au-
ditores, sublata eis, et eorum cuilibet
quauis aliter iudicandi, et interpretandi
facultate, et auctoritate, iudicari, et diffi-
niri debere; ac irritum, et inane si quid
secus super his à quoquam quauis au-
toritate scienter, vel ignoranter conti-
gerit attentari.

Contrariorū
derogatio.

§.5. Non obstañ p̄insertis litteris
hu-

huiusmodi, ac constitutionibus, et ordinationibus Apostolicis, et quatenus opus sit, etiam regula nostra de non tollendo iure quæsito, privilegijs quoque, indultis, et litteris Apostolicis, eisdem, Cardinalibus, ac Ordinibus, Congregationibus, Institutis, et Societatibus, eorumque Superioribus, quocumque nomine nūcupatis, sub quibuscumque verborum formis, et tenē, ac cum quibusvis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, et insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, et innovatis. Quibus omnibus, et singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, et expressa, ac de verbo ad verbum non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc seruanda foret, illorum omnium tenores præsentibus pro plenè, et sufficienter expressis habentes, specialiter, et expressè derogamus, ceterisque contrarijs quibuscumque.

§ 6. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, et sigillo

Transumptorum fides.

H gillo

gillo personę in dignitate ecclesiastica, constitutę munitis, eadem prorsus vbi- que fides adhibeatur, quę presentibus ip- sis adhiberetur, si forent exhibitę, vel ostensę: quodque eędem presentes litte- rę, siue illarum exempla ad valuas Ba- silicarum predictarum, et in acie Campi Florę huiusmodi similiter affixa, omnes, quos concernunt, perinde arctent, et af- ficiant, ac si vnicuique personaliter inti- matę fuissent.

Dies publica-
tionis An 9.
20. Decemb.

Dat. Romę apud S. Petrum sub An- nulo Piscatoris die 20. Decembris 1631. Pontificatus nostri anno nono.

M. A. Maraldus.

Die & Anno supradicto affixa, & publi- cata fuit ad valuas Basilicarum San- cti Ioannis Lateranen., & Principis Apostolorum, ac in acie Campi Florę, alijsq. locis solitis, & consuetis, ut mo- ris est, per Andream Scalmanum, S. D. N. Papę Cursorem.

X L.

Renocatio quarumcumque licentiarum legendi, et habendi quomodolibet li- bros prohibitos quibuscumque perso- nis ab omnibus, etiam Romanis Pon- tificibus concessarum.

GRE-

GREGORIVS PAPA XV.

*Ad futuram rei memoriam.*Edita An. D.
1623.

Exordium.

A Postolatus officium Nobis, nullo licet meritorum suffragio, diuina prouidentia commissum postulat, vt ad ea vigilantia nostræ partes propensius intendamus, per quæ religio Catholica, vbi diuina gratia illæsa viget, conseruetur, & vbi restitutione indiget, restitua-
tur.

§. I. Quapropter cum librorum prohibitorum lectio magno esse sinceræ fidei cultoribus detrimento noscatur, & sicut accepimus, licentiæ libros huiusmodi legendi nimis excreuerint: Nos, vt huic malo maturè occurratur, & in posterum quàm cautissimè licentiæ huiusmodi concedantur, quantum cum Domino possumus, prouidere volētes, Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob hæresim, vel falsi dogmatis suspicionem, vel aliàs quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis, cuiuscumque gradus, & conditionis existentibus, etiam per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & ali-

Prohibitio
habendi, &
legēdi libros
prohibitos.

ter quomodocumque & ex quacumque causa, tam per litteras in forma Breuis, quam aliter quomodocumque à Nobis, seu prædecessoribus nostris Romanis Pontificibus, seu ab habentibus à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem concessas, earum tenorem præsentibus pro expressis habentes, tenore præsentium reuocamus, cassamus, & annullamur, ac pro reuocatis, cassis, & annullatis haberi, nulliq. in posterum suffragari.

Contrauenientibus penas imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiusmodi permisso legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Constitutionibus Apostolicis, & Indicibus Librorum prohibitorum contentas incurere volumus, & declaramus.

Hanc legem Pont. publicatâ omnes ligare decernit.

§. 3. Decernentes, vt præsentibus litteris, postquam in valuis Basilicarum Sancti Ioannis Lateranen. ac Principis Apostolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apostolicæ, necnon in acie Campi Floræ affixæ fuerint, infra duos menses ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad quos spectat, ardeant, & afficiant, perinde ac si vnicuique personaliter intimatæ fuissent: quòdque dictis duobus mensibus durantibus, ij, qui libros prohibitos huiusmodi habuerint, eos ad Episcopum, seu Inquisitorem, qui illos quantocitiùs

com-

comburerè debeat, deferre, quique aliquos similes libros prohibitos habere sciuerint, eos denunciare teneantur: neque de cætero similes licentiæ nisi à Cōgregatione sancti Officij, quæ singulis hebdomadis coram nobis haberi solet, concedantur.

§.4. Ac quòd earūdem præsentium trāsūptis, etiā impressis, manu alicuius notarij publici subscriptis, et sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 30. Decembris 1612. Pontificatus nostri, anno secundo.

Transumptorum fides.

G. A. miba

D. P. An. 3.
die 30. Dec.

Anno à Nativitate D. N. IESU Christi
millesimo sexcentesimo vigesimotertio.
Indictione sexta, die verò secunda mē-
sis Ianuarij, Pontificatus Sanctiss. in
Christo Patris, & D. N. D. Gregorij
diuina prouidentia Papæ XV. Anno
secundo, retrospectæ literæ Apostolicæ,
affixæ fuerūt ad valuas Basilicarū san-
cti Ioannis Lateranen. & Principis
Apostolorum de Vrbe, ac Cancellariæ
Apostolicæ, necnon in acie Campi Flo-

H 3 ra,

*re, ut moris est, per me Brandimartem
Latinum Apostolicam Cursorem.*

Octavius Spada Mag. Curs.

V. aliàs CXIV.

Renocatio licentiarum quarumcunque
legendi, & habendi libros prohibitos.

Edita A. D.
1631.

VRBANVS PAPA VIII.

Ad futuram rei memoriam.

Prooemium.

Apostolatus officium Nobis, nullo
licet meritorum suffragio, diui-
na prouidentia commissum postulat, vt
ad ea vigilantia nostrae partes propen-
sius intendamus, per quae Religio Ca-
tholica, vbi diuina gratia illaesa viget,
conseruetur, & vbi restitutione indiget,
reparetur.

S. I. Quapropter, cum librorum pro-
hibitorum lectio magno sinceræ fidei cul-
toribus detrimento esse noscatur, & si-
cut accepimus, nimis excessiua sit, hu-
iusmodi libros legendi licentiarum co-
pia: Nos, vt huic malo maturè occurrat-
tur, & in posterum quam cautissime li-
centia huiusmodi concedantur, quantū
cum Domino possumus, prouidere vo-
lentes,

lentes; Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, omnes, & singulas licentias legendi, & habendi libros quoscumque ob heresim, vel falsi dogmatis suspicionem, seu per constitutiones Apostolicas, etiam ratione Astrologiæ iudiciariæ, vel alias quomodolibet prohibitos, quibuscumque personis laicis, & ecclesiasticis, tam secularibus, quam regularibus cuiuscumque Ordinis, Societatis, & Instituti existentibus, ac quacumque dignitate, etiã ecclesiastica fulgentibus, cuiuscumque status, gradus, conditionis, qualitatis, & præminentia, etiam speciali nota, & mentione dignis, ac per litteras Apostolicas ad tempus, seu ad vitam, & aliter quomodocumque, & ex quacumque causa, tam in forma Brevis, quam aliter quomodocumq; à prædecessoribus nostris Romanis Põtificibus, seu à quibuscumque alijs à Nobis, vel ab eis facultatem, & auctoritatem habentibus, non tamẽ a Nobismetipsis per litteras Apostolicas etiam in forma Brevis, seu Chi-rographum manu nostra signatum, concessas, earum tenores presentibus pro expressis, & insertis habentes, hac nostra perpetuo valitura constitutione, reuocamus, cassamus, & annullamus, ac pro

reuocatis, cassis, & annullatis haberi nulliq. suffragari.

Cōtraueniē-
tibus pœnas
imponit.

§. 2. Quinimmò libros per licentias huiusmodi permisos legentes, aut habentes, pœnas in sacris Canonibus, Cōstitutionibus Apostolicis, & Indicibus librorum prohibitorum contentas incurrere volumus, & declaramus.

Hanc legem
Pont publica
tā omnes li-
gare decer-
nit.

§. 3. Decernentes, vt præsentēs littē-
ræ postquam valuis Basilicarum Sancti
Ioannis Lateranen., ac Principis Apo-
stolorum de Vrbe, & Cancellariæ Apo-
stolicæ, necnon in acie Campi Floræ af-
fixæ fuerint, infra duos, citra montes, vl-
tra vero montes, infra quatuor menses
ex tunc proximos, omnes, & singulos, ad
quos spectat, ardeant, & afficiant, perin-
de ac si vnicuique personaliter intimatē
fuisset; quodque dictis duobus, & respec-
tīuē quatuor mensibus durantibus, ij,
qui libros prohibitos huiusmodi habue-
rint, eos ad Episcopū, seu Inquisitorem,
qui illos quātocitiū comburere debeat,
deferre; quique aliquos similes libros
prohibitos habere sciuerint, eos denun-
ciare teneantur: neque de cætero similes
licentiæ nisi a Congregatione sancti Of-
ficii, dum singulis hebdomadis coram
Nobis habetur, vel ab alijs per Nos e-
tiam in eadem Congregatione speciali-
ter deputandis concedantur.

Ac

§. 4. Ac quòd earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die 2. Aprilis 1631. Pontificatus nostri anno octavo.

Dat. P. An. S. die 2. Aprile.

Die, & Anno supradicto publicata fuerunt supradicta littera per earum affixionem ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum de Urbe, & Cancellariæ Apostolicæ ac in acie Campi Floræ, alijsq. locis solitis, & consuetis, ut moris est per me Andream Scalmanum S. D. N. Papæ Curs.

XXXVII.

Diffinitio quoad Imagines nõdum a Sede Apostolica Canonizatorum, vel Beatorum, cum radijs, splendoribus, & laureolis proponendas, vel tabellas, & luminaria ad eorum sepulchra apponenda, & cum attestationibus desuper proponendis, recipienda, & af-

asseruanda, siue eorum miracula in
imprimendis libris enarranda

Feria V. die 13. Martij, Anno a Natiui-
tate D.N. IESV Christi. MDCXXV.

*In Generali Congregatione S.R. & Uni-
uersalis Inquisitionis habita in Pala-
tio Apostolico in Vaticano coram S.D.
N.D. Urbano diuina prouidentia Pa-
pa VIII. ac Illustriss. & Reuerendiss.
DD.S.R.E. Cardinalibus, aduersus hæ-
reticam prauitatem Inquisitoribus ge-
neralibus à sancta Sede Apostolica
specialiter deputatis.*

Edita A. D.
1625.

Sanctiss. D. N. sollicitè animaduertens
abusus, qui irrepserunt, & quotidie
irrepere non cessant in colendis quibus-
dam cum Sanctitatis, aut Martyrij fa-
ma, vel opinione defunctis: qui, & si ne-
que Canonizationis, neque Beatifica-
tionis honore insigniti sint ab Apostoli-
ca Sede, eorum tamen Imagines in Ora-
torijs, atque Ecclesijs, alijsque locis pu-
blicis, ac etiam priuatis, cum laureolis,
aut radijs, seu splendoribus proponun-
tur, miracula, & reuelationes, aliaque
beneficia, à Deo per eorum intercessio-
nes accepta, in libris rerum ab ipsis ge-
starum enarrantur, & ad illorum sepul-
chra,

chra, tabellæ, imagines, & res aliæ ad beneficia accepta testificanda, & lampades, & alia lumina apponuntur.

§.1. Volensq. proinde huiusmodi abusus, pro debito officij pastoralis, occurrere, re etiam cum Illustriss. & Reuerendiss. DD. Cardinalibus, contra hæreticam prauitatem in vniuersa Republica Christiana generalibus Inquisitoribus communicata, & maturè considerata, ac discussa; Declarauit, statuit, & decreuit, ne quorumuis hominum, cum Sanctitatis, seu Martyrij fama (quancumque illa sit) defunctorum Imagines; aliaque prædicta, & quodcumque aliud, venerationem, & cultum præferens, & indicans, in Oratorijs, aut locis publicis, seu priuatis, vel Ecclesijs, tam secularibus, quam regularibus, cuiuscumque Religionis, Ordinis, Instituti, Congregationis, aut Societatis apponantur, antequam ab Apostolica Sede canonizentur, aut Beati declarentur, & (si quæ appositæ sunt) amoueantur, prout eas statim amoueri mandauit.

§.2. Ac pariter imprimi de cætero inhibuit libros eorundem hominum, qui Sanctitatis, siue Martyrij fama, vel opinione (vt præfertur) celebres è vita migrauerint, gesta, miracula, vel reuelationes, seu quæcumque beneficia tamquam eorum

Prohibitio
vbiq; proponendi imagines cum laureis, radijs, vel splendoribus.

Libros etiam ista continentes imprimendi.

eorum intercessionibus a Deo accepta continentes, sine recognitione, atque approbatione Ordinarij, qui in ijs recognoscendis, Theologos, aliosque pios, ac doctos viros in consilium adhibeat, & ne deinde fraus, aut error, aut aliquid nouum, ac inordinatum in re tam graui committatur, negocium instructum ad Sedem Apostolicam transmittat, eiusque responsum expectet: Reuelationes vero, & miracula, aliaque beneficia supra dicta, quę in libris horum hominum vitam, & gesta continentibus, hactenus sine recognitione, atque approbatione huiusmodi, impressa sunt, nullo modo approbata censi vult, mandatque sua Sanctitas.

Tabellasque
imagines, &
luminaria ad
eorum sepul-
chra, appo-
nendi.

§.3. Ad horum hominum sepulchra vetuit etiam, ac inhibuit, Tabellas, Imagines, ex cera, aut argento, seu ex aliqua cumque materia, tam pietas, quam fictas, atque exculptas appendi; aut affigi, & lampades, siue alia quęcumque luminaria accendi, sine recognitione ab Ordinario omnino, prout supra facienda, Sedique Apostolicę referenda, ac probanda.

Declaratio
in prædictis.

§.4. Declarans, quod per superscripta, præiudicare in aliquo non vult, neque intendit ijs, qui aut per communem Ecclesię consensum, vel immemorabi-

lem

lem temporis cursum, aut per Patrum, virorumq. Sanctorum scripta, vel longissimi temporis scientia, ac tolerantia Sedis Apostolicæ, vel Ordinarij, coluntur.

§. 5. Ut autem præmissa diligentius obseruentur, vniuersis, ac singulis, tam Ordinarijs, quam hæreticę prauitatis Inquisitoribus districtè præcipit, vt in sua quisque Diocesi, vel Prouincia sedulo peruenient, ne sine approbationibus prædictis, Imagines cum memoratis signis exponantur, aut miracula, reuelationes, ac beneficia prædicta publicentur, aliaue contra superius disposita, fiant.

Executorum
depuratio.

Ut sint
magis
quod alio

§. 6. Transgressores verò, si Regulares fuerint, priuationis suorum officiorum, ac vocis actiua, & passiva, necnon & suspensionis a diuinis: si verò Clerici sæculares, priuationis pariter suorum officiorum, suspensionis a diuinis, & ab administratione Sacramentorum, executioneque suorum ordinum respectiue, alijsque arbitrio prædictorum Ordinariorum, seu Inquisitorum pro modo culpæ infligendis pœnis plectendo.

Pœnarum in
transgressores
impositio.

§. 7. Qui autem libros impesserint, aut imagines pinxerint, seu sculpsierint quoquomodo, effinxerint, vel formaerint, cæteri que Artifices circa præmissa qualitercumque delinquentes, prædicta

Et signanter
Impressores.

om-

omnia amittant, & insuper pecuniarijs alijsque etiam corporalibus pœnis, iuxta criminis grauitatem eorundem Ordinariorum, seu Inquisitorum arbitrio infligendis.

Derogatio
contrariorū.

§. 8. Contrarijs quibuscunque non obstantibus.

Efficacia pu-
blicationis
factæ Romę.

§. 9. Et ne præmissorum ignorantia possit ab aliquo prætendi, voluit, vt Decretum huiusmodi, seu illius exemplum ad valuas Basilicæ Principis Apostolorū Urbis, ac in acie Campi Floræ affixum, omnes perindè arctet, atque afficiat, ac si vnicuique personaliter intimatum fuisset.

Transumpto-
rum fides.

§. 10. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis, manu Notarij publici subscriptis, ac sigillo alicuius personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides habeatur, quæ præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

*Io. Antonius Thomafius S. R. &
vniuersalis Inquisit. Not.*

*Anno millesimo sexcentesimo vigesimo
quinto, Indictione 8. Pontificatus Sã-
ctiss. D. N. D. Urbani diuina providen-
tia Papæ viij. anno eius secūdo die ve-
ro quarta mensis Aprilis, supradictum
De-*

*Decretum affixum, & publicatum fuit
ad valvas Basilicæ Principis Aposto-
lorum de Vrbe, & in acie Campi Flo-
ræ, vt moris est, per me Brādimantem
Latinum S. D. N. Papæ Curs.*

Octavius Spada Mag. Curs.

L.

Prohibitio ne degentes in Statu Eccle-
siastico mediatè, vel immediatè Sedi
Apostolicæ subiecto, libros ab eis vbi-
cumque compositos de quacumque
materia tractantes, absque Cardina-
lis Vicarij, & Magistri Sacri Palatij
in Vrbe, & extra eam absque Ordina-
rij, & Inquisitoris loci licentia defe-
rant, aut imprimendos transmittant.

Feria 5. Die 18. Septembris
MDCXXV.

In Generali Congregatione S. Romanæ
& Vniuersalis Inquisitionis habita in
Palatio Apostolico Montis Quirina-
lis coram Sanctiss. D. N. D. Urbano di-
na prouidentia Papa Octauo, ac Illu-
strissimis, & Reuerendissimis DD.
S. R. E. Cardinalib. aduersus hæreticā
prauitatem Inquisitoribus Generali-
bus

Edita A. D.
1625.

bus à sancta Sede Apostolica speciali-
ter deputatis.

Prohibitio
de qua in
subs.

Sanctissimus D.N. pro debito sui pa-
storalis officij corrigere volens abu-
sus nonnullorum in Statu Sedi Apосто-
licæ mediatè, vel immediatè subiecto
existentium, qui libros à se compositos
extra præfatum Statum absque vlla Or-
dinariorum, & Inquisitorum loci vbi de-
gunt, approbatione, imprimendos trās-
mittunt: statuit, & decreuit, vt impo-
sterum nemo in Statu prædicto degens,
cuiusvis conditionis, gradus, ordinis, &
dignitatis existat, libros de quavis ma-
teria tractantes, & vbiicumque compo-
sitos audeat aliò deferre, vel mittere im-
primendos sine expressa in scriptis ap-
probatione Illustrissimi, & Reuerendis-
simi D. Cardinalis Sanctiss. D.N. Vica-
rij, & Magistri Sacri Palatij, si in Vrbe;
si verò extra Urbem existat, sine Ordina-
rij & Inquisitoris loci illius, siue ab ijs
deputatorum facultate, & licentia operi
præfigenda.

Impositio pe-
narum.

§.2. Libros autem, quos contra præ-
sentis Decreti tenorem imprimi conti-
gerit, præter alias pœnas arbitrio suæ
Sanctitatis infligendas, absque alia de-
claratione ex nunc prohibet, & pro ex-
pressè prohibitis haberi vult, & man-
dat.

dat. Contrarijs quibuscumque non ob-
stantibus &c.

*Io. Antonius Thomafius S.R. Vniuer-
uersalis Inquisit. Not.*

Anno millesimo sexcentesimo vigesimo
quinto, Indictione octaua, Pontifica-
tus Sanctiss. in Christo Patris, & D.
N.D. Urbani diuina prouidentia Pa-
pæ Octauæ, anno eius tertio, die vero
tertia mensis Octobris, supradictæ lit-
teræ Apostolicæ, siue Decretum affixū,
& publicatum fuit in acie Cæpi Floræ,
& alijs locis solitis Urbis, per me Brä-
dimartem Latinum prælibati S.D.N.
Papæ, & Sac. Rom. Inquisit. Cursorem.

Sanctissimi D. N. VRBANI Papæ Octa-
uæ declaratio, quòd Constitutiones
Apostolicæ in concernentibus Fidem
Catholicam, & Sanctæ Inquisitioni-
bus Officium hætenus editæ, & in po-
sterum etiam super quacumque alia
re edendæ, omnes Regulares quomo-
dolibet priuilegiatos comprehendāt,
nisi illi in edēdis specialiter excipiātur.

I VR-

Edita An D.
1631.

VRBANVS PAPA VIII.
Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

CVM sicut accepimus, Sancti Benedicti, Cisterciensium, Præmonstratensium, Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennensium, Societatis IESV, ac aliorum forsitan Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum regularium Professores, vigore, seu prætextu priuilegiorum, & indultorum sibi, dictisque Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, ab hac sancta Sede Apostolica tam per viam meræ concessionis, quam communicationis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, etiam cõfissorialiter cõcessorum, in Constitutionibus generalibus à Nobis & dicta Sede hæctenus editis, & de cetero edendis se minimè comprehendi prætendant, nisi de eis specialis, specifica, indiuidua, & expressa mentio fiat.

Causa huius
constituitur.

§. I. Nos, qui inter grauissimas, multiplicesq. Apostolatus nostri curas in eam præcipuo, ac peculiari studio iugiter incumbimus, vt extirpatis hæreticarum prauitatum erroribus, Catholica Fides vbique gentium conseruetur, & propagetur, ambiguitates & dubia de
me-

medio tollere, & opportuna dispositionis ministerio providere volentes, vt tot, tanteq. Constitutiones generales à Nobis, & hac sancta Sede, & præsertim ad fauorem Fidei Catholicæ, illiusq. propagationem, & Officij sanctæ Inquisitionis contra hæreticam prauitatem editæ, & de cætero edendæ, sublatis quibuslibet exceptionibus, subterfugijs, & impedimentis, ad maiorem Dei gloriam, Sanctæq. Matris Ecclesiæ exaltationem debitum, vt par est, fortiantur effectum, necnon quorumcumque priuilegiorum, gratiarum, & indultorum, dictis Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis cum quibusuis clausulis, & decretis etiam quantumlibet extraordinarijs, & cautelis quomodolibet, & ex quacumque causa concessorum, etiamsi in corpore iuris clausa sint, tenores præsentibus, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in eis tradita obseruata inserti forent, eisdem præsentibus pro expressis habentes, Motu proprio, et ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine.

S. 2. Quod quæuis generales Constitutiones, dispositiones, & ordinationes Apostolicæ per Nos, & quoscumque Romanos Pontifices prædecessores nostros

Declaratio,
quod Cõstitutiones Apo-
stolicæ in cõ-
cernentibus
Fidẽ Catol-

stros in concernentibus Fidem Catholicam, illiusq. propagationem, sanctæ Inquisitionis officium præfatum, præsertim quoad ea, quæ in Congregationibus sancti Officij, & propaganda fide coram Nobis tractari solent, hæcenus editæ; omnes, & singulos tam Sancti Benedicti, Cisterciensium, Præmonstratensium, S. Antonij de Sancto Antonio Viennensium, & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum, professores omnino comprehendant, perinde ac si præfati, & alij quantumlibet privilegiati in eis nominatim expressi fuissent; edendæ vero in posterum per Nos, & Romanos Pontifices successores nostros, tam in fauorem præfatæ Fidei Catholicæ, illiusq. propagationis, & sancti Officij Inquisitionis præfati, quàm super quacumque alia re, negotio, seu materia, Constitutiones, dispositiones, & ordinationes huiusmodi similiter omnino comprehendant præfatos eorumdem Ordinum, Congregationum, Societatum, & Institutorum professores; nisi in edendis Constitutionibus huiusmodi specialiter, & expresse excipiantur; etiamsi ipsi privilegiati forent magis speciali nota, & expressione digni, eisq. privilegia, gratiæ, & indulta, a Sede Apostolica præ-

præfata, etiam sub quibuscumque tenoribus, formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, ac irritantibus, & alijs decretis, etiam Motu, scientia, ac de potestatis plenitudine similibus, & consistorialiter etiam contemplatione vel ad instantiam Imperatoris, Regum, & aliorum Principum, tam per viam meræ concessionis, quam communicationis & aliàs quomodolibet concessa respectuè sint, quorum, seu quarum vigore, vel prætextu sint excepti, seu se minimè comprehendi prætendant in Constitutionibus generalibus, vel alijs non facientibus plenam, & expressam eorum mentionem.

§. 3. Præsentibus verò litteras, omniaque, & singula in eis contenta, etiam ex eo quòd Ordinum, Cōgregationum, Societatum, & Institutorum huiusmodi professores, vel alij quicumque in præmissis interesse habentes, seu quomodolibet habere prætendentes, ad hoc vocati, & auditi, ac causæ propter quas eedem præsentibus emanarunt, adductæ, verificatæ, seu alias iustificatæ non fuerint, vilo vnquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quouis etiã quantumvis substantiali defectu notari,

Iubetur, vt præsentibus litteræ, nūquā de subreptione, vel obreptione, vel alio vitio impugnari possint.

impugnari, inuolidari, retractari, in ius, vel controuersiam reuocari, aut ad terminos iuris reduci, aut aliud quodcumque iuris, facti, gratiæ, vel iustitiæ remedium impetrari nullatenus posse, neque sub quibusuis similibus, vel dissimilibus gratiarum reuocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut alijs, contrarijs dispositionibus pro tempore quomodolibet facien. comprehendi.

Præcipitur,
vt præsens cõ
stitutio sem-
per valida, &
firmamaneat

§.4. Sed semper ab illis exceptas, sēperque validas, firmas & efficaces existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inuolabiliter obseruari: Sicq. per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales etiam de Latere Legatos, dictæque Sedis Nuncios, sublata eis, & eorum cuilibet, quauis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

Contrariorū
ampla dero-
gatio.

§.5. Non obstan. regula nostra de iure quæsito non tollendo, ac quibusuis alijs Constitutionibus, & ordinationibus

bus Apostolicis, necnon tam Sancti Benedicti, Cisterciensium, Præmonstratensium, Sancti Antonij de Sancto Antonio Viennensium, & Societatis IESV præfatorum, quam quorumcumque aliorum Ordinum, Cōgregationum, Societatum, & Institutorum etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, & priuilegijs, necnon præfatis, & quibusuis alijs priuilegijs, indultis, & litteris Apostolicis, etiam Mare magnum, & alijs quomodolibet nuncupatis, eisdem Ordinibus, Congregationibus, Societatibus, & Institutis, eorumque Superioribus, bonis, rebus, Monasterijs, locis regularibus, & personis, sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsque efficacioribus, & insolitis clausulis, & alijs decretis in genere, vel in specie, ac alias in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut ali-

qua alia exquisita forma, ad hoc seruanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Transumpto-
rum fides.

¶.6. Volumus autem quod præsentium transumptis etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ vel ostensæ: quodque eadem præsentis litteræ, seu illarum exempla ad valuas Basilicarum, Sancti Ioannis Lateranen., ac Principis Apostolorum de Vrbe, & in acie Campi Floræ affixa, omnes ita arctent, & afficiant, ac si vnicuique personaliter intimata fuissent.

Dies publica
tionis 5. No-
uemb. 1631.

Dat. Romæ apud Sanctam Mariam
Maiorem sub annulo Piscatoris die 5.
Nouembris 1631. Pontificatus nostri
anno nono.

M. A. Maraldus.

*Die, & anno supradicto affixæ, & publi-
catæ fuerunt supradictæ litteræ ad val-
uas*

uas Curie & Camere Apostolicæ, ac
in acie Campi Floræ, & aliis locis soli-
tis, & consuetis, ut moris est, per me
Andream Scalmanum Sanctiss. D.N.
Papæ Cursorem.

XXVIII.

Sanctiss. in Christo Patris, &
D. N. D. C L E M E N T I S
Diuina prouidentia Papæ VIII.

CONSTITVTIO

De Largitione Munerum vtriusque se-
xus Regularibus interdicta. Edita An. D.
1594.

C L E M E N S E P I S C O P V S
*Seruus Seruorum Dei. Ad perpe-
tuam rei memoriam.*

Religiosæ Congregationes, ab insigni Exordium.
sanctitate viris Spiritus Sancti af-
flatu institutę, tantas Ecclesię Dei utili-
tates omni tempore attulerunt, vt ad
eas conseruãdas, & instaurandas, Roma-
ni Pontifices prædecessores nostri ma-
gnam iure optimo diligentiam semper
adhibuerint: Nam cum ea sit rerum hu-
manarum conditio, & natura, vt etiam,
quæ

quæ optimè fundata, & constituta sunt, partim hominū imbecillitate, & ad malum procliuitate, partim dæmonis astutia, paulatim deficiant, ac nisi cura peruigili sustententur, in deterius prolabantur; Idcirco Summorum Pontificum vigilantia, magnopere laborauit, vt Regularium Ordinum disciplina, aut labefactata in pristinū restitueretur, aut salutaribus Constitutionibus communita, integra atque incolumis permaneret. Quorum nos vestigijs pro eodem Officij munere insistere, & Pastoralem illorum sollicitudinem (quantum possumus) diuina adiutrice gratia, cupimus imitari.

Munerum
largitio Re-
gularib. pro-
hibetur.

S. I. Quare ne ex muneribus, quæ à pluribus Religiosæ vitæ professoribus, ex Christi patrimonio, quibusuis hominibus quauis ex causa sepè tribuuntur, graui incommoda, & mala, etiam boni specie existant, præcauere studentes: hac nostra perpetuo valitura Cōstitutione vniuersis, & singulis cuiuscumque Ordinis Mendicantium, vel non Mendicantium bona immobilia, & redditus certos ex indulto Apostolico possidentium, vel nō possidentium, seu cuiusuis Congregationis, Societatis, & Instituti (non tamen Militiæ) Regularibus personis vtriuslibet sexus omnem, & quācumque largitionem,

tionem, & missionem munerum penitus
interdicimus.

§.2. Sub qua prohibitionem compre-
hendi volumus omnia & singula Capi-
tula, Conuentus, & Congregationes, tã
singulorum Conuentualium, Monaste-
riorum, Prioratum, Præpositurarum,
Præceptoriarum, domorum, & locorum,
quàm Prouincialia, aut Generalia cuius-
libet Prouincię, siue vniuersi Ordinis,
Societatis, aut Instituti: eorumque vel
earum Camerarios, Commissarios, &
quoscumq; Officiales, & singulares per-
sonas: Ipsos etiam Ordinum, Congrega-
tionum, & Societatum huiusmodi Supe-
riores quascumque dignitates obtinen-
tes, etiam Generales, & Prouinciales,
Magistros, Ministros, & quocumque no-
mine Præfectos, necnon Conuentuum,
Monasteriorum, Prioratum, Præpositu-
rarum, Præceptoriarum, domorum, &
locorum quorumcumque Abbates, Prio-
res, Præpositos, Præceptores, etiam ma-
iores, Guardianos, Ministros, Rectores,
atque Abbatissas, Priorissas, & alio quo-
uis titulo Præsidentes, tã ipsi Regulari-
bus, quàm locorum Ordinarijs, seu qui-
busuis Superioribus subiectas vtriuslibet
sexus ad vitã, vel ad tempus deputatos:
adeò, vt nemo vnquam eorum, vel earũ
directè, vel indirectè palam, vel occultè,
tam

Qui sint Re-
gulares, de-
claratur.

tam communi, quam particulari, & proprio nomine, etiam sub quouis Statuti, vel consuetudinis, seu verius corruptele, aut alio pretextu, vel quacumque causa nisi in generali Capitulo, aut alia generali Congreg. re maturè discussa vnanimi consensu omnium, Superiorumque permissu causa approbata fuerit, quicquam tale attentare valeat.

Et quid prohibitum sit.

§. 3. Id autem ita absolutè, & generatim vetitum intelligatur, vt neque omnino fas sit quicquam donare, tam ex fructibus, redditibus, & prouentibus, collectis, uel contributionibus, aut oblationibus, siue eleemosynis, aut subsidijs certis, uel incertis, ordinarijs, seu extraordinarijs, mensæ, seu massæ communis, uel cuiusuis Fabricæ, & Sacristiæ, quorum bona communiter, ut præfertur, administrantur, seu quæ rationibus reddendis sunt obnoxia, quam ex pecunijs, etiam, quæ à singulis quouis modo acquisitæ in commune conferendæ omnino sunt. Nec si per uiam uoluntariæ contributionis in commune congerantur. Nec si forsan priuatim, & nominatim cuilibet Religioso à suis Superioribus, uel à proprijs affinibus, propinquis, familiaribus, amicis, aut beneuolis, uel à pijs Christifidelibus, etiam eleemosynæ, aut charitatis, & illius propriæ
per-

personæ intuitu attributæ, seu quoquo- modo per quemlibet Religiosū suo Mo- nasterio, Domui, aut Loco acquisitæ, ei- que ut ad libitum de eis disponant, per Superiores concessæ fuerint: Præterquã leuiora esculenta, aut poculenta, seu ad deuotionem, uel Religionem pertinen- tia munuscula, communi tantum, nun- quam uero particulari nomine (ubi Su- periori de consensu Conuentus uidebi- tur) tradenda. Sed & huiusmodi missio- nes munerum ipsis Religiosis utriuslibet sexus non solum per se, verum etiam per alios, tam directè, quàm indirectè prohi- bitas declaramus.

§.4. Neque verò quispiam ab hac ge- nerali prohibitione se excusare valeat, etiam si munera miserit, cuius personæ Laicæ, vel Ecclesiasticæ cuiuscūque sta- tus, gradus, dignitatis, ordinis, vel con- ditionis, & quauis non solum mundana, & Ducali, Regia, Imperiali, verum etiã Ecclesiastica, & Pontificali, aut alia ma- iori, etiam S. R. E. Cardinalatus dignita- te fulgenti, etiam proprio Loci Ordina- rio, etiam ex causa, & occasione bene- dictionis, vel susceptionis habitus Regu- laris, tonsuræ, aut professionis Monia- lium, tam sibi subditarum, quàm non- subditarum, aut ipsi etiam proprio Or- dinis, vel Congregationis Protectori, Vi- ce-

Quibus do-
nari non li-
ceat.

ceprotectori, Generali, vel Prouinciali, aut cuiusuis Monasterij, Prioratus, Domus, aut cuiuslibet alterius loci Regularis Superiori, aut alio quocumque officio, munere, aut dignitate fulgenti, vel cuicumque etiam simplici, & particulari Religioso. Ita ut inter ipsos quoque Religiosos (ne praua ambitione impulsus pro consequendis in sua Religione gradibus, & dignitatibus, alter alterius gratiam, aut beneuolentiam aucupetur) quacumque largitio, aut donatio munerum (nisi rerum minutarum, de licentia expressa, & in scriptis Superiorum) sit penitus interdicta.

Etiam si in alicuius Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorē

§. 5. Insuper prohibemus, ne vnquam eisdem Regularibus liceat vllas pecunias quoquomodo erogare in alicuius etiam Benefactoris, aut Protectoris, vel Ordinarij honorem, etiam occasione transitus, vel primi ingressus, aut ad beneficiorum acceptorum memoriam, gratiq. animi testificationem, seu pro praedictis personis quauis auctoritate, vel dignitate fungentibus honorificè, lautè, & opipare excipiendis, seu pro quibusuis conuiujs eisdem, aut cuius alteri quacumque occasione, vel causa exhibendis, vel pro commensationibus, aut compositionibus quibusuis personis, tam eiusdem Ordinis, Congregationis, Monasterij,

rij, Domus, aut loci, quàm extraneis largiendis, aut pro exhibendis spectaculis, etiam pijs intra Ecclesias, Monasteria, & Domos sacras, seu pias, uel extra eas, in quibusuis publicis, aut priuatis sacris, aut prophanis locis, etiam ubi Sanctorum, & Sanctarum uita, aut res piè gestæ, etiam in memoriam Passionis Dominicæ populis spectandę proponuntur, aut aliàs in prædictis, siue in quibusuis rebus superuacaneis ad pompam, & ostentationem, aut ad oblectationem, uel paucorum lucrū, & priuata commoda quomodolibet pertinentibus.

§. 6. Nisi re ipsa pro diuino cultu, & ueris Christi pauperum indigentijs, seruato in hoc charitatis ordine, & habita necessitatis ratione, de consilio, & consensu Superiorum subleuandis, aut aliàs in rebus licitis, & per Capitulum Generale, aut Prouinciale non prohibitis, uel Taxam ibi forsan præscriptam non excedentibus, sumptus huiusmodi fiant.

§. 7. Declarantes tamen, per hæc, laudabilem & Apostolicam doctrinam, sacrisq. Canonibus commendatam hospitalitatem, præsertim erga pauperes, & peregrinos, nequaquam imminui, aut prohiberi. Quinimo si qui redditus ad id, uel ex fundatione, uel ex institutis statutis, aut consuetudinibus aliquorum Mo-

Nisi pro cultu diuino, & ueris pauperum indigentijs.

Hospitalitatis, & pietatis opera excipiuntur.

na-

nafteriorum, Ordinum; aut regularium huiusmodi locorum, aut ex testatorum, uel donantium uoluntatibus, siue aliàs applicati, aut donati sunt, eos omnino (ut decet) integrè in usus pios hospitalitatis huiusmodi erogandos esse; & præferim in Monasterijs, seu locis deserti, & ab laicorum ædibus longius remotis, ubi tamen pauperum, & uerè egenorum ratio in primis habeatur. Si quos uero ditiores occasione transitus, siue aliàs ex deuotionis, aut necessitatis causa eò diuertere contigerit, eos sanè deceret Refectorio communi cum Religiosis, mensaq. & ferculis communibus, nequaquã à ceteris distinctis contentos esse. Verum omnino ipsi Regulares in hospitibus huiusmodi potentioribus excipiendis ita se gerant, ut in eis frugalitas, & paupertas religiosa prorsus eluceat.

Pont. interdicit quibuscunque secularis munera ut supra prohibita recipere.

§. 8. Pari etiam ratione districtè inhibemus, ne quispiam ex prædictis Laicis aliàs, quam ut superius dictum est, uel Clericus secularis, uel regularis quocumque honore, præeminentia, nobilitate, aut excellentia, etiam S. R. E. Cardinalatus dignitate præditus, etiam Protector, Viceprotector, loci Ordinarius, Prælati Generalis, Prouincialis, aut Monasterij, Domus, uel loci cuiuslibet Superior eorumuè affines, propinqui, familia-

res,

res, aut ministri vtriuslibet sexus, quicumque contra hanc superius expressam prohibitionem recipiant.

§. 9. Quod si, vel ab aliquo particulari Religioso, vel à superiore quopiam Generali, Prouinciali, aut alio quocunque officio fungente, aut à Conuentu, Capitulo, vel Congregatione, siue ab vniuerso Ordine, & religione quicquã receperint; id quod acceperint suum non faciãt. Verum ipso facto absq; aliqua monitione Iudicis decreto, sententia, aut declaratione ad illius restitutionem omnino in vtroque foro teneantur: adeo vt restitutione ipsa realiter non facta, neque etiam in foro conscientie absolui possint.

§. 10. Hanc autem restitutionem fieri volumus non priuatim ei Religioso, qui donauit, sed ei Monasterio, domui, vel alteri loco de cuius bonis facta est largitio, uel si non de eius bonis donatum est in quo idem Religiosus donãs professionem emisit, uel si nomine totius Capituli, Conuentus, aut Congregationis, uel uniuersi Ordinis, seu Religionis donatio facta extiterit; pariter communi mensæ aut massæ, cuius nomine donatum fuerit, accepta munera restituantur; ita ut nec qui donauit, nec Conuentus, Capitulum, Congregatio, Ordo, aut Religio, cui restitutio facienda est, illam remittere, &

Aliàs ad restitutionem ipso facto valet teneri.

Quæ restitutio fieri debeat loco, de cuius bonis facta est largitio.

K ite-

iterum condonare aut recipientem ab obligatione restituendi eximere, uel ut in Pauperes eroget concedere quoquomodo possit.

Regularium
contraueniē-
tium pœna.

§. II. Quod si quis ex supradictis utriuslibet sexus, cuiuscumque gradus, ordinis, dignitatis ac ubilibet locorum existentibus coniunctim cum cæteris, seu diuisim nostrarū huiusmodi prohibitionum, statutorum, ordinationum, iussionum, decretorum, mandatorum transgressor fuerit; statuimus, ut omnibus, & singulis per eum obtentis dignitatibus, gradibus, muneribus, & officijs eo ipso priuatus, ac ad illa & alia similia, uel dissimilia in futurum obtinenda inhabilis perpetuo, & incapax ac perpetua infamia, & ignominia notatus existat. Et præterea priuationem uocis actiuæ, & absque ullo Superioris decreto, aut ministerio ipso facto incurrat: necnon ultra huiusmodi pœnas, etiam tãquam contra furti, & simoniæ criminum reum, tãmp̄er uiam denunciationis, accusationis, aut querelæ, quàm etiam ex officio procedi, & inquiri, condignisq. supplicijs affici debeat. Pœnis alijs à iure statutis, ac per alias Constitutiones Apostolicas, aut propria cuiusuis Ordinis, Congregationis, Monasterij, Domus, aut loci, statuta, uel consuetudines contra personas ali-

quid

quid premissorum committentes forsan decretis, & inflictis, nihilominus in suo robore permanseris.

§. 12. Quocirca uniuersis, & singulis modernis, & pro tempore existentibus Locorum Ordinarijs, eorumq. Vicarijs, & Officialibus, necnon quorumcumq; Ordinum, Prioratum, Monasteriorum, & Domorum Superioribus, etiam Generalibus, seu Prouincialibus, cæterisque ad quos spectat, per Apostolica scripta mandamus; quatenus ipsi, & eorum singuli, quantum ad eos pertinet, curent omni studio, diligentia, auctoritate, & uigilantia præsentem Constitutionem firmiter, & inuiolatè obseruari, & contra inobedientes, uel transgressores condignis penis animaduerti. Eosdem inobedientes, necnon contradictores quoslibet, & rebelles per opportuna iuris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, inuocato (etiam ad hoc si opus fuerit) auxilio brachij sæcularis.

Executorum
deputatio, &
facultas.

§. 13. Non obstantibus Cõstitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, dictorumq. Monasteriorum, Prioratum, Domorum, Locorum, necnon Ordinum, Congregationum, Collegiorũ, iuramento, confirmatione Apostolica, uel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, priuilegijs quoque, indul-

Contrariorũ
derogatio.

K 2 tis,

tis, & litteris Apostolicis quorumcumque tenorum existant, per quæ præsentibus non expressa, vel ad verbum non inserta effectus præsentis nostræ Constitutionis impediri quomodolibet valeat, vel differri, & de quibus, quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quæ omnia, quatenus præmissis in aliquo aduersentur, prorsus tollimus, & abrogamus, cæterisque contrarijs quibuscunque.

Transumpta
quotannis in
Capitulis, &
cet. legantur
publicè legā
tur.

§. 14. Volumus autem, vt præsentibus litteræ in valuis S. Io. Lateranen. & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarū, & in acie Campi Floræ publicentur, affixis inibi earum exemplis, & dimissis. Quodq. earum exempla, seu illorū compendia in libris quorumcumque Statutorum prædictorum Monasteriorum, Prioratum, Collegiorum, Domorum, Ordinum, & Congregationum (quoad Moniales, in vernaculum, & vulgarem cuiusque Regionis sermonem versa) & à Loci Ordinario, qui id quamprimum fieri curet, subscripta inserantur; & saltem quotannis in Capitulis, siue Congregationibus cuiusque earum alta, & intelligibili voce legantur.

Publicationē
eius in Vrbe,
omnes arcta-
te vult.

§. 15. Et nihilominus post sexaginta dies à die publicationis (vt præfertur) in Rom. Curia facienda, vnumquemq. citra
mon-

montes, ultra montes vero post quatuor menses, perinde arceant, & afficiant, ac si cuique personaliter intimata, & per eos iurata fuissent.

§. 16. Quodq. earum transumptis etiã Transumpto-
rum fides. impressis, manu Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud ubique adhibeatur, quæ adhiberetur eisdem præsentibus, si essent exhibitæ, vel ostensæ.

§. 18. Nulli ergo omnino hominum, Sanctio pœ-
nalis. liceat hanc paginam nostrorum interdicti, prohibitionis, declarationis, inhibitionis, statuti, mādati, sublationis, abrogationis, & voluntatis infringere, vel ei ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum.

Dat. Romæ in Monte Quirinali, Anno Incarnationis Dominicæ, millesimo quingentesimo nonagesimo quarto, Tertiodecimo Kal. Iulij Pontificatus nostri tertio. Dat. P. an. 2.
13. Cal. Iulij.

L. CARD. PRODAT.

M. Vestrius Barbianus.

A. de Alexijs.

Registrata apud Marcellum Secretariũ.

K 3 In

Publicatio.

In nomine, & à Natiuitate Domini
 millesimo quingentesimo nonagesimoquar-
 to, Indictione septima, die vero secunda,
 mensis Iulij, Pontificatus Sanctissimi in
 Christo Patris, & D. N. D. Clementis di-
 uina prouidentia Papæ viij. Anno tertio.
 Retroscriptæ litteræ publicatæ, & affixæ
 fuerunt in acie Campi Floræ, & alijs lo-
 cis publicis, & consuetis per nos Prosperum
 Spada, & Franc. de Bonis, eiusdem San-
 ctiss. D. N. Curs.

Ita est Franc. de Bonis, S. D. N. P. P. Curs.
 Gabriel Saurellas Curs. Mag.

Sanctiss. D. N. D. V R B A N I
 diuina prouidentia Papæ VIII.

Confirmatio Declarationis Constitutio-
 nis Clementis Papæ VIII. de Largi-
 tione munerum Regularibus vtriuf-
 que sexus interdicta.

V R B A N V S P A P A V I I I.
 Ad perpetuam rei memoriam.

Edita 15. Se-
 premb. 1640.

N Vper à Congregatione nonnullorū
 Romanæ Curie Prælatorum, corā
 dilecto filio nostro Antonio tituli S. Pe-
 tri ad Vincula Presbytero Cardinali Sā-
 cti Honuphrij nuncupato, maiori Pœnit-
 ten-

rentiario, ac nostro in Alma Vrbe Prouicario in spiritualibus generali, & nostro secundum carnem fratre germano, à Nobis deputata, emanauit declaratio tenoris subsequens videlicet.

§. I. Cum circa interpretationem Constitutionis fel. rec. Clementis VIII. sub dat. xij. Kal. Iulij Pōtificatus sui anno tertio, de Largitione munerum Regularibus vtriusque sexus interdicta, nōnullæ difficultates, & ambiguitates sint exortæ; Congregatio specialiter à Sanctissimo D. N. Urbano diuina prouidentia Papa VIII. coram Eminentissimo Cardinali Sancti Honuphrij Maiori Pœnitentiario, ac Urbis Prouicario deputata, auctoritate sibi attributa declarauit, & declarat, munera à Religiosis vtriusque sexus tribui posse, ex causis gratitudinis, conciliationis, beneuolentiæ, eiusque conseruationis erga ipsam Religionem, vel Conuentum, alijsuè causis ex sui natura actum virtutis, & meriti continentibus: modestè tamen, ac discretè, & dummodo id non fiat, nisi de Superiorum localium licentia, ac etiã cum consensu maioris partis Conuentus, si talis consensus de iure, vel ex constitutionibus, seu consuetudinibus cuiusque Religionis respectuè, in huiusmodi casibus requiratur. Consensum verò Conuentus

in §. 3. eiusdem Constitutionis ad leuio-
 ra esculenta, aut poculenta, seu ad de-
 uotionem, & religiositatem pertinentia
 manuscula largienda &c. requisitum, in-
 telligi debere de consensu aliàs de iure
 requisito, & ubi cōcurrit ambitionis su-
 spicio, qua cessante, nec in his requisi-
 licentiam Superiorum in scriptis in §. 4.
 eiusdem Bullæ requisitam, sed sufficere
 licentiam, etiam oretenus eisdem con-
 cessam, declarat. Comestationem autem,
 compotationes, & conuiuia in excipien-
 dis præsertim Benefactoribus, Protecto-
 ribus, vel Ordinarijs honorificè, & lau-
 tè, de quibus in §. 5. & 6. eiusdem Con-
 stitutionis, censeri tantummodo prohi-
 bita, si decentiæ status regularis aduer-
 sentur. Restitutionem vero receptorum
 Conuentibus faciendam, de qua in §. 7.
 ibidem cautum est, intelligi debere de
 Conuentibus, ad quos data, donata, seu
 missa de iure pertinent, si id commodè
 fieri potest, aliàs Conuentui eiusdem Re-
 ligionis viciniore loco, ubi petita fuit ab-
 solutio, restituantur.

§. 2. Insuper eadem facultate sibi tri-
 buta, omnes, qui hucusque aduersus su-
 prædictæ Cōstitutionis capitula hic mo-
 derata largiti fuerunt, vel receperunt, à
 pœnis quibuscumque in eadem Consti-
 tutione inflictis, & incurfis posse, & de-
 bere

bere à proprijs Confessarijs absolui in foro conscientiae, etiam non facta prius huiusmodi rerum donatarum seu datarum restitutione. Quoad eos vero, qui praeter modum praedictum grauiori Religionis detrimento, largiendo, vel recipiendo transgressi sunt, sed ob inopiam restituere nequeunt, eadem Sanctitas concedit maiori Pœnitentiaro, vt de praeteritis vsque ad diem datæ praesentium in foro conscientiae absoluat, dispenset, & condonet, seu absolui, dispensari, & condonari mandet, prout in Domino magis expedire iudicauerit.

§. 3. Et ne praedictæ Clementis VIII. Constitutionis memoria dilabatur, Superiores locales cuiuscumque Monasterij, Conuentus, Domus, ac Collegij Regularis, sub pœna priuationis officij, vocisq. actiuae, & passivæ ipso iure incurren. efficere teneantur, vt in perpetuum singulis annis mense Ianuario, non solum praedicta Constitutio (quam in reliquis eius partibus eadem Sanctitas, omnino obseruari iubet, & quatenus opus sit innovat, quemcumque praetensum non usum, aut praetensum usum, seu praetensam consuetudinem, damnando, & irritando) verum etiam hoc decretum in aliqua publica Congregatione, vel saltem in publica mensa perlegantur. Omnibus tam

Ec-

Ecclesiasticis personis etiam Regularibus, quàm Laicis, cuiuscumque sint ordinis, conditionis, gradus, ac dignitatis, etiam speciali nota dignis, & qui sub generali dispositione non comprehenderentur, prædictam Clementis Constitutionem contra presentis decreti tenorem declarandi, uel interpretandi facultate penitus interdicta. Super quibus Sanctissimus mandauit expediri Breue. Datum Romæ die 15. Septembris 1640.

Confirmatio
Apostolica su-
pra potius De-
clarationis.

§. 4. Quapropter ut præmissa firmius subsistant, & inuiolabiliter obseruentur, quantum cum Domino possumus, prouidere uolentes: Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, declarationem præinsertam cum omnibus, & singulis in ea contentis, tenore præsentium perpetuò confirmamus, & approbamus, illisq. inuiolabilis Apostolicæ firmitatis robur adiicimus, ac omnes, & singulos tam iuris, quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet interuenerint, supplemus, illaq. inuiolabiliter ab omnibus, ad quos spectat, & spectabit in futurum, obseruari.

Decretum ir-
ritans.

§. 5. Sicq., & non aliter in præmissis per quoscumque Iudices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatij Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesie

clesiæ Cardinales, etiam de latere Legatos, & quosuis alios quacumque auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, uel ignoranter contigerit attentari, decernimus.

¶.6. Non obstan. quoad ea, quæ declarationi prædictæ, & præsentibus sunt contraria, uel diuersa, Constitutione fel. rec. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri prædicti, ac omnibus illis, quæ idem Clemens in constitutione huiusmodi uoluit non obstare, ceterisque contrarijs quibuscunque.

Derogatio
contrariorū.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Maiorem sub Annulo Piscatoris die 16. Octobris 1640. Pontificatus nostri anno Decimo octauo.

Dat. An. D,
16. Octob.

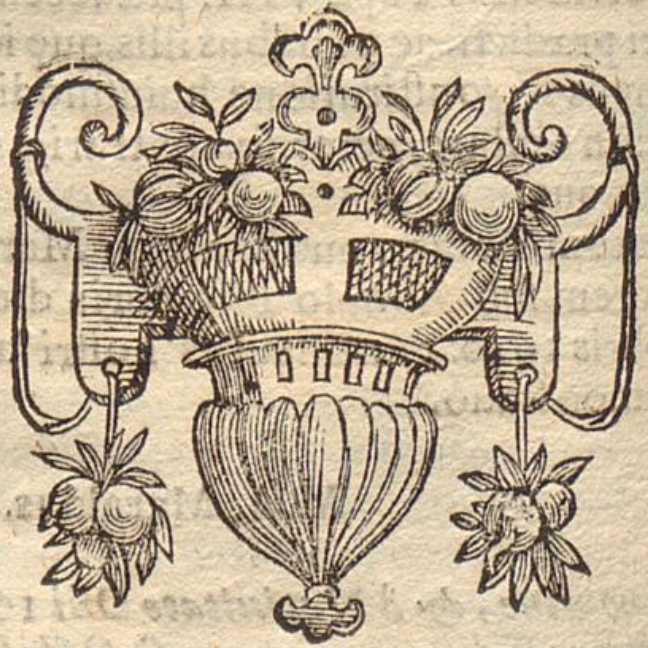
M. A. Maraldus.

In nomine, & à Natiuitate Dñi 1640.
indictione 8. die uero 13. mensis Octobris,
Pontificatus Sanctiss. in Christo Patris, &
D. N. D. Urbani diuina providentia Papæ
Octaui, anno 18. retrospectæ litteræ pu-
blicate, & affixæ fuerunt in acie Campi
Floræ, & alijs locis publicis, & consuetis,
per

per nos Hieronymum Mascellam, & An-
dreadm Castruccium eiusdem Sanctiss. D.
Nostri Curs.

Ita est. Hieronymus Mascella S. D. N.
PP. Curs. pro D. Mag.

Ita est. Andr. Castrucc. S. D. N. Papa
Curs.

DECRETA

S. Congregationis Concilij.

S.^{MI} D. N. VRBANI

DIVINA PROVIDENTIA

PAPAE VIII.

AUTHORITATE EDITA

De Celebratione Missarum.

VM sæpè contingat, in quibusdam Ecclesijs tam magnum Missarum celebrandarum numerum ex varijs defunctorum relictis, aut piorum eleemosynis impositum esse, vt illis pro singulis diebus præscriptis nequeat satisfieri; & tamen noua onera Missarum in dies suscipiantur; indeque fiat, vt depereant piæ testantium voluntates, obstricta benefactoribus fides violetur, defunctorum animæ suffragijs priuentur, Ecclesijs debitus subtrahatur cultus, ac Christianifideles graui scandalo affecti, plerumque à similibus charitatis operibus retrahantur: Cumque his malis maximum inter cætera fomentum præbeat, aut quod ij, qui Missas supra vires celebrandas suscipiunt, sperent illas breui ad pauciores numerum à Superioribus reductum iri; aut quòd Ecclesijs forte pecuniarum absumpta, plerumque nuda remaneant onera Missarum absque vilo emolumento; aut quòd eleemosyna pro illis celebrandis sit adeò tenuis, vt non facile inueniantur, qui velint huic se muneri subijcere, & redditus Ecclesiæ, aut Monasterij adeo exigui, vt Sacerdotes pro necessaria sua sustentatione nouis se oneribus obstringere compellantur: SACR. CONGREGATIO CARD. CONCIL. TRID. INTERPRETVM animaduertens, facturam se rem Deo gratissimam, charitatisque ac iustitiæ maximè consentaneam, si pro viribus satagat, hunc teterrimum abusum à Christiana Republica conuellere, atque eradicare; Sanctiss. D.N. VRBANI Diuina Prouidentia Pa-

pæ VIII. autoritate sibi specialiter attributa infrascripta Decreta edidit.

Ac primò districtè prohibet, atque interdicit, ne Episcopi in Diœcesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel alias quoquomodo reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis: sed pro his omnibus reducendis, aut moderandis, vel commutandis, ad Apostolicam Sedem recurratur, quæ, re, diligenter perspecta, id statuet, quod magis in Domino expedire arbitrabitur; alioquin reductiones, moderationes, & commutationes huiusmodi, si quas contra huius prohibitionis formam fieri contigerit, omninò nullas, atque inanes decernit.

Deinde, vbi pro pluribus Missis etiam eiusdem qualitatis celebrandis plura stipendia, quarumcunque incongrua, & exigua, siue ab vna, siue à pluribus personis collata fuerunt, aut conferentur in futurum Sacerdotibus Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Monasterijs, Cōuentibus, Congregationibus, Domibus, ac locis pijs quibuscunque tam secularibus, quàm regularibus, SAC. CONGREGATIO sub attestatione Diuini Iudicij mandat ac præcipit, vt absolutè tot Missæ celebrentur, quot ad rationē attributæ elemosynæ præscriptæ fuerint; ita ut alioquin ij, ad quos pertinet, suæ obligationi non satisfaciant; quinimò grauitèr peccent, & ad restitutionem teneantur.

Id verò, vt deinceps obseruetur exactiùs, SAC.
CON-

CONGREG. eadem authoritate reuocat priuilegia, & indulta omnia quibusuis personis, Ecclesijs, ac locis pijs, tam secularibus, quam regularibus cuiuscunque Ordinis Congregationis, & Instituti, quamcunque ob causam concessa, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel Anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Ac similiter omne damnabile lucrum ab Ecclesia remouere volens, prohibet Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa elemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem elemosynæ sibi retenta, celebrandam committat.

Præterea, ne in Ecclesijs, in quibus onera Missarum in perpetuum imposita sunt, Sacerdotes in eis, vt par est, adimplendis eo tepidiores, ac segniores reddantur, quod onera huiusmodi cum nulla, aut parua sint utilitate coniuncta: statuit, atque decernit, vt pecuniæ, ac bona mobilia Ecclesijs, Capitulis, Collegijs, Hospitalibus, Societatibus, Congregationibus, Monasterijs, Conuentibus, ac locis omnibus, tam secularibus, quam regularibus, atque illorum personis in futurum simpliciter acquirenda cum onere perpetuo Missarum celebrandarum, ab ijs, ad quos pertinet, sub pœna Interdicti ab ingressu Ecclesiæ ipso facto incurrenda à die realis acquisitionis, statim deponi debeant penes eandem Sacram vel personam, fide, & facultatibus idoneam, ad effectum illa, seu illorum pretium, quamprimum inuestiendi in bonis immobilibus fru-

fructiferis, cum expressa, & indiuidua mentione
 oneris, quod illis annexum reperitur: ac si eadem
 bona immobilia, auctoritate Apostolica deinceps
 alienari contigerit, eorundem pretium sub eadem
 pœna, vt supra deponi, atque in alijs bonis itabi-
 libus itidem fructiferis, cum eisdem oneris repeti-
 tione, atque annexione conuerti debeat.

Ad hæc SAC. CONGREGATIO quibusuis Ca-
 pitulis, Collegijs, Societatibus, & Congregationi-
 bus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, ac
 piorum locorum, tam secularium, quam regulariũ
 Superioribus, vel alijs, ad quos pertinet, districtè
 prohibet, ne impostero onera perpetua suscipiãt
 Missarum celebrandarum: seculares quidem sine
 Episcopi, vel eius generalis Vicarij, Regulares ve-
 ro sine Generalis, vel Prouincialis consensu, & li-
 centia in scriptis, & gratis concedenda: alioquin
 seculares, qui huius prohibitionis transgressor ex-
 titerit, ab ingressu Ecclesiæ interdictus sit eo ipso:
 Regularis verò pœnam priuationis omnium offi-
 ciorum quæ tunc obtinebit, ac perpetuæ inhabili-
 tatis ad alia de cætero obtinenda, vocisq. actiue, ac
 passiuæ, absque alia declaratione incurrat. Elec-
 mosynas verò manuales, & quotidianas pro Mis-
 sis celebrandis, ita demum iisdem accipere possint,
 si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt no-
 ua quoque onera suscipere valeant: alioquin om-
 ninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam
 spontè oblati, infuturum recipiendis, & capsulas
 auferant ab Ecclesijs cum inscriptione illa, Elee-
 mosyna pro Missis, vel alia simili, sub iisdem pœ-

his ipso facto incurrendis, ne fideles hac ratione frustrentur. Episcopus vero, seu eius Vicarius, aut Generalis, vel Prouincialis, vbi de licentia pro perpetuis oneribus fuerint requisiti, in singulis casibus diligenter inquirant de singulis Missarum celebrandarum obligationibus cuique Ecclesiæ, Monasterio, aut loco pio incumbentibus; nec antea assensum huiusmodi, aut licentiam præbeant, quã eis legitimè constiterit, illius Sacerdotes tam nouo oneri suscipiendo, quàm antiquis iam susceptis satisfacere posse; præcipuamq. rationem habeant vt redditus, qui Ecclesijs, & locis pijs relinquuntur, omninò respondeant oneribus adiunctis, secundum morem cuiusque Ciuitatis, vel Prouinciæ; intelligantq. si in re tanti momenti desides aut negligentes fuerint, in Nouissimo die se huius prætermissi muneris rationem esse reddituros.

Postremò ILLVSTRISS. PATRES, non sine graui animi dolore intelligentes, mala ferè omnia, quæ regularem disciplinam euertunt, ac præcipuè nimiam hanc facilitatem fouent in oneribus Missarum supra vires suscipiendis, veluti ex infecta radice, pullulare ex maiori Regularium numero, quam ferant redditus, & eleemosynæ cuiusq. Monasterij: Inhærentes Summorū Pontificum, ac Sac. Trid. Conc. decretis hac de re editis, Sanctiss. D.N. autoritate præcipiunt ac mandant omnibus & singulis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus Monasteriorum, Conuentuum,

nentium, ac Domorum regularium bona immo-
 bilia possidentium, vel non possidentium, cuiuscū-
 que Ordinis, Congregationis, & Instituti existen-
 tium intra fines Italiae, & Insularum adiacentium,
 vt singuli ad quos pertinet, in qualibet Prouincia,
 adhibitis duobus, aut tribus Regularibus sui Ordi-
 nis, vel Congregationis probatoribus, & rerum vsu
 peritioribus, bona immobilia, census, redditus, &
 prouentus omnes, consuetas item eleemosynas, &
 obuentiones, tam communes Monasteriorum, Cō-
 uentuum, & Domorum eiusdem Prouinciæ, quam
 etiam singularibus personis religiosis assignatas, seu
 permittas, in communem vsu deinceps, conferē-
 das, decem annorum immediatè præcedentium ha-
 bita ratione diligenter, & maturè recognoscant, ijs
 omnibus detractis, quæ reparationes, præstationes,
 grandines, sterilitates, aliaue cuiuslibet generis
 onera consueuerunt absorbere; eaque omnia scrip-
 to fidehiter exarata, idem Superior, cuius interest, in
 proximo Capitulo, seu Congregatione generali, vel
 prouinciali coram tribus Iudicibus ab ipsomet Ca-
 pitulo, seu Congregatione deligendis proponat, qui
 computatis huiusmodi redditibus, eleemosynis, &
 obuentionibus vniversis, & oneribus, vt supra de-
 tractis, sedulò examinent, quot religiosi homines,
 connumeratis etiam laicis, alijsq. necessarijs ser-
 uientibus, in vnoquoque Monasterio, Conuentu, &
 Domo regulari, iuxta regionis, & proprii instituti
 morem, victum, & vestitum, & medicinalia in com-
 muni habentes, competenter valeant sustentari.
 Tum eorundem bonorum, reddituum, eleemosy-

narum, & onerum præcisam notam ipsimet Capitulo, seu Congregationi exhibeant; vt in illo diligenter omnibus discussis, cuiusque familiae Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis in singula quaque Prouincia certus earum tantum personarum numerus, Patrum capitularium voto præfigatur, quæ redditibus, eleemosynis, & obuentionibus, vt superius, sufficienter ali possint. Ne vero Superiores qui id præstare debent, seriùs aut remissiùs, quam par est, suo muneri satisfaciant, mandat SAC. CONGREGATIO, vt infra annum, post proximum Capitulum generale, vel prouinciale computandum, omnia hoc de genere particulariter gesta, in authenticam formam redacta, ad sacram ipsam Congregationem Concilij singuli mittant: Numerumq. familiae, singulorumq. Conuentuum, Monasteriorum, & Domorum huiusmodi regularium, Capituli, seu Congregationis generalis, vel prouincialis sententia, & autoritate præfinitum, ijdem Superiores, tam Generales, & Prouinciales omnes, quàm locales perpetuo seruare omninò teneantur, nec possint illum quoquomodo augere, etiam prætextu augmenti reddituum, absque Sacrae ipsius Congregationis licentia. Superiores autem huiusmodi, qui prædicta omnia in præfixo termino non præstiterint, vel numerum vt supra præscriptum quouis modo augere præsumpserint, priuationis omnium officiorum, quæ tunc temporis obtinebunt, vocisque actiuae, ac passiuæ, & ad omnia suæ religionis officia, & gradus inhabilitatis perpetuam pœnam eo ipso incurrere, atque alijs etiam grauioribus

ribus

ribus à Sede Apostolica infligendis pēnis, Sac. Congregatio subiaccere voluit, & declarauit.

Deinceps verò Monasterium, Conuentus, Domus, Congregatio, vel Societas Religiosorum, seu Regularium, nullibi, recipiatur, nisi præter alia ad id requisita, in singulis eiusmodi locis, duodecim saltem Fratres, aut Monachi, seu Religiosi degere, & ex redditibus, & consuetis eleemosynis, detractis omnibus, vt supra, detrahendis, competenter sustentari valeant, ad præscriptum decreti fel. rec. Greg. XV. hac de re editi. Alioquin Monasteria, & loca huiusmodi posthac recipienda, in quibus duodecim Religiosi, vt supra, sustentari, atque inhabitare nō poterunt, & actu non inhabitauerint, Ordinarij loci visitationi, correctioni, atque omnimodę iurisdictioni subiecta esse intelligantur.

Porrò, ne vllò vnquam tempore hæc in obliuionem, seu desuetudinem abeant, Superiores locales cuiusque Monasterij, Conuentus, ac Domus regularis, curare, atque efficere teneantur sub pœna priuationis officij, vocisque actiuæ, & passiuæ ipso facto incurrenda, vt in perpetuum, sexto quoque mense, idest feria secūda post primam Dominicam Auentus, & feria sexta post Octauam Corporis Christi, præsentis ordinationes in publica mensa perlegantur. Omnibus tam Ecclesiasticis personis, cuiuscunque sint ordinis, conditionis, & gradus, quàm laicis quocunque honore, ac potestate præditis, præsentia Decreta declarandi, vel interpretandi facultate penitus interdicta.

Non obstantibus quoad suprascripta omnia, &

singula in presentibus Decretis contenta, Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum, atque Ordinum, tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militiarum, etiam S. Io. Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cuiuslibet alterius Instituti, etiam necessario, & indiuiduo exprimendi, Ecclesiarum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Capitulorum, Hospitalium, Confraternitatum, & aliorum quorumcunque, tam secularium, quam regularium locorum, necnon illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quauis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, etiam immemorabilibus, privilegijs quoque, indulgis, & litteris Apostolicis, etiam Mari magno, seu Bulla aurea, aut alias nuncupatis, sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatorijs derogatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis, necnon irritantibus Decretis, etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alias quomodolibet, etiam per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, mentio, seu quauis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omissis, & forma in illis tradita obseruata, inserti
 fo-

forent, præsentibus pro expressis habens, quibus, quoad ea, quæ præsentibus aduersantur, illis aliàs in suo robore permãsuris, Sacra Congregatio, Sanctitatis suæ autoritate, & specialiter, & expressè derogat, cæterisq. contrarijs quibuscunque.

Et ne præmissorum ignorantia à quoquam prætendi possit, voluit eadem SACRA CONGREG. vt præsentibus Ordinationes in valuis Basilicarum, S. Iohannis Lateranensis, & Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Campi Floræ, vt moris est, affixæ, oēs ad quos pertinet, itã arctët, & afficiant, ac si vnicuiq; personaliter intimatæ fuissent. Vtque earundem præsentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ die 21. Iunij 1625.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Signi.

Prosp. Fagnanus Sac. Congr. Secr.

Anno Domini nostri IESV Christi 1625. Indictione octaua, Pontif. autem in Christo Patris, & D. N. D. Urbani diuina prozidentia Papæ VIII. anno eius tertio, die vero 22. mensis Septemb. superscripta Dec etia affixa, & publicata fuerunt, ad valuas Basilicarum S. Iohannis Lateranensis,

L 4

✠

& Principis Apostolorum de Vrbe, ac in acie Cäpi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Fabium Emilianum S.D.N. PP. Curs.

Brandimartes Latinus prælibati S.D.N. PP. ac S. Roman. & Vniuersalis Inquisitionis Curs. pro Mag. DD. Curs.

DECLARATIONES ALIQVOT SACR.
Cong. Concilij S.D.N. Urbani Papæ VIII.
authoritate editæ super Decretis eiusdem
Congregat. de Celebratione Missarum.

SVper primo Sacræ Congregationis Decreto, de celebratione Missarum, quo prohibetur, ne Episcopi in Diocesana Synodo, aut Generales in Capitulis Generalibus, vel aliàs quomodolibet, reducant onera vlla Missarum celebrandarum, aut post idem Concilium imposita, aut in limine foundationis.

Quaritur, quid si legatum sit ita tenue, vt non sit, qui velit onus illi iniunctum subire, & si recurrendum sit ad Sedem Apostolicam pro moderazione oneris, totum, aut ferè totum insumendum sit pro expensis ad id necessarijs?

Et quid si permittatur Episcopo in fundatione, vt possit huiusmodi onera moderari?

Secundò, super secundo eiusdem Congregationis

nis

his Decreto, quo cauetur, vt celebrentur tot Missæ, quot ad rationem tributæ eleemosynæ præscriptæ fuerint.

Quæritur, an verba illa (præscriptæ fuerint) intelligenda sint de præscriptione facta ab offerente, vel ab Ordinario?

Tertiò, an cum Ordinarius præscripserit eleemosynam congruam iuxta qualitatem loci personarum, ac temporum Sacerdotes accipientes stipendium minus congruo, teneantur Missas illis ab offerente præscriptas celebrare?

Quartò, an Sacerdotes, qui tenentur Missas celebrare ratione Beneficij, seu Capellæ, legati, aut salarij, possint etiam manualementem eleemosynam, pro Missis votiujs, aut defunctorum, recipere, & vnico Missæ sacrificio vtrique oneri satisfacere?

Quintò, posito, quòd Testator relinquat, vt celebrentur pro eius anima centum Missæ, absque vlla præscriptione eleemosynæ. Quæritur, an liberum sit hæredibus eleemosynam sibi benè visam præscribere, an verò eadem eleemosyna præscribenda sit ab Ordinario?

Sextò, super tertio Congregationis Decreto, in quo eadem Congregatio reuocat priuilegia, quibus indulgetur, vt certarum Missarum, vel anniuersariorum celebratione, aut aliquibus collectis, seu orationibus, plurium Missarum oneribus in futurum suscipiendis satisfiat.

Quæritur, An verba (in futurum suscipiendis) intelligenda sint de oneribus suscipiendis post priuilegium?

Sep-

Septimò, super quarto eiusdem Congregationis Decreto, quo prohibetur Sacerdoti, qui Missam suscepit celebrandam cum certa eleemosyna, ne eandem Missam alteri, parte eiusdem eleemosyna sibi retenta, celebrandam committat.

Quæritur, An permittendum sit administratoribus Ecclesiarum, vt retineant aliquam eleemosynarum portionem pro expensis manutentionis Ecclesiæ, Altarium, inseruientium, paramentorum, luminum, vini hostiæ, & similibus?

Octauò, An hoc Decretum habeat locum in Beneficijs, quæ conferuntur in titulum, id est, An Rector Beneficij, qui potest per alium celebrare, teneatur Sacerdoti celebranti dare stipendium ad rationem reddituum Beneficij?

Decimò, An Sacerdotes, quibus aliquando offertur eleemosyna maior solita pro celebratione Missæ, debeant dare eandem integram eleemosynam ijs, quibus Missas celebrandas committunt. An verò satis, sit, vt dent celebrantibus eleemosynam consuetam?

Vndecimò, super quinto eiusdem Congregationis Decreto, quo inter cætera statuitur in hæc verba: Eleemosynas vero manuales, & quotidianas pro Missis celebrandis, ita demum ijsdem accipere possint, si oneribus antea impositis ita satisfecerint, vt noua quoque onera obire valeant; Alioquin omninò abstineant ab huiusmodi eleemosynis, etiam spontè oblati in futurum recipiendis, & capsulas auferant, &c.

Quæritur, An hoc Decretum prohibeat absolute,

tè,

rè, quo minus accipiant nouas eleemosynas ij, qui acceptis non satisfecerunt: & quid si congruo tempore possint omnibus satisfacere?

Duodecimo, quid, si offerens eleemosynas, audito impedimento, consentiat, vt Sacerdos Missam celebret cum primum poterit?

Decimotertiò, An pœna interdicti, & aliæ appositæ in eodem Decreto afficiant tam eos, qui accipiunt eleemosynas contra formam, ibi præscriptam, quàm eos, qui non auferunt capsulas ab Ecclesijs, vt ibidem præcipiunt?

Decimoquartò, An in hoc Decreto comprehendantur illæ capsule, quæ apponi solent in Ecclesijs in die Commemorationis Omnium Sanctorum, & vulgò dicuntur (casse de' Morti?)

Decimoquintò, An Administratores Ecclesiæ magne deuotionis, & concursus, possint eleemosynas pro Missis celebrandis accipere, si iisdem Missis non nisi post longum tempus satisfacere valeant, ne alias cultus Ecclesiæ, & deuotio, ac concursus fidelium, vt aiunt, minuantur?

Decimosextò, quia prohibitio dicti Decreti videtur aliquibus directa solis Capitulis, Collegijs, Societatibus, Congregationibus, necnon omnibus, & singulis Ecclesiarum, & piorum locorum, tam secularium quàm regularium Superioribus, de quibus fit expressa mentio, non autem priuatis Sacerdotibus, qui tamen comprehendi videntur sub clausula generali (& alijs, ad quos pertinet) supplicatur pro opportuna declaratione.

Decimosseptimò, super septimo eiusdem Sacrae

Con-

Congregationis Decreto, quo cauetur, vt in singulis Monasterijs Religiosorum præfigatur numerus, qui ex consuetis redditibus, aut eleemosynis commodè possit sustentari.

Quæritur, An vbi hæc præfixio facta iam fuit in vim similis Decreti san. mem. Pauli V. absque tamen computatione reddituum cuiusque Religiosi, sit denuò facienda, necne?

Decimooctauò, An Nouitij, ad habitum Regularem admissi, possint admitti ad professionem in Monasterijs, in quibus, habita vt supra, præfixione numeri, commodè ali non possunt?

Decimononò, super vltimo, quo cauetur, vt nullibi recipiantur Conuentus Regularium, nisi præter alia ad id requisita, duodecim saltem Fratres in eis degere, & competenter sustentari valeant, ita vt alioquin subsint iurisdictioni ordinariæ.

Quæritur, An hoc Decretum, quod videtur editum in ordine ad celebrat. Missarum, comprehendat eas Religiones, quæ non consueuerunt onera Missarum recipere, vt sunt Religiones Capuccinorum, ac Societatis IESV?

Vltimò, An idem Decretum, vbi disponit, vt nullibi recipiantur Monasteria, nisi &c. habeat locum in Italia dumtaxat, ad quam est restrictum Decretum proximè antecedens, an vero etiam extra Italiam?

SAcra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, autoritate sibi à Sanctiss.

ctiff. D. N. attributa, ad singula Dubia superius pro-
posita ad hunc modum respondit, videlicet.

Ad primum, etsi legatum sit adeo tenue, nihilo-
minus, pro reductione oneris, vt supra, impositi
ab ijs, ad quos pertinet, Sedem Apostolicam esse,
adeundam, quæ absque vlla impensa id statuet, quod
magis in Domino è re esse iudicauerit; Verumta-
men si in ipsa Beneficij erectione expressè cautum
fuerit, ut liceat Episcopo iniunctum onus reduce-
re, ac moderari, legem hanc foundationis, quam De-
creta hac de re edita non sustulerunt, esse ualidam,
& obseruandam.

Ad secundum, esse intelligenda de præscriptione
facta ab eo, qui eleemosynam tribuit, non autem
ab Ordinario. Quod si tribuens eleemosynam nu-
merum Missarum celebrandarum non præscripse-
rit, tunc tot Missas celebrari debere, quot præscri-
pserit Ordinarius secundum morem suæ Ciuitatis,
uel Prouinciæ.

Ad Tertium, teneri.

Ad Quartum, Sacerdotes quibus diebus tenen-
tur Missas celebrare ratione beneficij, seu capellæ,
legati, aut salarij, si eleemosynas pro alijs etiam
Missis celebrandis susceperint, non posse eadem
Missa utrique obligationi satisfacere.

Ad Quintum, censuit, ubi nullam certam elee-
mosynam testator reliquit, esse ab Episcopo præ-
scribendam eleemosynam congruam, quæ respon-
deat oneribus Missarum celebrandarum, secundum
morem Ciuitatis, uel Prouinciæ.

Ad Sextum, ita esse intelligenda.

Ad

Ad Septimum, respondit, permittendum non esse, ut Ecclesiæ, ac loca pia, seu illorum Administratores, ex eleemosynis Missarum celebrandarum ullam, utcumque minimam, portionem retineant ratione expensarum, quas subeunt in Missarum celebratione, nisi cum Ecclesiæ, & loca ipsa alios non habent redditus, quos in usum earundem expensarum erogare licite possint, & tunc, quam portionem retinebunt, nullatenus debere excedere ualorem expensarum, quæ pro ipsomet tantum Missæ sacrificio necessario sunt subcundæ, & nihilominus eo etiam casu curandum esse, ut ex pecunijs, quæ supersunt, expensis, ut supra deductis, absolute tot Missæ celebrentur, quot præscriptæ fuerint ab offerentibus eleemosynas.

Ad Octauum, non habere locum, sed satis esse, ut Rector beneficij, qui potest Missam per alium celebrare, tribuat Sacerdoti celebranti eleemosynam congruam, secundum morem Ciuitatis, vel Prouinciæ, nisi in fundatione ipsius beneficij aliud cautum fuerit.

Ad Decimum, debere absolute integram eleemosynam tribuere Sacerdoti celebranti, nec ullam illius partem sibi retinere posse.

Ad Undecimum, respondit, non prohibere absolute: Ac propterea, etsi oneribus iam susceptis satisfecerint, posse tamen noua etiam onera suscipere Missarum celebrandarum, dummodò infra modicum tempus possint omnibus satisfacere.

Ad Duodecimum, quamuis onera suscepta infra modicum tempus adimpleri nequeant, si tamen

men

men tribuens eleemosynam, pro aliarum Missarū celebratione, id sciat, & consentiat, vt illæ tunc demum celebrentur, cum susceptis oneribus satisfactum fuerit, Decretum non prohibere, quo minus eo casu eleemosyna accipiatur pro iisdem Missis iuxta Benefactoris consensum celebrandis.

Ad Decimum tertium, has pœnas non habere locum, nisi in suscipientibus onera perpetua Missarum celebrandarū sine licentia Episcopi, vel eius Generalis Vicarij, aut Generalis, vel Prouincialis.

Ad Decimum quartum, comprehendi.

Ad Decimum quintum, non posse, nisi de consensu eorum, qui eleemosynas tribuunt, vt supra in responsione ad Duodecimum.

Ad Decimum sextum, comprehendi etiam priuatos Sacerdotes.

Ad Decimum septimum, numeri præfixionem esse iterum faciendam, seruata forma vltimi Decreti hac de re editi.

Ad Decimum octauum, esse admittendos ad professionem, si alias habiles existant, ac deinde in aliquo alio Monasterio eiusdem Religionis esse collocandos, vbi commodè ali possint.

Ad Decimum nonum, censuit comprehendere.

Ad Vltimum, habere locū etiam extra Italiam.

Cosmus Card. de Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus S. Congr. Secr.

DE-

DECRETA S. CONGREGATIONIS
 Concilij de Regularibus Apostatis,
 & Eiectis.

Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum, Regularium eiektorum, & fugitiuorum statui consulere, illorumque scandala summouere, & succrescentem numerum frangere opera pretium existimans, auditis Religionum Superioribus, req; diligentissimè perpensa communicato etiam consilio cum S. D. N. Urbano VIII. atque ex peculiari Sanctitatis Suae facultate, infra scripta decreta edidit.

Ac primò, vt infecta semina, è quibus prauis eiusmodi fructus potissimum prodeunt, deinceps nè serantur in vinea Domini, censuit, esse innouandas, & Sanctissimi authoritate innouat Constitutiones, & Decreta generalia sanct. me. Clementis VIII. ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atq; institutionem spectantia: Districtèq. præcipit Generalibus, atq; alijs omnibus Ordinum Superioribus, vt illa exactè obseruent, atque, vt obseruentur, efficiant, sub pœnis statutis in ijsdem Constitutionibus. A quibus tamen excipiendum censuit, caput illud, quo decernitur, ne in Conuentibus, seu Monasterijs ad Nouitios recipiendos hætenus designatis, & approbatis, seu impostèrum designandis, & approbandis Nouitij ad habitum vllatenus recipi possint, nisi prius à Congregatione Reformationis Apostolicæ,
 vel

vel à proprijs locorum Ordinarijs expressè, & nominatim approbati fuerint. A cuius quidem decreti obseruatione Sacra Congregatio iustis de causis censuit Regulares esse absoluendos, prout, authoritate Sanctissimi Domini Nostri, absoluit, atque exemit.

Deinde, vt apostatandi opportunitas Regularibus præripatur, statuit, vt de cætero nullus permittatur ad arctiorem Religionem transire, nisi prius Superiori legitimè cõstitit, eam Religionem paratam esse illum recipere, qui licentiam petit, tumque regularis, recta se transferat ad arctiorem. Quod vt re ipsa adimpleatur, idem Superior omni studio, ac diligentia inuigilet.

Rursus statuit, vt fugitiui, & Apostatae, siue habitum regularem deferant, siue non, possint, ac debeant ab Episcopo loco, vbi moram trahunt, in carceres conijci, ac Superioribus Regularibus cõsignari, secundum regularia instituta puniendi, vtque ipsi quoque Superiores teneantur eos perquirere, ad Religionem reducere atque efficere, vt apprehendantur; salua tamen in omnibus facultate Ordinarijs locorum attributa decreto Concilij cap. 3. sess. 6. Quod si Apostatae huiusmodi citra montes infra quatuor, vltra mōtes vero infra octo menses à præsentis Decreti publicatione inchoandos, sua spontè ad suã quisq; Religionem redierit, tum pœnarum omnium ipsis propter apostasiã inflictarũ, aut infligendarum remissionem, atque impunitatem assequantur. Ita tamen vt debeant à Superiore absolutionem humiliter petere, & co-

M ram

ram eo culpam fateri, atque emendationem polliceri; Superior verò è contra benignè illos teneatur excipere, ab huiusmodi pœnis absoluerè, & paternâ charitate complecti.

Ad hæc, vt imposterum è Religionibus nullus legitimè professus eijci possit; nisi sit verè incorrigibilis; verè autè incorrigibilis minimè censeatur, nisi nò solū concurrât ea oia, quæ ad hoc ex iuris communis dispositione requiruntur, sublatis hac in parte Statutis, & Constitutionibus cuiusq; Religionis, & Ordinis, etiam à Sede Apost. approbatis, & confirmatis: verum etiam vnus anni spatio in ieiunio, & pœnitentia probetur in carceribus; proindeque vnaquæque Religio priuatos habeat carceres in qualibet saltem Prouincia. Elapso autem anno si nihilominus non resipuerit, sed animo indurato in sua peruicacia perseuerauerit, ne contagione pestifera plurimos perdat, tanquam pecus morbida, ac membrum patre eijci tandem possit, sed ab ipsomet Generali tantum de consilio; & assensu sex Patrum ex grauioribus Religionis eligendis in singulis Capitulis, vel Congregationibus generalibus; tumque non nisi instructo secundum eorum stylum, & Constitutiones, processu & plenè probatis causis expulsionis ad Sacrorum Canonum præscriptum. Intereâ tamen vsque ad primū generale Capitulum, seu Congregationem proximè celebrandam, si quempiam ex iustis, & necessarijs causis expellere oportebit, eiectio fieri possit à Generali cum consilio, & assensu sex Patrum, vt supra, quos idemmet Generalis eligere debeat infra

fra quatuor mēses à præsentis Decreti publicatione; seruata tamen in reliquis forma superius præscripta. Sic verò eiecti, quandiū non redierint ad Religionem, in habitu clericali incedant, atque Ordinarij loci iurisdictioni, & obedientiæ subsint, proindeq. Generalis illicò expulsionis sententiam, eidem Ordinario notificare teneatur. Cæterū, Sacra Congregatio Religionum Superiores seriò admonet, ac per IESV CHRISTI viscera obtestatur, vt, memores paternæ charitatis, & mansuetudinis, quem profitentur, nihil intentatum relinquant, vt lucrentur animas fratrum suorum fere in profundum malorum delapsas, antequam grauissimum, atque extremum expulsionis remedium experiantur. Idque eò magis, quòd subditorum sanguinem, qui ex malo negligentium, & sui officij immemorum Prælatorum regimine peribūt, Dominus Noster IESVS CHRISTVS in supremo Dei iudicio de eorumdem Prælatorum manibus sit requisiturus.

Præterea statuit, vt ijdem Superiores nemini ex Religiosis expulsis litteras testimoniales concedant, illos ad Sedem Apostolicam reijcientes, vel iubentes aliam ingredi Religionem.

Item, ut eiecti extra Religionem degentes sint perpetuò suspensi ab exercitio Ordinum, sublata Ordinarijs locorum facultate dictam suspensionem relaxandi, aut moderandi.

Ac postremò esse innouandam, & suæ Beatitudinis authoritate innouat Constitutionem fel. record. Gregorij Noni relata in cap. fin. de regul. ac

propterea declarat, eam Cōstitutionem in ijs quoque uendicare sibi locum, seruandumq. esse, qui iuste, diffinitiuèque, ac iuris ordine seruato expulsi fuerint; dūmodò tamen in expulsis huiusmodi subsit spes euidentis emendationis ex litteris saltem testimonialibus Ordinarij, cuius conscientiam in his litteris concedendis Sacra Congregatio setiò oneravit,

Ne qua uerò difficultas in superscriptis decretis, & ordinationibus exequendis suborietur, Sacra Congregatio, Sanctissimo Domino Nostro annuente, atque approbante, uniuersis Generalibus, Prouincialibus, Commissarijs, Ministris, Præsidentibus, Abbatibus, Prioribus, Præpositis, Guardianis, Vicarijs, & quibuscunque alijs Superioribus quorumcunque Ordinum, uel Congregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Collegiorum, Domorum, ac locorum Regularium ubique locorum existentium iniungit, seriòque mandat, ut illa diligenter obseruent, atque obseruari procurent in omnibus Cænobijs, ac Monasterijs, Collegijs, ac Domibus, quorumcunque Monachorum, ac Regularium ubique locorum existentibus, efficiantque ut tam Decreta supradicta fel. recor. Clementis VIII. quam præsentis Ordinationes in singulis eiusmodi locis bis saltem in anno legantur in publica mensa:

Si quis uerò ipsorum aduersus ea, quæ superius transcripta sunt, uel eorum aliquid, quoquomodo facere, uel moliri præsumpserit, ipso facto pœnam incurrat priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, uocisq. actiuæ, & passiuæ, ac perpetuæ

in-

inhabilitatis ad illa impofterum obtinenda, pœna-
 que huiusmodi fit Sanctitati Suæ, ac Sedi Apostoli-
 cæ refervata, ijsdem Superioribus, etiam Genera-
 libus, & Protectoribus illam moderandi, seu rela-
 xandi potestate penitus interdicta, & nihilominus
 fit irritum, & inane quicquid fecus, à quoquam,
 actum extiterit. Non obstantibus Constitutioni-
 bus, & ordinationibus Apostolicis in fauorem,
 quarumcumque personarum, atque Ordinum, tam
 Mendicantium, quàm non Mendicantium, Con-
 gregationum, Monasteriorum, Conuentuum, Do-
 morum, ac locorum Regularium quorumcumque
 necnon illorum etiam iuramento, confirmatio-
 ne Apostolica, vel quavis firmitate alia roborata
 statutis, vel consuetudinibus, etiam immemo-
 rabilibus, exemptionibus quoque, indultis, & pri-
 vilegijs, etiam in corpore iuris clausis, aut ex cau-
 sa, vel titulo oneroso, vel in limine fundationis cõ-
 cessis etiam Mari Magno, seu Bulla aurea, aut aliàs
 nuncupatis, sub quibuscumque tenoribus, & for-
 mis, & cum quibusvis etiam derogatoriis dero-
 gatorijs, alijsq. efficacioribus, & insolitis clausulis,
 necnon irritantibus decretis, etiam Motu proprio,
 & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis ple-
 nitudine, aut aliàs quomodolibet, etiam per viam
 communicationis, seu extensionis concessis, & ite-
 ratis vicibus approbatis, & innouatis, etiam si pro
 illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque,
 totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua,
 ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas
 generales idem importantes, mentio, seu quavis
 alia

alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma seruanda esset; tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbū, nihil penitus omisso, & forma in illis radata obseruata, inserti foret, præsetibus pro expressis habēs, quibus quò ad ea, quæ supradictis quomodolibet aduersantur, illis aliàs in suo robore permansuris, specialiter, & expressè Sanctitatis Suae auctoritate, derogat, cæterisq. contrarijs quibuscunque. Dat. Romæ die 21. Septembris 1624.

C. Cardinalis Torres.

Locus † Sigilli.

Prosper Fagnanus Sac. Congr. Secr.

DECRETA GENERALIA
fel. rec. Clementis Papæ VIII.

Ad Regularium reformationem, ac Nouitiorum receptionem, professionem, atque institutionem spectantia aliàs facta, & publicata.

De Nouitijs ad habitum Regularium, & professionem non admittendis, nisi in Conuentibus designandis.

CLEMENS PAPA VIII.

Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum iuxta nostri muneris debitum laborare

re non desistimus, illud in primis magnum impedimentum afferre quotidiano usu compertum est, quòd in omnibus Conuentibus, ijs præsertim, qui maiori reformatione indigent, singuli ad Religionem venientes, passim recipiuntur. Vnde fit, vt quò magis Nos varijs constitutionibus malè affectas radices amputare studemus: eo magis in dies deprauata, infructuosaq. eiusmodi nouiter profitentium germina succrescant. Cui quidem malo occurrere volentes, præsentì Decreto statuimus, districtèque præcipimus omnibus Generalibus, Provincialibus, Commissarijs, Ministris, cæterisq. Superioribus Conuentuum intra Italiae, & Insularum adiacentium fines existentium quibuscunque, & quorumcunque Ordinum Mendicantium, vt de cætero neminem sub quouis prætextu, aut colore ad habitum regularem admittant, nisi in Conuentibus auctoritate nostra propediem in vnaquaque Pro- uincia designandis. Insuper sancimus, vt quoad eiusmodi Conuentus, vt præfertur, per Nos deputati non fuerint; omnes prælatorum Ordinum Superiores à receptione quorumcunque Nouitiorum, siue ad habitum, siue ad professionem omnino abstineant. Superior, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocisq. adiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia imposterum obtinenda, se nouerit incurrisse, ac alijs etiam pœnis arbitrio nostro subiaceat. Receptiones verò, & professiones quolibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum nostrum admissi fuerint, nullas, & irri-

tas ex nunc decernimus, & declaramus. Priuilegijs, Statutis, & consuetudinibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus. Dat. Romæ die 12. Martij 1596.

Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti.

De Nouitijs ad habitum Regularem non recipiendis, nisi in Monasterijs, & locis designandis.

Sanctissimus in Christo Pater, & Dominus Noster D. Clemens Diuina, prouidentia Papa VIII. cum iam dudum animaduerneret collapsæ Regularis disciplinæ restitutioni, pro qua potissimum, iuxta sui muneris debitum, uigilare, ac laborare non desistit, illud in primis magnum impedimentum afferre, quòd in omnibus Monasterijs, & Conuentibus, ijsq. præsertim, qui maiori indigent reformatione, singuli ad Religionem profitendam recedentes, passim, ac sine delectu recipiuntur, ac inde fieri, vt quo magis varijs constitutionibus malè affectas radices euellere, studet, eo magis infructuosa nouiter profitentium germina quotidie succrescant: cumq. ob zelum, ac desiderium, quo tenetur Sanctitas Sua, omnes Regulares ad vetus suæ cuiusq. Religionis institutū redigendi, districtè prohibuerit, ne quis in certis Monachorum, & Mendicantium Ordinibus ad suscipiendum habitū Religionis admitteretur, profiteretur, quo usque Monasteria, & Conuentus aliquot destinerentur, in quibus posset commodius Regularis obser-

fer-

ſeruantia, ſecundùm reformationem à Sanctitate
 Sua inſtitutam introduci: Quia tamen non obſtan-
 te tali prohibitione, cognouit nonnullos fuiſſe, vel
 ſub colore facultatis, & licentiæ à Sanctitate ſua,
 obtentæ, vel quia talis prohibitio ad illorum noti-
 tiam non peruenerit, receptos, & admiſſos, præ-
 ter mentis ſuæ ſenſum: Ideircò huic malo proſpi-
 cere volens, ne licentiarum, ac facultatum huius-
 modi ſubreptione, ac prætextu, Decretum Sancti-
 tatis ſuæ irritum reddatur; Nunc denuò diſtrictè
 præcipit, ac mandat omnibus Generalibus, Pro-
 uincialibus, Commiſſarijs, Miniſtris, Præſidentibus,
 Abbatibus, Prioribus, & Guardianis quibuſcun-
 que, cæteriſq. Superioribus, Conuentuum, Mona-
 ſteriorum, ac Domorum quocunq. nomine ap-
 pellentur, intra Italiam, & Inſularum adiacentium
 fines exiſtentium, quorumcunq. Ordinum Men-
 dicantium, & non Mendicantium (exceptis tamen
 Carthuſianorum, Fratrum Minorum de ſtrictiori
 Obſeruantia, necnon Capuccinorum Sancti Fran-
 ciſci, Reformatorum Sancti Dominici, Diſcalcea-
 torum Ordinis Carmelitarum, necnon Fratrum
 Congregationis Fulienſis, Ciſterciensis Ordinis, ac
 Eremitarum Eremi Camaldulenſis, & Montis Co-
 ronæ Clericorum Regularium Theatinorum, So-
 cietatis IEſu, Sancti Pauli Decollati, & aliorum
 de Somascha, Miniſtrorum Infirmorum, reſpecti-
 uè Ordinibus, Societatibus, ſeu Congregationibus,
 nuncupatis, quæ etiam antea exceperat, & nunc
 iterum excipiendo, voluit prohibitionem hanc ad
 illa nullo modo extendi.) Ne ſub cuiuſuis licentiæ,
 &

& facultatis impetratæ, vel impetrandæ obtentu, nisi per litteras in forma Breuis dumtaxat, & non alias quemquam ad habitum Regularem suscipiendum, nec etiam conuersos, nisi in Conuentibus, Monasterijs, & Domibus, auctoritate eiusdem S. D. N. propediem in vnaquaque Prouincia designandis, recipere, aut receptos ad professionem admittere vlllo modo audeant. Quinimò contra primam prohibitionem Sanctitatis suæ receptos, etiamsi imperfectum habitum, aut sine caputio gerant, post præsentis Decreti in Romana Curia publicationem, omnino eijcere debeant.

Superiorem autem, qui huius Decreti transgressor extiterit, ipso facto pœnam priuationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebit, vocis actiuæ, & passiuæ, & perpetuæ inhabilitatis ad alia impofterum obtinenda, eo ipso incurrere voluit, ac decreuit, & alijs etiam pœnis arbitrio Sanctitatis suæ imponendis subiacere.

Receptiones verò, & professiones quaslibet eorum, qui contra huiusmodi Decretum admissi fuerint, nullas, & irritas esse ad quemcūque effectum, ex nunc decernit, & declarat.

Hoc autem Decretum noluit Sanctitas sua eos Ordines comprehendere, qui Conuentus, Domos, & Monasteria à se probata pro Nouitiorum receptione, & educatione, hætenus permissione sua constituerit.

Cæteras verò licentias, siue particulares, quæ in hanc diem effectum non sunt sortitæ, reuocat & annullat.

Vult

Vult autem Decretum hoc suum in solitis locis Urbis publicatum ita predictorum singulos afficere, ac si cuilibet personaliter fuisset intimatum, privilegij, statutis, & constitutionibus quibuscunque in contrarium minimè obstantibus.

Dat. Romæ apud S. Marcum, die 20. mensis Iunii 1599.

Decreta pro reformatione Regularium, tam Monachorum, quàm Mendicantium cuiuscunque Ordinis, & Instituti.

CLEMENS PAPA VIII.

3 **N**ullus omninò prætextu cuiuscunque privilegij, vel superioritatis, etiã Generalatus, à seruitio Chori censeatur immunis, nisi pro tempore, quo quis in proprij officij munere actu fuerit occupatus. Cum Lectoribus autem & Prædicatoribus Superiores ijs tantum diebus, quibus eos legere, aut prædicare contigerit, dispensare possint; Idem quoque præstare valeant cum ægrotis, & studiorum causa legitimã impeditis. In eos vero, qui negligentes, aut inobedientes fuerint, salutari pœnitentiã Superiores animadvertant ad præscriptũ Regulæ, & Constitutionum, alimenti etiam, si opus fuerint, subtractione.

Lectio Sacræ Scripturæ, vel Casuum conscientie bis in hebdomada præscriptis diebus in singulis Monasterijs, & Conuētibus habeatur, ad quã Fratres omniũ cōueniãt, eaq. absoluta, mutua collatione

ne

ne circa explicatam doctrinā se se vtiliter exerceāt.

Quo Tridentini Concilij Decreta de paupertatis voto custodiendo fidelius obseruentur. Præcipitur, vt nullus ex Fratribus, etiamsi Superior sit, bona immobilia, vel mobilia, aut pecuniam, proventus, census, elemosynas siue ex concionibus, siue ex lectionibus, aut pro Missis, tam in propria Ecclesia, quàm vbicunque celebrandis, aliove ipsorū iusto labore, & causa, & quocūq; nomine acquisita, etiā si subsidia consanguineorū, aut priorū largitiones, legata, aut donationes fuerint, tanquam propria, aut etiā nomine Conuentus possidere possit: sed ea omnia statim Superiori tradātur, & Cōuentui incorporentur, atq; cū cæteris illius bonis redditibus, pecunijs, ac prouētibus confundantur, quo communis inde victus, & vestitus omnibus suppeditari possit.

4 Neque Superioribus quicunque illi sint, vlllo pacto liceat eiusdem Fratribus, aut eorum alicui bona stabilia etiam ad vsufructum, vel vsu, administrationem aut commendam, etiam depositi, aut custodiæ nomine concedere.

5 Eorum verò, quæ ad necessitatem concessa erunt, nullus quicquam possideat vt proprium, neque vt proprio vtatur.

6 Quin præmissorū aliquo deliquerit, pēnas, nedū à Concil. Trident. præscriptas; sed alias quoq; multo grauiores, Superiorū arbitrio imponēdas, incurrat.

7 Nulla quorūcūq; Superiorum dispensatio, nulla licentia quantū ad bona immobilia, vel mobilia Fratres excusare possit, quominus culpæ & pēnæ ab eiusdem Cōcilij Decretis impositæ & ipso facto incurrendæ obnoxij sint, etiā si Superiores asseuerent

hu-

huiusmodi dispensationes, aut licentias concedere posse, quib. in ea re fidē minimē adhiberi volumus.

8 Fratrum vestitus, & suppellex cellarum ex communi pecunia comparatur, & omnino uniformis sit Fratrum, & quorumcumque Superiorum, statuique paupertatis, quam professi sunt, conveniat: ita ut nihil superflui admittat; nihil etiam, quod sit necessarium, alicui denegetur.

9 Quaecunque Fratrum vestes, siue laneae, siue lineae, omnisque alia suppellex in aliquem commodum Conventus locum deferantur, ibique ab uno, vel duobus Fratribus huic muneri deputatis diligenter custodiantur, ut inde Superioris arbitrio, prout unicuique opus fuerit, subministrari oportune possint.

10 Omnes etiam Superiores, quicumque illi sint, eodem pane, eodem vino, eodemque obsonio, siue eadem (ut aiunt) pitantia, in communi mensa prima, vel secunda nisi infirmitatis causa impediti fuerint, vescantur, neque singulare aliquid, quo priuatim quisque in cibum utatur, villo modo afferri possit, si quis in ea re peccaverit, nihil ea die alimentum percipiat, nisi panem, & aquam.

11 Superiores omnes, etiam Generali, qui redditus, aut praestiores peculiares ratione officiorum habent, eorum accepta, & expensa in libro distincto fideliter, & diligenter adnotari curent, neque in alios usus, quam ratione officij sui necessarios, quicquam expendant. Cum vero contigerit ipsos in aliquo Conventu commorari, eam pecuniae quantitatem in commune conferant, ex qua sibi, & ijs, qui secum erunt, victus ad praescriptum Regulae, & Constitutionum suppeditetur.

12 Nullus ex Superioribus locorum, administrationem bonorum, aut aliarum rerum, dispensationemque.

nemque pecuniarum, & reddituum sui Conuentus, etiam nomine Conuentus, per se ipsum habere, siue exercere possit; sed vniuersum id onus tribus Fratribus eiusdem Conuentus à Generali ita demādetur, vt vnus rerum, & bonorum, reddituumque colligendorum, ac exigendorum curam habeat; alter tanquam Depositarius, pecunias, ac cætera ab illo collecta, & exacta fideliter asseruet: alius de pecunijs, & rebus à Depositario acceptis, Priori, & Fratribus, ac Conuentui vniuerso de necessarijs, mandante tamen ipso Priore, non secundum proprium affectum, sed iuxta charitatis regulam, velut bonus dispensator provideat, officiorum huiusmodi confusione penitus interdicta.

13 Cæterum hi tres tam impensi, quam accepti singulis mensibus Superiori locali adhibitis etiam duobus, vel tribus Fratribus eiusdem Conuentus probatoribus, rerumque vsu peritis, rationem reddant: Deinde ipsimet rursus, presentibus Priore, & peritis prædictis, Generali, cum aduenerint: denique ipse Generalis, in quolibet proximo Capitulo Generali saltem corā tribus Iudicibus, ab ipso Capitulo ad hoc constitutis, illorum omnium, vniuersamque suæ administrationis tam publicæ, quam priuatae rationem reddere teneatur, cuius etiam exemplum authenticum ex actis Capituli describatur, ad hoc, vt ad omne mandatum nostrum, vel Sedis Apostolicæ Romam transmitti possit.

14 In vnoquoque Conuentu, Fratrum is tantum deinceps constituatur, & impofterum retineatur numerus, qui ex redditibus illius proprijs, vel ex
com-

communibus consuetis, vel etiam singulorum elemosynis, alij suè quibuscunque obventionibus in commune (vt præfertur) conferendis, commodè possit sustentari; redditus verò, & supradicta omnia in communi loco, ac tuto diligenter afferuentur.

15 Superioribus autem, ne Concilij Tridentini, aut hæc nostra Decreta declarare, interpretari, aut relaxare vlllo modo possint, omninò interdiciamus, & prohibemus, decernentes irritum &c. Si quis autem contra præsumserit attentare, eo ipso omni gradu, officioq. priuatus, & ad ea perpetuò inhabilis existat.

16 Nullus, nisi actu legat, vel prædicet, aliquo sui gradus priuilegio gaudeat.

17 Si alicui ex necessaria causa. Generalis iudicio probanda, socius ex eodem ordine, qui illi minister, concedendus erit, is nisi vigesimum quintum agat annum, & qui communi seruitio sit deputatus, non concedatur, & si commodè fieri potest, sit laicus conuersus.

18 Vt omnis scandalorum, & vagationis occasio tollatur, Conuentus clausura perpetuo, ac diligenter seruetur, ac propterea à Superiore ianitor constituatur, qui diligentia, ac morum integritate maximè commendetur: is ianua custodiendæ semper assistat, eamq. nemini Fratrum aperiat, nisi socium, & exeundi licentiam obtinuerit.

19 Nullus à Conuentu egredi audeat, nisi ex causa, & cum socio, licentiaq. singulis vicibus impetrata, ac benedictione accepta à Superiore, qui non aliter eam concedat, nisi causa probata, sociumq.

exi-

exituro adiungat, non petentis rogatu; sed arbitrio suo, neque eundem sapius. Licentiæ vero generales exeundi, nulli omnino concedantur.

20 Contrauenientes autem pœna graui, etiam carceris ad Superioris arbitrium plectantur; eandem etiam ianitor subeat, si sciens exeundi facultatem fecerit.

21 Cum autem quis in Conuentum reuertitur, Superiorem iterum adibit, benedictionem recepturus, qui à socio itineris rationem, & quid rei actum sit, diligenter perquirat.

22 Nullos Fratres Romam venires Superiores permittant, nisi prius à Generali, vel Protectore dumtaxat licentiam in scriptis impetrauerint.

23 Si quis autem sine huiusmodi facultate Romam venire præsumperit, voce actiua, & passiuâ biennio priuatus existat, subiturum etiam alias arbitratu Superiorum infligendas pœnas. Quæ item omnia aduersus eos, qui supradictos admiserint, & receperint, sine vlla exceptione locum habeant.

24 Habeat Superior clauem ita fabrefactam, vt cum sibi videbitur cellas omnes referare possit, & propterea nullus cellam, etiam noctu ita claudat, quin semper à Superiore possit aperiri.

25 In medio Dormitorij totam noctem lampas colluceat.

26 Nullus etiam Superior cellas siue in claustro, siue alibi separatas à communi dormitorio habeat, sed vnusquisque vnica cella, eadem cū cæteris aliorum fratrum coniuncta, nudis omnibus parietibus, ac lecto, & mensa humilibus, vniformiq. suppellectili

Stili (vt præfertur) quemadmodum Religiosos de-
 cet, contentus sit: possit tamen Generalis alicui ex
 Superioribus Conuentuum, si eorum muneris, &
 officij necessitatem id exigere cognouerit, alteram
 etiam cellam concedere.

27 Cellæ siue ædiculæ, quæ extra dormitorium
 separatim sunt, ad officinas, aut aliàs ad commu-
 nem vsum, & cōmoditatem Conuentus redigantur.

28 Sigillatim suo quisque lecto cubet, neque vlli-
 bi duo eodem lecto dormire possint, qui omnes ad
 certam formam redigendi erunt.

29 In privatis cellis nulli camini permittantur:
 sed omnes obstruantur statim, cardinibus etiam è
 parietibus conuulsis, vt res illa non ad tempus fa-
 cta, sed perpetuò duratura, videatur; cellis tamen
 Generalis, aut alterius Superioris, ac Prædicato-
 ris exceptis.

30 Conuentus fenestræ omnes, quæ in vias pu-
 blicas, aut in vicinas laicorum ædes prospiciunt,
 muro ita obstruantur, vt omnino is prospectus im-
 pediatur.

31 Valetudinarium in singulis Conuentibus cer-
 to, ac salubriori loco constituatur, quod pro loci
 situ ac Fratrum numero, quoad fieri poterit, com-
 modissimum esse possit, in quo Fratres omnes, cum
 ægrotabunt, curentur, ne inde nisi recuperata sa-
 nitate abire permittantur. Qui vero infirmorum
 curæ præpositi sunt, omni sedulitate, ac charitate,
 operam suam præstabunt, ac curabunt, ne quid
 ægrotis omnino desit, quod ad sanitatem recupe-
 randam pertineat.

32 Ineatur ratio, qua, sublatis licentijs, ac facultatibus hactenus quibuscunque concessis, degentes extra Conuentus claustra, ad ea quamprimum reuocentur, nec de cætero, nisi ex grauissima causa à Sede Apostolica probanda, huiusmodi facultates concedi possint.

33 Nulli impostero ad habitum, aut professionem admittantur, nisi in Conuentibus per Sedem Apostolicam in qualibet Prouincia deputandis.

34 Curent Superiores, vt Constitutio interdicēs largitiones munerum, & præscribens hospitalitatis formam, ab omnibus in quolibet Conuentu inuiolabiliter obseruetur.

35 Vt omnis officiorum ambitus occasio præcludatur, caueant omnes à directa, vel indirecta uocum, seu suffragiorum procuratione, tam pro se ipsis, quàm pro alijs, tum in Capitulis locorum, tum in cæteris, præsertim Generalibus Capitulis, aut Congregationibus, seu alibi. Quicumque secus fecerint, præter alias pœnas, & censuras hactenus contra huiusmodi ambientes inflictas, quas in suo robore permanere volumus, in pœnam priuationis officiorum, quæ obtinent, eo ipso incidant, & ad futura quæcunque pariter inhabiles habeantur, super quo cum eis dispensari à nemine possit, nisi à Nobis, vel Successoribus nostris, & pro qualitate culparum grauius etiam plectantur. Porro supra dictas omnes pœnas ad complices, ac simpliciter scientes, & non reuelantes extendimus.

36 In Superiorum, & Officialiam omnium electionibus forma præscripta à Sacro Conc. Trid. &

Or-

Ordinis constitutionibus inuiolabiliter seruetur, iurentq. Electores secundum veritatem cuiusque conscientia, probiores, ac magis idoneos se electuros; ac propterea priusquam ad electionem deueniatur, in primis, & ante omnia prælegantur constitutiones de qualitate, & requisitis eligendorum. Ad officia, gradus, & Prælaturas illi præcipuè eligantur, qui possint, & consueuerint regulas Ordinis, & Constitutiones obseruare, præsertim quæ pertinent ad seruitium Chori, ac vestitum, & victum communem.

37 Eligantur in Capitulo Generali, vel Prouinciali aliquot graues, & periti ex Fratribus cuiuslibet Prouinciæ, saltem tres, qui admittendos ad prædicationem verbi Dei, vel ad audiendas confessiones etiam ipsorum Fratrum, ac Lectores publicos diligenter simul examinent priusquam probentur, & ad huiusmodi ministeria admittantur. Horum etiã curæ sit examinare, & probare, tam quoad doctrinam, quàm quoad mores, promouendos ad quoscunque Ordines, in quo seruetur Decretum Congregationis Interpretum Sacri Concilij Tridentini, hac de causa nuper editum, & promulgatum.

38 Illud porro Superiores omnes in Domino admonemus, vt memores sint rationis, quam in nouissimo die reddituri sunt pro grege sibi commisso, ac propterea omni studio inuigilent, vt quæ in eorundem Ordinum Regulis, & Constitutionibus de oratione mentali, silentio, ieiunijs, Capitulo culparum, alijsq. spiritualibus exercitijs prudenter, ac

piè sancita sunt, ea omnia, & singula ad vnguem obseruentur, intelligantq. super his veluti fundamentis omnium Religionum ædificia construenda, & amplianda esse, quæ vt faciliorem exitum sortiãtur, & fructus vberiores in animis Fratrum producant, valde opportunũ erit, si in quolibet Conuentu, singulis hebdomadis habeatur sermo de religiosa disciplina, regulariq. obseruantia.

39 Quo verò omnia ordinatè peragantur, appendatur tabella in loco conspicuo vniuscunq. Cõuentus, in qua distinctè adnotetur, quid singulis horis cuiusque diei quilibet Frater præstare debeat, vt certo quoq; signo præmonitus, maiore animi præparatione suo muneri satisfacere possit. Quæ Ordinis Constitutiones, his Decretis non aduersantur, inuiolatè custodiendæ erunt.

40 Quibus horum Decretorum capitibus certa pœna præscripta non est, arbitrio Generalis, vel alterius immediati Superioris infligatur. Vt autem hæc Decreta (donec, alia quæ pleniorẽ reformationem facient, edantur,) ab omnibus obseruari possint, districtè præcipimus Generalibus, ac omnibus alijs quibuscunq. Superioribus, ad quos hoc spectat, vt curent, ac efficiant, ea omnia inter alias eorũdem Ordinum Constitutiones perpetuo valituras redigi, interdicta omnino eorum, singulis facultate illas declarandi, & aduersus eas vquam dispensandi. Alioquin sciant se in pœnam Generalatus, & officiorum priuationis, ac inhabilitatis perpetuæ ad alia quoque munera ipso facto, & sine vlla exceptione respectiuè incidisse.

Ne

41 Ne verò prætextu dilatae publicationis, eorum obseruatio quoquomodo differri possit, aut impedi, volumus, vt post illorum publicationem in Conuentu, vel Monasterio cuiuslibet Ordinis de Vrbe factam, Generalem, aliosque Ordinum Superiores, cæterosq. quoscunque Fratres præsentés, statim: reliquos vero absentes citra montes, vnius mensis, vltra montes, trium mensium spatio ita ardeant, ac si eorum singulis personaliter intimata fuissent.

42 Insuper mandamus, quòd Generales in singulis Conuentibus citra montes vnius mensis, vltra vero montes, trium mensium cursu Decreta supradicta publicari faciant, sub pœna priuationis Generalatus, alijsq. arbitrio nostro imponendis. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 25. mensis Iunij 1599.

Decretum illud, quo Fratres Romam petere cum Generalis, & Protectoris licentia duntaxat permissum est, Sanctitas Sua extendi ad Prouincialem decreuit, ita vt Prouincialis ipse ex causa communi totius Prouinciæ duntaxat facultatem huiusmodi facere valeat, declarauitq. pœnam priuationis vocis actiuæ, & passiuæ contrafacientibus inflictam, Sanctitati Suæ reseruatam esse, interdicta omnino eorum Superioribus singulis, etiã Generali, ac Protectori facultate illam moderandi, ac relaxandi. Datum Romæ die 20. Martij 1601.

Decretum fel. rec. Clementis Papa Octavi, super casum, reservatione ab omnibus Regularium Superioribus observandum.

Sanctissimus Dominus noster, qui iam pridem accuratè perpendit, ac re ipsa comperit, quòd reservatio facultatis absoluendi Religiosos poenitentes à peccatis quibusdam grauioribus, nisi Superiores admodum prudenter, ac moderatè illa vtantur, nonnullos infirmiores, qui interdum Superiori suo conscientiaë maculas detegere formidant, adducere posset in aeternæ damnationis periculum, & spiritualis remedij desperationem; Ideo, vt huic malo Sanctitas sua opportunè prospiceret, decreuit, vt nemo ex Regulariû Superioribus peccatorum absolutiones sibi reseruet, exceptis ijs, quæ sequuntur, aut omnibus, aut eorum aliquot, prout subditorum vtilitati expedire prudenter in Domino iudicauerint.

Veneficia, Incantationes, Sortilegia.

Apostasia à Religione, siue habitu dimisso, siue retento, quando eo peruenerit, vt extra septa Monasterij, seu Conuentus fiat egressio: Nocturna, ac furtiua Monasterio, seu Conuentu egressio, etiam non animo apostatandi facta.

Proprietas contra votum paupertatis, quæ sit peccatum mortale. Iuramentum falsum in iudicio regulari, seu legitimo.

Procuratio, auxilium, seu consilium ad abortum faciendum post animatum fœtum, etiam effectu non sequuto.

Fal-

Falsificatio manus, aut sigilli Officialium Monasterij, aut Conuentus. Furtum de rebus Monasterij, seu Conuentus in ea quantitate, quæ sit peccatum mortale.

Lapsus carnis voluntarius opere consummatus. Occisio, aut vulneratio, seu grauis percussio cuiusque personæ.

Malitiosum impedimentum, aut retardatio, aut aperitio litterarum à Superioribus ad inferiores, & ab inferioribus ad Superiores.

Si quod aliud præterea peccatum graue pro Religionis conseruatione, aut pro conscientia puritate reseruandum videbitur, id non aliter fiat quam Generalis Capituli in toto ordine, aut Prouincialis in Prouincia, matura discussione, & consensu.

Non liceat Superioribus Regularium, confessiones subditorum audire, nisi quando peccatum aliquod reseruatum admiserint, aut ipsemet subditus spontè, ac proprio motu id ab ijs perierint.

Superiores in singulis domibus deputent duos, tres, aut plures Confessarios, pro subditorum numero maiori, vel minori, ijque sint docti, prudentes ac charitate præditi, qui à non reseruatis eos absoluant, & quibus etiam reseruatorum absolutio committatur, quâdo casus occurrerit, in quo eam debere committi ipse in primis Confessarius iudicauerit.

Tam Superiores pro tempore existentes, quam Confessarij, qui ad superioritatis gradum fuerint promoti, caueant diligentissimè, ne ea notitia, quam de aliorum peccatis in confessione habue-

runt, ad exteriorē gubernationem vtantur.

Licebit tamen Superioribus determinare pœnitentias graues quibusdam peccatis, etiam non reſeruatis, à Confessarijs imponendas, quæ subditos ab huiusmodi perpetrands cohibere possint.

Atque ita per quoscunque Regularium Superiores, quicunque illi sunt, obseruari mandauit. Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac cuiusuis Concilij, & etiam generalis Decretis, necnon consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore obseruatis, aut Regulis in generalibus, seu prouincialibus Capitulis editis, statutis, & Cōstitutionibus etiā Apostolica auctoritate confirmatis, priuilegijs, indultis, & concessionibus quorumcunque; quorum tenores hic pro expressis haberi voluit, cæterisq. in contrarium, facientibus quibuscunque. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum die 26. Maij, anno Domini 1593.

Sanctitas Sua deinceps declarauit & declarat, vt si huiusmodi Regularium Confessarijs casus alicuius reſeruati facultatem petentibus Superior dare noluerit, possint nihilominus Confessarij illa vice pœnitentes Regulares, etiam non obtenta à Superiore facultate, absoluere.

Formula concedendi facultatem pro Novitijs ad regularem habitum recipiendis in Monasterijs, & locis designatis.

Sanctissimus in Christo Pater, & D. N. D. Clemens Diuina prouidentia Papa Octauus, cum
re.

regularem disciplinam restituere, atque in pristinum statum reuocare maximè cuperet, regularesq; omnes, vitam, moresq; suos ad rationem eius instituti, quod quisque professus esset, ita componere, vt quæ ad votorum vim, habitum, victumque communem pertinent, ea potissimum singuli religiosissimè obseruarent; generali Decreto, quod de mense Iunij editum, tertia Iulij anni 1599. promulgatum fuit, Ordinum Religiosorum Superioribus, (nonnullis exceptis) prohibuit, ne aut Nouitios recipere, aut quemquam ad professionem ante admitterent, quam à Sanctitate sua monasteria aliquot ad eam rem præscripta essent, in quibus obseruantia regularis vigeret. Nunc vero eadem Sanctitas sua à locorum etiam Ordinarijs, quibus id muneris demandauerat, certior facta, in infra-scriptis Monasterijs, & Conuentibus Ordinis N. præfinitum esse numerum duntaxat eorum, qui vel ipsius Monasterij censibus, vel consuetis elemosynis sustentari ibi commodè possunt, atque in ijs omnia fideliter obseruari, quæ sunt cum illorum professionis perfectione coniuncta, nempe castitatis, paupertatis, & obedientiæ vota, vna cum cæteris decretis particularibus, vel instituti ipsius, vel Pontificijs, etiam ad victum, vestitumque communem spectantibus (ipso Decreto, vt supra edito, & promulgato, nequaquam obstante) potestatem facit Superiori eiusdem Ordinis Nouitiatus in infra-scriptis Monasterijs, & Conuentibus erigendi, Nouitios recipiendi, educandi, atque ad professionem admittendi; modò tamen id ad præscriptum instructionis

tionis

tionis iussu Suae Sanctitatis editum, neq; alio modo fiat. Quoniam vero ea est Suae Sanctitatis mens, & voluntas, vt in Monasterijs, & Couentibus ad alendos Nouitios praefinitis, regularis obseruantia perpetuo retineatur, mandat, & praecipit, vt in ipsis praescriptus iam personarum numerus in posterum seruetur, nullusq. omnino Superior cuiusuis conditionis, personarum, & Nouitiorum numerum augere praesumat, ea poena proposita, vt in omnibus priuatis officijs, vocis actiuae, & passivae ius omne amittat. Vult denique Sanctitas sua huiusmodi facultatem per Congregationem Reformationis Apostolicae hoc Decreto Secretarij manu subscripto concedi, non obstante Decreto, vt supra promulgato. Dat. Romae die, &c. Praescribitur vero numerus Sacerdotum..., Clericorum..., Nouitiorum..., Conuerforum autem ...

N. Visitationis, & Reformationis Apost. Sec.

Decretum super forma recipiendi Nouitios Regularium ad habitum, & professionem.

SANCTISSIMUS IN CHRISTO PATER, & D. N. D. CLEMENS Diuina prouidentia Papa VII. qui alias pro Regularis disciplinae restitutione, singulis regularium Ordinibus (quibusdam exceptis) prohibuit, ne ad Regularem habitum Nouitios in posterum reciperent, receptosve ad professionem, admitterent, quousque in aliquibus cuiusuis Ordinis Monasterijs, seu Couentibus (in quibus Nouitiatus pro recipiendis, & educandis Nouitijs designa-

Agnarentur, & approbarentur) ad eius, quam pro-
 fessi sunt, Regulæ præscriptum, vitam, more sique
 restituerēt, & componerent; certior deinde factus
 quosdam omnium ferè Ordinum Conuentus, seu
 Monasteria ad pristinam illam regularem viuendi
 formam, & disciplinam, quam diutius desiderauerat,
 fuisse redacta: in eisdem Monasterijs, & Con-
 uentibus, vt Nouitiatus erigi, Nouitijque recipi
 possent, (sub certis tamen legibus, ac ea præsertim,
 vt licentia à Congregatione Reformationis Apo-
 stolicæ prius obtenta esset) concessit, & ad illa de-
 signauit, & approbavit. Nunc volens vt ea, quæ
 pro Nouitiorum receptione, & institutione, de
 mandato Sanctitatis suæ præscripta fuerunt, in po-
 sterum accuratius, & exactius obseruentur, ultra
 formam traditam in Constitutionibus fel. rec. Sixti
 Papæ V. & etiam Sanctitatis Suæ super receptione
 Nouitiorum, decreuit, ac præsentis Decreti virtu-
 te mandauit, ne in Conuētibus, seu Monasterijs ad
 Nouitios recipiendos, de Sanctitatis Suæ, seu d. Cō-
 gationis Reformationis licentia hæctenus designa-
 tis, & approbatis, seu in posterum designandis, &
 approbandis, Nouitij ad habitum recipi vllatenus
 possint, vel admitti, nisi prius ab ipsa Congregatio-
 ne, vel à proprijs locorum Ordinarijs, aut ab illis,
 in quorum diœcesi Nouitiatus existunt, in quibus
 Nouitij recipiendi fuerint, expressè, & nominatim
 Nouitij ipsi recipiendi approbati fuerint, & vt re-
 cipi, & admitti possint, licentiam in scriptis (gra-
 tis tamen in omnibus, etiam quoad scripturam cō-
 cedendam) obtinuerint. Monet autem Sanctitas
 Sua

Sua eosdem Ordinarios omnem curam, & diligentiam adhibere, vt circa ætatem, conditionem, educationem, scientiam, vitam, & mores, cæterasque qualitates in ipsis Nouitijs requisitas, obseruentur institutiones pro illis recipiendis ab eadem Congregatione Reformationis factæ, & publicatæ, neque aliter, nec alio modo aliquem ad habitum recipi permittant; Ordinarios ipsorum conscientiam onerando, si quempiam approbauerint, vel admitti permiserint, qui non sit idoneus, & iuxta constitutiones, & institutiones prædictas, approbandus, & admittendus. Firmis nihilominus remanentibus pœnis omnibus contra Superiores quorumcunque Ordinum, qui in admittendis ad habitum, & professionem, Nouitijs, formam constitutionum, & institutionum prædictarum non seruauerint, aut Nouitium aliquem, quantumuis idoneum, & approbatum, in quouis alio Conuentu, & loco, seu Monasterio, præterquam in hæctenus à Sua Sanctitate, vel à dicta Congregatione designatis, & approbatis, seu in posterum designandis & approbandis, vel ultra numerum in eorum singulis præscriptum, seu præscribendum receperint, vel admiserint, seu aliàs præmissis quouis modo contraxerint. Irritum ex nunc, & inane decernens quicquid secus, vel aliàs, quauis auctoritate à quouis gestum, vel attentatum fuerit. Non obstantibus quibuscunque, &c. Datum Romæ apud S. Petrum, die 19. Maij 1602. Pontificatus eiusdem S. D. N. Anno Vndecimo.

Institutiones super receptione, & educatione Nouitiorum Religiosorum Monasterijs, & Conuentibus designatis, vel designandis Clementis eiusdem iussu editæ.

CUm ad regularem disciplinam in singulis Religiosorum Monasterijs propagandam, Nouitiorum institutio maximè utilis sit, ac necessaria, & nihil ad grauem illam, ac laudatissimam priscorum Patrum viuendi rationem relaxandam maiorem vim habuisse compertum sit, quam, vel nimiam in recipiendis Nouitijs facilitatem supra numerum, quem capere, atque alere Monasteria ipsa possent, vel negligentiam in probando, & examinando eorum spiritu, an verè esset ex Deo, atque ex præcipuo desiderio illi inseruiendi, vel denique incuriam in eis edueandis, atque instituendis. Idcirco, vt huiusmodi incommodo deinceps occurratur, præcipitur omnibus, & singulis, ad quos spectat, vt in recipiendis Nouitijs, & in eorum institutione, atque educatione, necnon in Magistri, & aliorum, ministrorum electione, præter alia, quæ in sacris Canonibus, ac Decretis præsertim Concilij Tridentini, Pontificijs, & cuiuscunque Ordinis, aut instituti constitutionibus continetur, tam in alijs designatis, quàm nunc, & in posterum ad hoc designandis Monasterijs, & Conuentibus, hæc quæ sequuntur, inuiolatè obseruari, & exequi perpetuo curent,

Primum, quod attinet ad Nouitiorum recipiendorum formam, vltra diligentem perquisitionem, quæ habenda erit de vniuscuiusque natalibus, corporis

ha-

habitudine, moribus, & vita antea acta, ac præcipuè eorum, qui sextumdecimum ætatis suæ annum excedent, an criminosi, an ære alieno grauari, vel reddendæ alicuius administrationis rationi obnoxij sint, iuxta formam Constitutionis fel. rec. Sixti V. & moderationum subsequutarum: illud etiam Superiores ad quos spectabit, sedulo perquirant, vt quibus in Monasterijs, & Conuentibus, ex Apostolica facultate Nouitiatus fuerint instituti, in ijs ad Religionem nullus imposterus admittatur, qui & ex honestis parentibus natus non sit, & conditiones sacris Canonibus, Summorumq. Pontificum constitutionibus præscriptas non habeat, iuxta Decretum super forma recipiendi Nouitios die 19. Maij 1602. editum.

Quisque recipiendus in aliquo Ordine Regulari etiam Mendicantium, in ea sit ætate constitutus, quam eius Ordinis, in quo recipietur, regularia instituta, & ordinationes requirunt; eam vero litterarum scientiam calleat, aut illius addiscendæ spem indubiam præferat, vt minores, & suis temporibus, maiores Ordines, iuxta Decreta Sac. Concil. Trid. suscipere valeat. Sed si quis annum vigesimum quintum excedens ad habitum regularem admitti postulauerit, & talis eruditionis expertus inuentus fuerit, in Conuersorum tantum, quibus litterarum scientia non est necessaria, numerum referatur: ipsi autem Conuersi non recipiantur ante vigesimum ætatis suæ annum: & nisi saltem præcipua Doctrinæ Christianæ capita nouerint.

Demum Superiores diligenter exquirant, quo spiritu,

ritu, qua mente, ac voluntate id regularis vitæ genus elegerint, quem sibi finem proposuerint, num zelo melioris frugis, ac perfectioris vitæ, & vt Deo liberius famulari possint, an potius leuitate, vel humano aliquo affectu, aut inordinato animi ducantur, & an eorum parentes ope, & subsidio ipsorum indigentes destituantur.

Prouideant quoque, vt omnes, etiam Conuersi recipiendi, priusquã ad habitum regularem admittantur, ab ijs, quibus munus hoc incumbit, de regula, quam professuri sunt, tribus votis essentialibus, statuq. regulari, & alijs cuiusq. Ordinis peculiaribus institutis, & constitutionibus diligenter instruantur. Et quia quarundam Religionum moris est, nedum Conuersos ad professionem admittendos verum, & oblatos, vt vocant, recipere; circa ipsorum oblatorum receptionem vnaquæq; Religio suas peculiare Constitutiones, specialiaq. instituta obserare teneatur.

Statim atque Nouitij ad habitum recepti, & in locum Nouitiatus introducti fuerint, per generalem omnium peccatorum confessionem totius anteaactę vitæ conscientiam discutiant, & expurgent.

Quod vero ad loci qualitatem vniuscuiusq; Nouitiatus spectat, locus huiusmodi propria clausura ab ea parte Conuentus, & Monasterij, in qua degunt professi, segregatus sit, atque distinctus; habeatq. tot ad dormiendum cellulas separatas, quot erunt numero Nouitij, vel dormitorium ita capax, vt pro singulis singuli lectuli commodè sterni possint; in quo etiam cellula, vel certus, ac determinatus

tus

tus locus pro Magistro, eiusq. socio reperiatur.

In eo etiam, præter alias communes commoditates, aptus locus adsit ad spirituales collationes, seu conferentias faciendas, ac lectiones, instructionesq; Magistri audiendas, & in quem hyemis tempore ad calefaciendum se igne communi recipiant.

Oratorium insuper, seu Capella, si commodè fieri poterit, ad Nouitios in spiritualibus, præsertim in caeremonijs, Ecclesiasticisque functionibus exercendos.

Hortus quoque peculiaris ad honestam recreationem benè conclusus, atque munitus adsit, similis, hortum cæteris Fratribus communem recreationis tempore ingrediantur. Iphis vero Nouitijs ibi commorantibus, curabit Magister cum loci Superioris auctoritate (si opus fuerit) ne in eundem quisquam alius ingrediatur.

Ad huiusmodi locum Nouitiatus nemini eiusdem, vel alterius Ordinis regulari, etiam Conuentus, & Monasterij Officiali, vlllo vnquam tempore sub quouis prætextu aditus pateat; præterquam Magistro, eiusque socio, ac etiam Monasterij, aut Conuentus Superiori, si quodcumque ingrediendum sibi necessario existimauerit: quo tamen casu aliquem semper ex senioribus Conuentus, vel Monasterij Patribus socium assumat.

Huius loci clausuræ clavis apud Magistrum semper asseruetur, illiq. soli liceat ex graui tantum causa ingressum illuc alicui permittere: si quis autem Nouitiorum quempiam alloqui voluerit, Magistro præsentem, & non aliter alloquatur.

Nouitiorum Magistro socius, si per Nouitiorum instruendorum multitudinem necessarius fuerit, vita, & moribus (quoad fieri poterit) consimilis deputetur, qui in his, quæ ad Nouitiatu regimē spectant, dicto Magistro immediatē subiectus existat: eliganturque tam Magister, quam socius per Prouinciale Capitulum, per triennium ad minus onus huiusmodi subituri, Quòd, si aliquo casu extra tempus capitulare noua loca Nouitiatu concedi contingat, tunc electionem Magistri Nouitiorum, & socij huiusmodi in his nouis locis, per Generalem, vel Prouincialem, seu Ministrum, aut eorum Visitatores, seu Vicarios, de Diffinitorum tamen, vel grauiorum aliorum Patrum consensu fieri permittatur: idemque seruetur, si intra triennium, alterum, vel vtrumque vrgenti aliqua de causa ex illis locis amoueri, vel mori contigerit, in cuius, vel quorum locum alij consimiles subrogari debeant.

Tam Nouitiorum Magister, quam socius ab ijs omnibus officijs, oneribusque vacationem habeant, quæ Nouitiorum curam, & regimen impedire valeant. Ipse Magister sacerdotali ordine sit initiatus, ac in quinto saltem supra trigésimum ætatis suæ anno constitutus, & per decennium à professione emissa in religione persistiterit: Socius verò trigésimum annum excedat, sintq. ambo doctrina, & quantum per Superiorum diligentiam, & vires fieri poterit, vitæ etiam antea actæ exemplo præstantes, orationis præterea, & mortificationis operibus addicti, prudentia, charitateque referti,

O non

non sine affabilitate graues, zelum Dei cum mansuetudine præferentes: ab omni cordis, ac animi perturbatione, ira præsertim, & indignationis, quæ in se, & erga alios charitatem impedire consueverunt, quam longissimè alieni, & tales demum, qui in omnibus seipsum bonorum operum exemplum præbeant, ut ij, qui eorum curæ subsunt, illos non tam metuant, quàm reuerentur, nec illis vnquam detrudere quicquam possint.

Habeat etiam Magister plenam, & absolutam potestatem circa Nouitiorum institutionem, ac Nouitiatus regimen, ita ut in illis nemini (Visitatoribus, ac Superioribus maioribus, vel etiam localibus exceptis) quouis colore se ingerere liceat.

Curam adhibeat diligentem, ut Nouitij omnes in regulari disciplina fedulò exerceantur, agnoscantque præcipuè diuinæ, qua digni facti sunt, vocationis præstantiam, & excellentiã, quæ vera sit, atque perfecta votorum sollemnium, & quam necessaria cuiusque Ordinis Constitutionum obseruantia modum in oratione, tum vocali, tum mentali fructuose persistendi, illicitas passiones, & vitia (ad quæ natura per peccatum labefactata omni tempore prona est, atque procliuis) per sensuum custodiam, & mortificationem cohibendi, austeritatem, ieiunia, cilicia, disciplinas, conscientie puritatem, crebram illius discussionem, sacramentorum frequentiam, confessionis præsertim, quæ bis saltem singulis mēsis fiat, per aperitionem quotidianam motuum internorum, cordis, & tentationum manifestationem, per exercitium humilitatis

circa

circa viliora ministeria, per modestiam in omnibus actionibus, diuturnumq. silentium.

Quilibet Nouitius bis quotidie orationi mentali, & vocali incumbat, vnusquisque secundum propriam capacitatem, & ordinem sibi à Magistro præscriptum, ac pluries in die propriam conscientiam vnusquisque examinare contendat. Ipsi autem Magistro soli Nouitorum confessiones audiendi cura committatur. Liceat tamen Superiori, etiam locali, si ita expedire iudicauerit, vel per seipsum, vel per aliū ab eo deputandum, semel, aut bis in anno eorūdem Nouitorū cōfessiones audire.

Quotidie Missæ sacrificio intersint, & statutis horis in Choro, nocturnis, diurnisq. diuinis Officijs assistant.

Exercitationibus etiam corporalibus vacent, legant, vel scribant res spirituales: modestam animi recreationem interponant, quæ in solitario loco, & commodo extra Nouitiatum semel in hebdomada, vel in alterius saltem hebdomadibus longior statuatur; fiatque semper Magistro præsentem, vel socio, qui multum inuigilent, ne duo ab alijs commorentur disiuncti, atque eo tempore, cuiusque, in quam natura feratur, propensionem scrutentur.

Non liceat eis, durante Nouitiatus, & probationis tempore, vna cum Professis, nisi in Choro, in Ecclesia tempore officiorum, in processionibus, aut in cœnaculo causa refectionis commorari, nec permittatur eis Professos domo exeūtes comitari.

Pro communibus, & proprijs cuiusque necessi-

ratibus, quæ accidere possunt, vnus ex Nouitijs ipsis, ætate, moribusque prouectior deputetur, qui absente socio, Magistro permittente, omnia, prout opus fuerit, agat, cui etiam ianux custodia, & rerum leuioris momenti prouisio intra Nouitiatum committi poterit.

Cùm autem, licet Clericorum bene instituendorum cura debeat esse præcipua, Conuersorum tamen religiosa instructio non sit prætermittenda; quin potius æquanimiter amplexanda, quandoquidem satis exploratum est, istorum etiam, cum regulam profiteantur eandem perfectam educationem, tum religioni decorem, & ornamentum, tum alijs Christifidelibus ædificationem, exemplum, atque utilitatem afferre. Conuersis ipsis à Clericorum Nouitiatu separatus ad dormiendum locus (quantum commodè fieri poterit) assignari præcipitur. Illi tamen hac separatione non obstante Magistro Nouitiorum, seu Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum, iuxta cuiusque Ordinis Statuta, & Constitutiones subditi esse, & obedientiam præstare debebunt, à quo non tantùm circa corporalia obsequia probandi, & exercendi, verum etiam, pro eorum capacitate, & commoditate de spiritualibus, præsertim de modo mentaliter orandi, diligenter instruendi erunt: quod vt commodius fiat, ad Capitula, & spirituales Conciones, quæ per Magistros Nouitijs fieri solent, accersiri debeant, & in Ecclesijs statutis horis conueniant, nisi tunc in suis officijs actualiter occupati fuerint.

Tem-

Tempore verò probationis elapso, ij tantum, qui non solum religioſe perfectionis capaces, ſed ad laborem corporalem apti, nouo, ac diligenti examine reperti fuerint (dummodo ætatis ſuæ annum, quoad Clericos decimumſextum, quo vero ad Cōuerſos, vigefimumprimum exceſſerint) ad profeſſionem admittantur; Sed qui ad Conuerſorum habitum recepti fuerint, ad Clericorum ſtatum tranſire; etiam durante tempore probationis non poſſint.

Superior cuiuſlibet Conuentus, in quo Nouitiatus fuerit conſtitutus, particularē librum habeat, in quo vniuſcuiuſque Nouitij profeſſio regiſtretur, illamq. Nouitiuſ profeſſus propria manu, & duo teſtes, qui præſentes fuerint, ſubſcribant.

Conuerſus vero litterarum ignarus, profeſſus, in eorundem teſtium, qui ſe ſubſcripſerint, præſentia propria manu ſignum Crucis apponat, aſſerueturque liber, & cuſtodiat in Archiuo, vbi ſcripturæ ad Monasterium, ſeu Conuentum pertinentes reponi conſueuerunt.

Quia verò in quibuſdam Ordinibus filiationis vſus eſt receptus, declaratur, quòd licet decretum ſit, vt Nouitijs educandis certa Monasteria, aut Conuentus designata quilibet Ordo habere debeat, licitum tamen ſit Superioribus Monasteriorum, & Conuentuum huiuſmodi Ordinum, in quibus filiationis vſus receptus eſt, eos, quos prænaratis qualitatibus ſuffultos repererint, in ſuorum locorum filios iuxta cuiuſque Ordinis conſtitutiones adſcribere, ſicq. adſcriptos, cum iuxta præſen-

tes institutiones, & aliàs, seruatis seruandis, ad Ordinem recepti fuerint; ad loca Nouitiatum, cum testimonialibus litteris transmittere, vbi tanquam dictorum Conuentuum, seu Monasteriorum filij, eorundem nomine, & instantia recipi, ac in Nouitiatu probari, & deinde antequam ad eadem Monasteria, seu Conuentus filiationis huiusmodi remittantur, in professorio ad perfectionem, vt permissum est, exerceri debebunt.

Porro, ne loca vnius Monasterij, seu Conuentus ab alio præoccupentur, Capituli Generalis, aut Prouincialis partes erunt, numerum præscribere, pro omnibus, & eam similiter rationem circa alimenterum contributionem (si opus fuerit) inire, ac singulis Conuentibus, & Monasterijs præscribere, quæ magis expedire videbitur.

Vt autem Nouitiam in professorum numerum (sicut præmittitur) recepti, melius in bono spiritu, regularisque disciplinæ obseruantia stabiliantur, & confirmentur: mandatur, vt statim post professionem emissam, si in Conuentibus, aut Monasterijs pro Nouitiatis assignatis locus aderit secundi Nouitiatus, siue Professorij, ab ea, quæ Nouitorum est, atque antiquorum Professorum habitatione distinctus, & segregatus, ibi collocentur, si Monasterium, aut Conuentus eos alere queat; sin minus, in alium commodiorem Conuentum, aut Monasterium transferantur, in quo is locus cum requisitis ad Nouitium supranarratis reperiatur, vel accommodetur, aut de nouo construatur.

Ab hoc tamen illæ Religiones excipiuntur, quæ
sua-

suarum Constitutionum, seu institutorum vigore, maioris temporis cursu novos professos intra Nouitiatum detinere consuescunt, quibus in hac parte non derogatur: illis tamen permittitur, vt prædictis earum constitutionibus non obstantibus, id ipsum facere possint, si id rationi, ac Religioni magis expedire dijudicauerint: quibus in locis degant sub regulis, & modo viuendi adhuc arctiori, quam seruent antiquiores professi, ita quod in negotijs Monasteriorum, aut Conuentuum non se intrmittere, nec communibus tractatibus interesse, neque alicuius exterioris obedientiæ officium exercere debeant, ibiq. permaneant, quousque ad ætatem sacris Ordinibus suscipiendis sufficientem deuenierint, vel saltem per triennium post professionem; quo etiam tempore poterunt, quinimo, & debebunt, litterarum studijs operam nauare sub directione, ac regimine Superioris, qui eas qualitates habeat, quibus Nouitiorum Magistrum prædictum esse oportere dictum est.

Declaratur tamen, quòd propter præmissa non censeatur concessa licentia recipiendi Nouitios, nisi in locis pro Nouitiatu designatis, aut in posterum designandis, & pro numero dumtaxat in eorum singulis præscripto, vel præscribendo.

Denique si illi, qui inter Religiosos gradu, & ordine Superiores sunt, & alij ad quos spectat, in prædictis omnibus, vel eorum aliquo deliquerint, seu quouis modo contrafecerint, officiorum omnium, quæ tunc obtinebunt, priuationem, grauioresq. pro modo admittæ culpæ pœnas, se subituros

certò sciant. Datum Romæ apud Sanctum Petrum die 19. Martij 1603.

Ant. Seneca Refor. Apost. Sec.

Anno Millesimo sexcentesimo vigesimoquarto, Indictione septima, Pontificatus autem S. D. N. D. Urbani diuina prouidentia Papæ Octaui anno eius secundo, die vero vigesima sexta mensis Octobris, supradicta Decreta tam S. Congreg. Concilij, quàm san. mem. Clem. Oct. affixa, & publicata fuerunt ad valuas Basilicarum S. Ioan. Lateranen. & Principis Apostolorum, necnon in acie Campi Floræ, ut moris est, per nos Camillum Fundatum, & Iulium Marzitellium Cursores Sanctiss.

Brandimartes Latinus pro Mag. DD. Curs.

INDEX

I N D E X

C O N S T I T V T I O N V M

Ad Officium Sanctæ Inquisitionis aduersus
hæreticam prauitatem pertinentium.

Quarum præcipuè obseruantia, & exercitium in-
iungitur præmissis Decreto Sanctiss. D. N.
V R B A N I Papæ V I I I.

<p>Decretum, de quo supra, sub die 14. Aprilis 1633. pag.</p>	5
<p>Clementis VIII. Constitut. xlij. incip. <i>Cum sicut.</i> pag.</p>	73
<p>Const. lxxxj. incip. <i>Et si alias.</i></p>	39
<p>Gregorij XIII. Const. xxj. incip. <i>Officij nostri par- tes.</i></p>	36
<p>Gregorij XV. Const. xxvij. incip. <i>Romanus Ponti- fex in specula.</i></p>	104
<p>Const. xxxviiij. incip. <i>Romani Pontificis.</i></p>	77
<p>Const. xxix. incip. <i>Sanctissimus D. N. auditis.</i></p>	97
<p>Const. xxxiv. incip. <i>Vniuersi Domini gregis.</i></p>	30
<p>Const. xl. incip. <i>Apostolatus officium.</i></p>	115
<p>Iulij III. Const. xj. incip. <i>Licet à diuersis.</i></p>	13
<p>Pauli V. Const. xxvj. incip. <i>Romanus Pontifex.</i> Const. xcviij. incip. <i>Regis pacifici.</i></p>	80 89
<p>Pij IV. Const. xxxj. incip. <i>Cum sicut nuper.</i></p>	27
<p>Pij V. Const. lxxxij. incip. <i>Si de protegendis.</i></p>	18

Six-

Sixti V. Const. xvij. incip. <i>Celi, & Terra Creator.</i>	
pag.	49
Vrbani VIII. Const. xxxvij. incip. <i>Sanctiss. N. D. solite animaduertens.</i>	122
Const. l. incip. <i>Sanctissimus D. N. pro debito sui pastoralis officium.</i>	128
Const. lxxix. incip. <i>Apostolatus officium.</i>	44
Const. iv. alijs cxij. incip. <i>Inscrutabilis iudiciorum Dei.</i>	63
Const. cxiv. incip. <i>Apostolatus officium.</i>	118
Const sub Dat. 15. Nouembris 1631. incip. <i>Cum sicut accepimus.</i>	130
Const. sub Dat. 20. Decembris 1631. incip. <i>Alijs fel. rec. Gregorius Papa XV.</i>	109

Constitutiones aliæ pro Regularibus.

Clementis VIII. Const. xxvij. de Largitione munerum &c. incip. <i>Religiosa Congregationes.</i>	
pag.	137
Vrbani VIII. Confirmatio declarationis prædictæ Constitut. de Largitione munerum &c. incip. <i>Nuper à Congregatione.</i>	150
Decreta S. Congregationis Concilij S. D. N. Vrbani VIII. autoritate edita, de Celebratione Missarum. incip. <i>Cum saepe contingat.</i>	157
Declarationes aliquot super ijsdem Decretis. incip. <i>Super primo.</i>	168
Decreta S. Congregationis Concilij, de Regularibus,	

	bus, & Apostatis eiectis. incip. <i>Sacra Congregatio Cardinalium.</i>	176
	Clementis VIII. Decreta pro Regularium reformatione, ac Nouitiorum receptione &c. incip. <i>Regularis disciplina.</i>	182
	Renouatio, & ampliatio eiusdem Decreti, incip. <i>Sanctissimus in Christo Pater.</i>	184
	Decreta super reformatione Regularium, tam Monachorum, quam Mendicantium. incip. <i>Nullus omnino.</i>	107

IN-

I N D E X

M A T E R I A R V M

Quæ in præinfertis Apostolicis Constitutionibus continentur.

- A**strologiæ iudiciariæ artem, aliaq. diuinationum genera, exercentis, librosue desuper legentis, vel tenentis, pœna. Sixti V. Constitut. xvij. pag. 49
- Eaque, & extensa ad alia. Urbani VIII. Constitut. cxij. 63
- Beatificatorum nondum, nec Canonizatorum, Imagines cum radijs, splendoribus, aut laureolis proponi: Eisdemq. tabellæ, aut luminaria ad eorum sepulchra apponi: eorumue gesta, miracula, reuelationes, & beneficiorum impetrationes, publicari, aut imprimi prohibentur. Urbani VIII. Const. xxxvij. 122
- Carceratum ex causa Sancti Officij eximentis, vel, ne carceretur, impediens, pœna. Pij V. Constit. lxxxij. 18
- Conceptionis Beatæ MARIAE Virginis materia. Pauli V. Const. xcviij. pag. 89. & Greg. XV. Constit. xxix. 97
- Confessarij sollicitantes ad turpia in confessione, qua pœna corceatur. Pij IV. Const. xxxj. pag. 27. & Greg. XV. Const. xxxiv. 30
- Confessarij monere debent sollicitatos in Confessione,

- sione, vt sollicitantes Confessarios denuncient.
 Greg. XV. Const. xxxiv. 30
- Confessionem sacramentalem audientis ad ordi-
 nem Presbyteratus non promoti, causa perti-
 net ad Sanctum Officium Greg. XIII. Const. xxj.
 pag. 36. Eiusq. pœna. Clem. VIII. Constit. lxxxj.
 pag. 39. Non suffragante minori ætate. Urbani
 VIII. Const. lxxix. 44
- Hæretici in Italiæ, & adiacentium Insularum, lo-
 cis commorari prohibentur: Eorumque fauto-
 rum, & receptatorum pœna. Greg. XV. Con-
 stit. xxviiij. 77
- Impedientes Inquisitores in eorum officio, eorum-
 que complices, & fautores, seuerius puniuntur.
 Iulij III. Const. xj. 13
- Ingerentes se in causis Inquisitionis, præter Ord-
 narios, & Inquisitores, damnantur. Iulij III.
 Const. xj. 13
- Inquisitorum laicos ad criminis hæresis cognitio-
 nem admittentium pœna. Iulij III. Constit. xj.
 pag. 13
- Itali ad loca, in quibus liber, & publicus cultus,
 siue vsus, Catholicæ Religionis non existit, pro-
 ficisci, in eisue habitare, prohibentur. Clem.
 VIII. Const. xlij. 73
- Largitio munerum Regularibus interdicitur. Cle-
 mentis VIII. Const. xxviiij. pag. 137 & Urbani
 VIII. Constitutio sub die 16. Octobris 1640.
 pag. 150
- Libri vbicumque compositi sine Vicarij, & Magi-
 stri Sacri Palatij in Vrbe, & extra eam sine Or-
 dina-

dinarij, & Inquisitoris, aut ab eis Deputatorū,
licentia imprimi prohibentur. Urbani VIII.
Const. 1. 128

Libros prohibitos legendi, habendiue, licentiarum
reuocatio. Gregor. XV, Const. xl, pag. 115, & Vr-
bani VIII, Const. cxiv. 118

Missas celebrantis ad ordinem Presbyteratus non
promoti, causa spectat ad Sanctum Officium,
Greg. XIII, Const. xxj, pag. 36. Eiusq. pœna. Cle-
men. VIII, Const. lxxxj, pag. 39. Non excusante
minori ætate. Urbani VIII, Const. lxxxix. 44

Offendentium Ministros Sancti Officij, necnon
Accusatores, Denunciatores, vel Testes, pœne.
Pij V, Const. lxxxij, 18

Regulares omnes quomodolibet priuilegiati cõ-
prehenduntur in Constitutionibus Apostolicis
in concernentibus Fidem Catholicam, & San-
ctæ Inquisitionis Officium hætenus editis, &
imposterum etiam super quacumque alia re
edendis, nisi specialiter in eis excipiantur. Vrba-
ni VIII, Constitut. sub Dat. 5. Nouembris 1631.
pag. 130

Superiores Regularium iubentur commonere
suos subditos de obseruantia, & executione
Apostolicarum Constitutionum ad Sanctum
Officium pertinentium. In principio Decreti
pag. 5. Necnon affigere in loco apud eos pu-
blico, exempla huius Decreti: Et de tali affi-
xione, & commonitione publico documento
certiorem facere Sacram Congregationem San-
cti Officij Urbis. In fine Decreti. 12

Su-

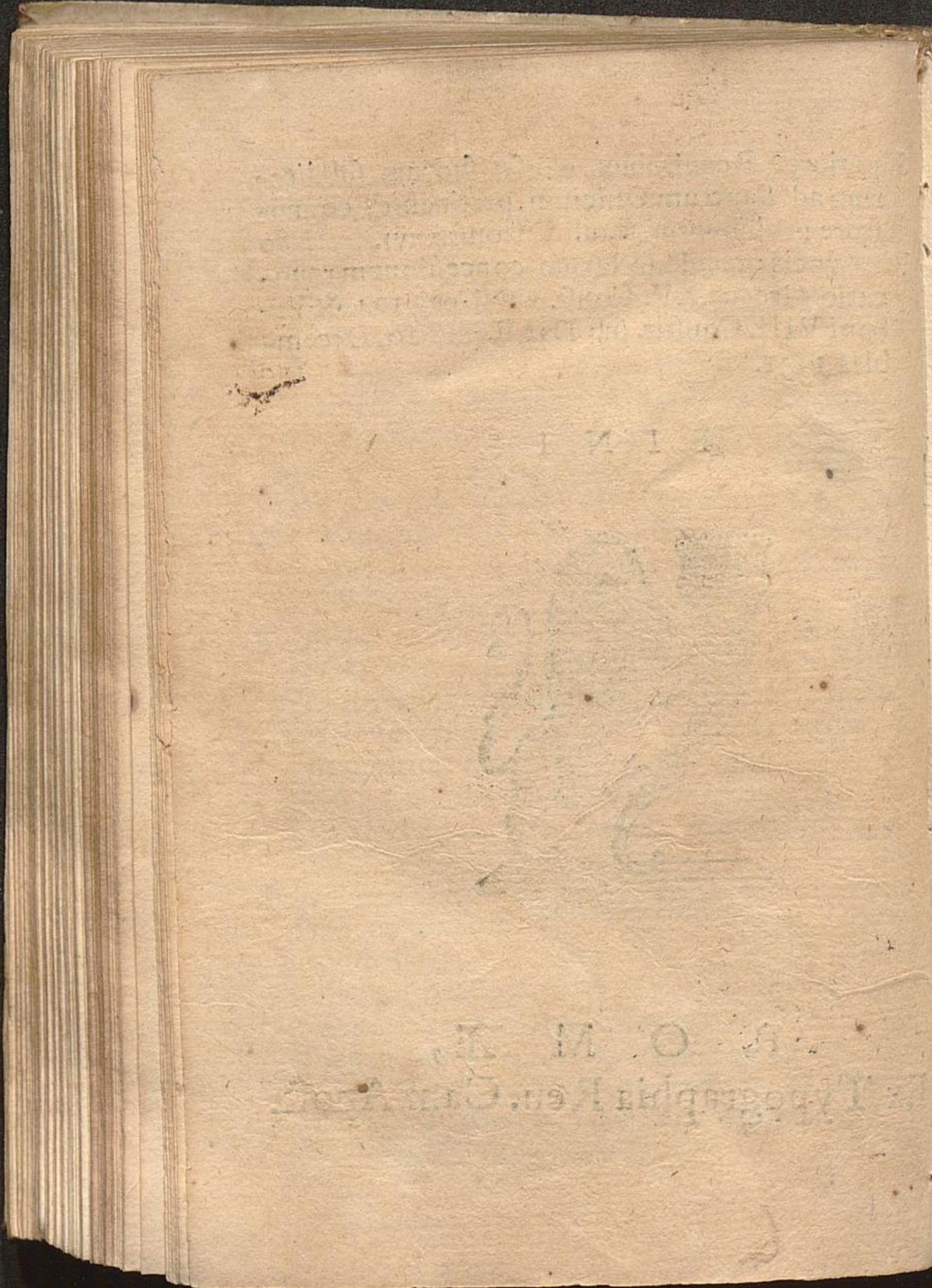
Superiores Regularium causas suorum subdito-
rum ad Sanctum Officium pertinentes cogno-
scere prohibentur. Pauli V. Const. xxvj. 80

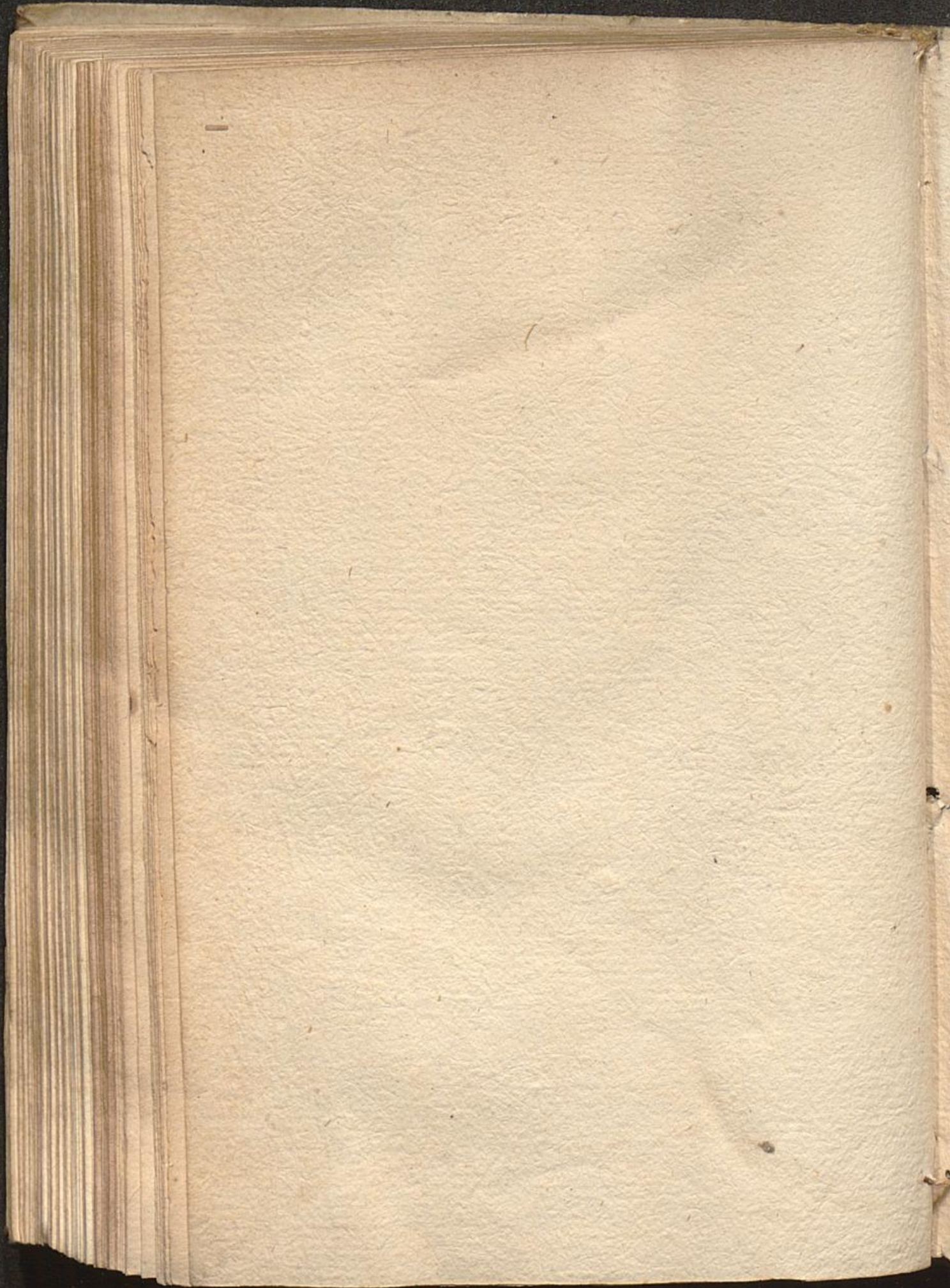
Viua vocis oraculo factarum concessionum reuo-
catio. Gregor. XV. Const. xxvij. pag. 104. & Vr-
bani VIII. Constit. sub Dat. Romæ 20. Decem-
bris 1031. 109

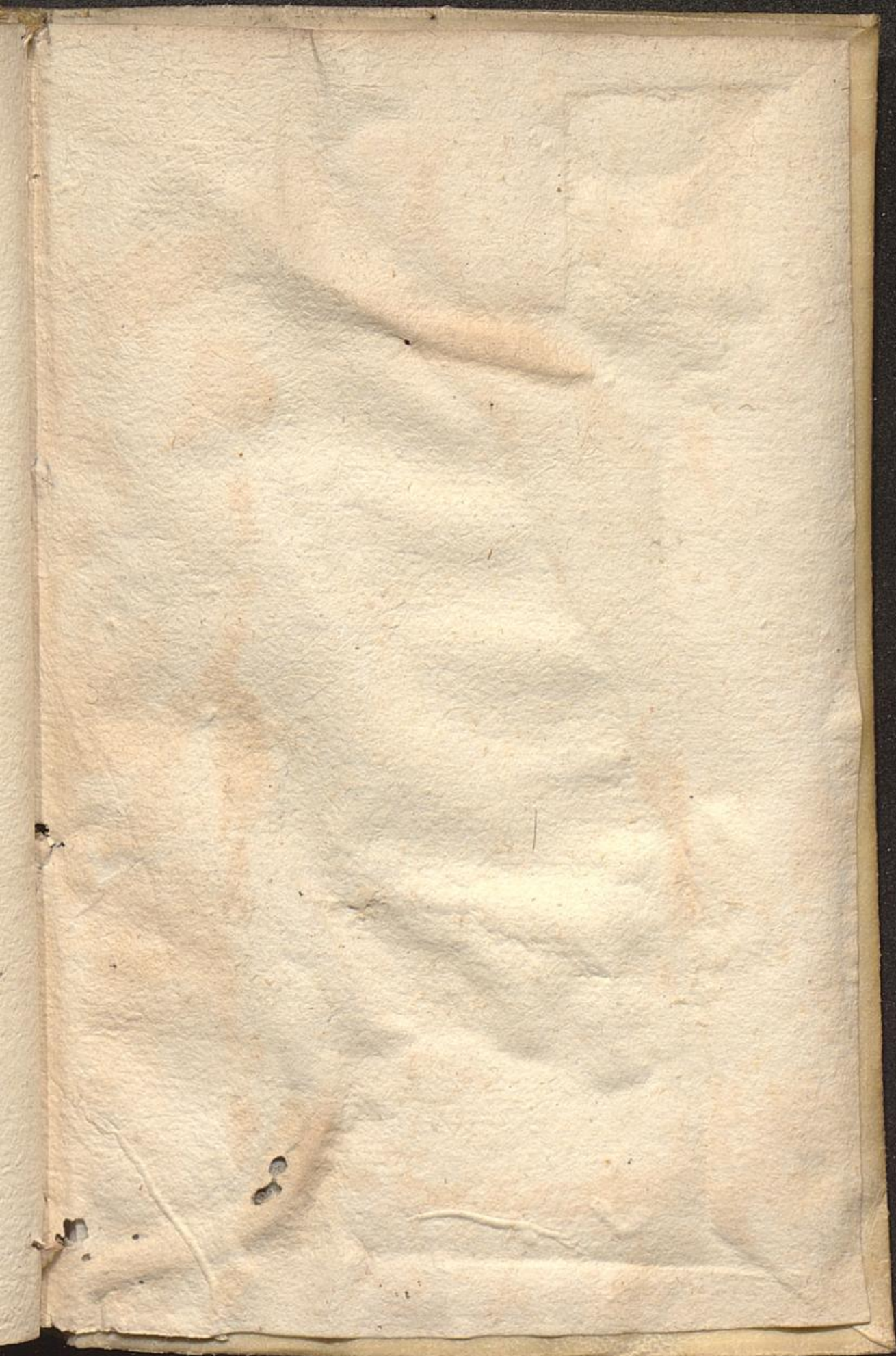
F I N I S.

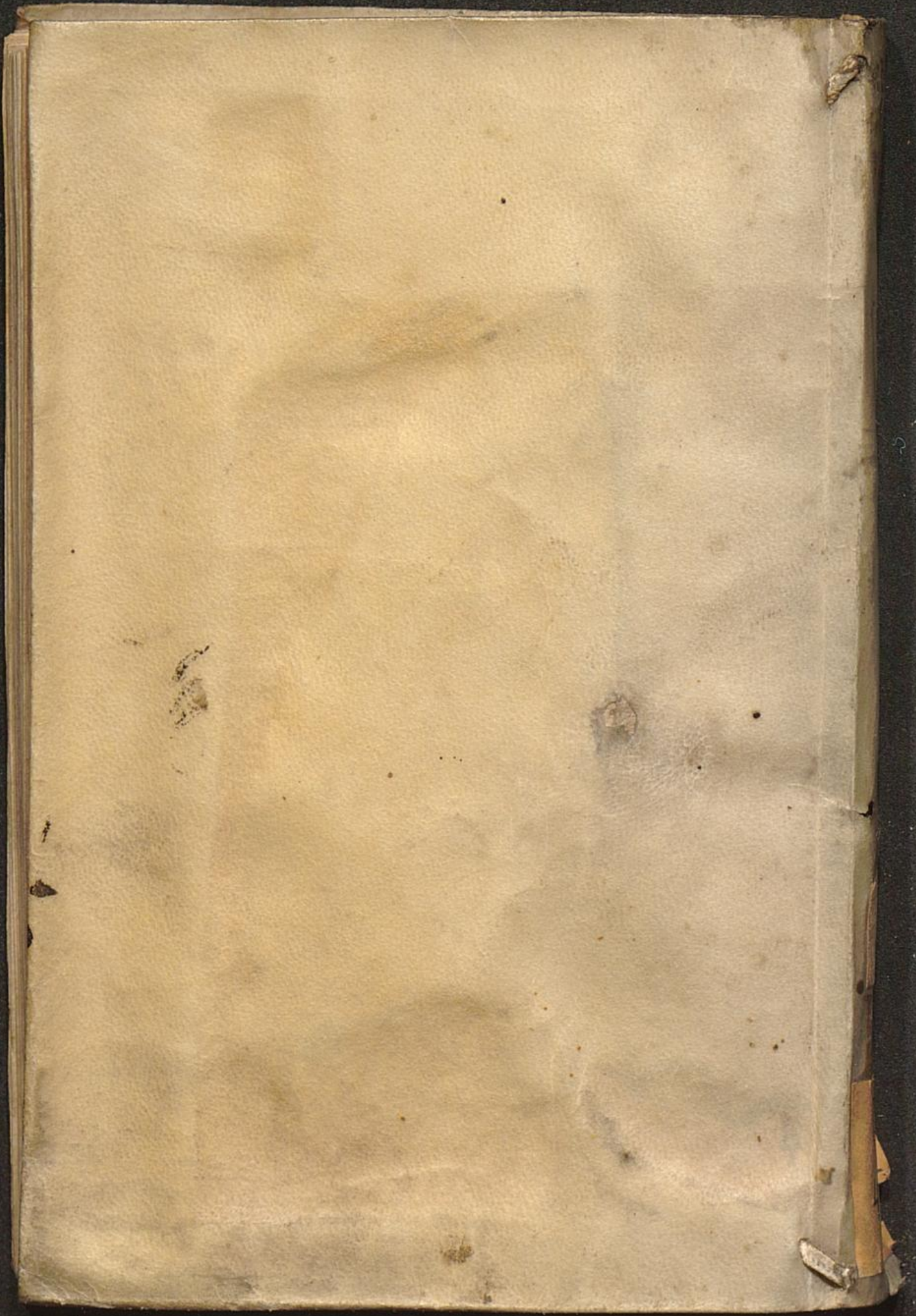

R O M Æ,
Ex Typographia Reu. Cam. Apost.

Costit
Aplian
VRBANI
VIII

1257

MT

Th
4826.